

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten a 2014. év november hó 26., december 10. és 2015. év február hó 4. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

Í T É L E T E T :

A sikkasztás büntette és más bűncselekmények miatt I.rendű vádlott és társai ellen indult büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszék 11.B.17/2012/193. számú ítéletét I. r., II. r., III. r., IV. r., V. r., VI. r., VII. r., VIII. r., IX. r., X. r. és XI. r. vádlott vonatkozásában **megváltoztatja**.

I. r. vádlott cselekményeit 5 rendbeli bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntettének (2012. évi C. törvény 372. § (1) bekezdés, (2) bekezdés ba), bc), (6) bekezdés b) pont), 3 rendbeli bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntettének (2012. évi C. törvény 372. § (1) bekezdés, (2) bekezdés ba), bc), (5) bekezdés b) pont), bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntettének (2012. évi C. törvény 372. § (1) bekezdés, (3) bekezdés a) pont), felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntettének (2012. évi C. törvény 342. § (1) bekezdés c) pont) minősíti.

Börtönbüntetésének tartamát 5 (öt) évre enyhíti.

A vádlott a szabadságvesztés büntetéséből legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

II. r. vádlott cselekményeit 4 rendbeli bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntettének (2012. évi C. törvény 372. § (1) bekezdés, (2) bekezdés ba), bc) pont, (6) bekezdés b) pont), 4 rendbeli bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntettének (2012. évi C. törvény 372. § (1) bekezdés, (2) bekezdés ba), bc) pont, (5) bekezdés b) pont), bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntettének (2012. évi C. törvény 372. § (1) bekezdés, (3) bekezdés a) pont), közokirat-hamisítás büntettének (2012. évi C. törvény 342. § (1) bekezdés c) pont), 4 rendbeli, bűnsegédként elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségének, melyből 3 rendbeli folytatólagosan elkövetett (2012. évi C. törvény 345. §).

Vele szemben 10.040.000 (tízmillió-negyvenezer) forint erejéig vagyonekobzást is alkalmaz.

III. r. vádlott cselekményeit folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntettének (2012. évi C. törvény 372. § (1) bekezdés, (2) bekezdés ba), bc) pont, (6) bekezdés b) pont) és folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségének (2012. évi C. törvény 345. §) minősíti.

Börtönbüntetésének tartamát 3 (három) év 6 (hat) hónapra, a közügyektől eltiltás mellékbüntetést 4 (négy) évre, a gazdasági társaságban vezető tisztség viselésétől, mint foglalkozástól eltiltását szintén 4 (négy) évre enyhíti.

A vagyonekobzás összegét 35.450.000 (harmincötmillió-négyszázötvenezer) forintra emeli fel.

A vádlott a szabadságvesztés büntetéséből legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

IV. r. vádlott cselekményét sikkasztás büntettének (2012. évi C. törvény 372. § (1) bekezdés, (4) bekezdés a) pont) minősíti.

A vádlott a szabadságvesztés büntetéséből legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

V. r. vádlott cselekményét folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntettének (2012. évi C. törvény 372. § (1) bekezdés, (2) bekezdés ba), bc) pont, (6) bekezdés b) pont) minősíti.

Börtönbüntetésének tartamát 3 (három) évre, a közügyektől eltiltás mellékbüntetést 3 (három) évre enyhíti.

A vádlott a szabadságvesztés büntetéséből legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

VI. r. vádlott cselekményeit folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntettének (2012. évi C. törvény 372. § (1) bekezdés, (2) bekezdés ba), bc) pont, (6) bekezdés b) pont), bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntettének (2012. évi C. törvény 372. § (1) bekezdés, (2) bekezdés ba), bc) pont, (5) bekezdés b) pont) és bűnsegédként folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntettének (2012. évi C. törvény 372. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bc), (5) bekezdés b) pontja) minősíti.

Börtönbüntetésének tartamát 4 (négy) évre, a közügyektől eltiltást és a gazdasági társaságban vezető tisztség viselésétől, mint foglalkozástól eltiltását 4-4 (négy-négy) évre enyhíti.

Vele szemben 3.680.000 (hárommillió-hatszáznyolcvanezer) forint vagyonekőbzást alkalmaz.

A vádlott a szabadságvesztés büntetéséből legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

VII. r. vádlott cselekményét bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntettének (372. § (1) bekezdés, (2) bekezdés ba), bc) pont, (6) bekezdés b) pont) minősíti.

Szabadságvesztését 5 (öt) év próbaidőre felfüggeszti. A közügyektől eltiltás kiszabását mellőzi.

Vele szemben 795.000 (hétsházkilencvenőtezer) forint erejéig vagyonekőbzást alkalmaz.

A vádlott a szabadságvesztés büntetéséből - végrehajtása elrendelése esetén - legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

VIII. r. vádlott cselekményét folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntettének (2012. évi C. törvény 372. § (1) bekezdés, (2) bekezdés ba), bc) pont, (6) bekezdés b) pont) minősíti.

Vele szemben a Pesti Központi Kerületi Bíróság 6.B.IX.12.977/2013/15. számú ítéletével alkalmazott *próbára bocsátást megszünteti*, és vele szemben a büntetést - halmazati büntetesként - zaklatás vétsége (1978. évi IV. törvény 176/A.§.(2) bekezdés a/ pont) miatt is kiszabottnak tekinti.

A vádlott a szabadságvesztés büntetéséből - végrehajtása elrendelése esetén - legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

IX. r. vádlott cselekményeit folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntettének (2012. évi C. törvény 372. § (1) bekezdés, (2) bc) pont, (6) bekezdés b) pont) és 2 rendbeli folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségének (2012. évi C. törvény 345. §) minősíti.

Börtönbüntetésének tartamát 2 (kettő) év 6 (hat) hónapra, a közügyektől eltiltást 3 (három) évre enyhíti. 2 (kettő) év gazdasági társaságban vezető tisztség viselésétől, mint foglalkozástól eltiltásra is ítéli.

A vádlott a szabadságvesztés büntetéséből legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

X. r. vádlott cselekményeit folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntettének (2012. évi C. törvény 372. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bc) pont, (5) bekezdés b) pont) és folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségének (2012. évi C. törvény 345. §) minősíti.

A vádlott a szabadságvesztés büntetéséből - végrehajtása elrendelése esetén - legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

XI. r. vádlott cselekményeit folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntettének (2012. évi C. törvény 372. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bc) pont, (5) bekezdés b) pont) és folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségének (2012. évi C. törvény 345. §) minősíti.

A vádlott a szabadságvesztés büntetéséből - végrehajtása elrendelése esetén - legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

A Budapest Környéki Törvényszék Gazdasági Hivatalánál Bl.58/2012. szám alatt bírói letétként kezelt 30.000.000 (harmincmillió) forint és a Bl.57/2012. szám alatt bírói letétként kezelt 3.532.865 (hárommillió-ötszázharminckettőezer-nyolcszázhatvanöt) forint elkobzását mellőzi, és ezen összegeket a I. r. és III. r. vádlottakkal szemben alkalmazott vagyoneklobzás, illetve a bűnügyi költség biztosítására visszatartja.

Budakörnyéki Bíróság 13.Bny.41/2011/2. számú végzésével elrendelt **zár alá vételek** közül I.r. vádlottnak a Kft1-ben (Cg.01-09-922991) meglévő tulajdonosi üzletrésére elrendelt zár alá vételt **feloldja**.

III.r. vádlottnak a ... belterület ... hrsz-ú ingatlanon (természetben szám alatti kivett lakóház, udvar megjelölésű) fennálló 1/1 tulajdoni hányadára elrendelt zár alá vételt **feloldja**.

V.r. vádlottnak a ... belterület ... hrsz-ú ingatlanon (természetben ... szám alatti garázs megjelölésű ingatlanon) fennálló 1/1 tulajdoni hányadára, a ... belterület ... hrsz-ú ingatlanon (természetben ... szám lakás megjelölésű ingatlan) fennálló 1/1 tulajdoni hányadára, a Kft2-ben (Cg....) meglévő tulajdonosi üzletrésére, a Kft3-ben (Cg....) meglévő tulajdonosi üzletrésére és a Kft4-ben (Cg....) meglévő tulajdonosi üzletrésére a zár alá vételt **feloldja**.

VII.r. vádlottnak a Kft5-ben (Cg....) meglévő tulajdonosi üzletrésére a zár alá vételt **fenntartja**. valamint a Btk.77/B.§.(1) bekezdés c/ pontja szerint IX.r. vádlottnak a Kft6-ben (Cg....) tulajdonosi üzletrésére a zár alá vételt **feloldja**.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy II. r. vádlott személyi igazolványának száma: ..., III. r. vádlott román személyazonosító okmányának száma., anyja neve: ..., a ... szám alatti állandó lakóhelye megszűnt, VI. r. vádlott ... szám alatt lakik, a budapesti

lakóhelye megszűnt, személyi igazolványának száma: ..., VII. r. vádlott ... szám alatt lakik, ... és ... lakóhelyei megszűntek, VIII. r. vádlott személyi igazolványának szám ..., ... X. r. vádlott személyi adatai helyesen: ... született, ...-én, anyja neve: ..., ... szám alatti lakos, személyi igazolványának száma

A másodfokú eljárás során felmerült 110.160 (száztízezer-százhatvan) forint bünygyi költségöl II. r. vádlott 58.320 (ötvennyolcezer-háromszázhusz) forintot, VIII. r. vádlott 51.840 (ötvenegyezer-nyolcszáznegyven) forintot köteles az állam javára megfizetni.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS:

A Budapest Környéki Törvényszék a 2014. január 16. napján kihirdetett 11.B.17/2012/193. számú ítéletével

I.r. vádlottat

4 rb. bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntette (1978. évi IV. törvény 317.§ (1), (2) bekezdés a), c) pont, (7) bekezdés b) pont),

5 rb. bűnsegédként, folytatólagosan, jelentős értékre elkövetett sikkasztás büntette (1978. évi IV. törvény 317.§ (1), (2) bekezdés a), c) pont, (6) bekezdés b) pont),

1 rb. közvetett tettesként elkövetett közokirat-hamisítás büntette (1978. évi IV. törvény 274.§ (1) bekezdés c) pont) miatt halmazati büntetésül 6 év börtönbüntetésre, 6 év közügyektől eltiltásra és 3.500.000 Ft vagyonekobzásra ítélte.

A vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztésbe beszámította.

Megállapította, hogy a vádlott a szabadságvesztés háromnegyed részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

II.r. vádlottat

4 rb. bűnsegédként, folytatólagosan, különösen nagy értékre elkövetett sikkasztás büntette, (1978. évi IV. törvény 317.§ (1), (2) bekezdés a), c) pont, (7) bekezdés b) pont),

5 rb . bűnsegédként, folytatólagosan, jelentős értékre elkövetett sikkasztás büntette (1978. évi IV. törvény 317.§ (1), (2) bekezdés a), c) pont, (6) bekezdés b) pont),

1 rb. bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntette (1978. évi IV. törvény 274.§ (1) bekezdés c) pont) és

3 rb. bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétsége (1978. évi IV. törvény 276.§) miatt halmazati büntetésül 3 év fogházbüntetésre, 4 év közügyektől eltiltásra és 10 év a gazdasági társaságban vezető tisztség viselésétől, mint foglalkozástól eltiltásra ítélte.

Az előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztés büntetésbe beszámította.

Megállapította, hogy a vádlott a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

III.r. vádlottat

1 rb. folytatólagosan, különösen nagy értékre elkövetett sikkasztás büntette (1978. évi IV. törvény 317.§ (1), (2) bekezdés a), c) pont, (7) bekezdés b) pont) és 1 rb. folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétsége (1978. évi IV. törvény 276.§) miatt halmazati büntetésül 6 év börtönbüntetésre, 6 év közügyektől eltiltásra, 30.000.000 Ft vagyonekobzásra és 6 év, a gazdasági társaságban vezető tisztség viselésétől, mint foglalkozástól eltiltásra ítélte.

A vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztés büntetésbe beszámította.

Megállapította, hogy a vádlott a szabadságvesztés háromnegyed részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

IV.r. vádlottat - távollétében -

jelentős értékre elkövetett sikkasztás büntette (1978. évi IV. törvény 317.§ (1), (5) bekezdés a) pont) miatt 1 év 6 hónap börtönbüntetésre és 5 év, a gazdasági társaságban vezető tisztség viselésétől, mint foglalkozástól eltiltásra ítélte.

A szabadságvesztés végrehajtását 4 év próbaidőre felfüggesztette.

Megállapította, hogy a vádlott a szabadságvesztés büntetés végrehajtásának elrendelése esetén a szabadságvesztés háromnegyed részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

V.r. vádlottat

1 rb. folytatólagosan, üzletszerűen, különösen nagy értékre elkövetett sikkasztás büntette (1978. évi IV. törvény 317.§ (1), (2) bekezdés a), c) pont, (7) bekezdés b) pont) miatt 5 év börtönbüntetésre, 5 év közügyektől eltiltásra és 5 év, a gazdasági társaságban vezető tisztség viselésétől, mint foglalkozástól eltiltásra ítélte.

A vádlott által előzetes letartóztatásban töltött időt a szabadságvesztés büntetésbe beszámította.

Megállapította, hogy a vádlott a szabadságvesztés büntetés háromnegyed részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

VI.r. vádlottat

1 rb. folytatólagosan, különösen nagy értékre elkövetett sikkasztás büntette (1978. évi IV. törvény 317.§ (1), (2), bekezdés a), c) pont, (7) bekezdés b) pont) és 2 rb. bűnsegédként, folytatólagosan, jelentős értékre elkövetett sikkasztás büntette (1978. évi IV. törvény 317.§ (1), (2) bekezdés a), c) pont, (6) bekezdés b) pont) miatt halmazati büntetésül 6 év börtönbüntetésre, 6 év közügyektől eltiltásra és 8 év, a gazdasági társaságban vezető tisztség viselésétől, mint foglalkozástól eltiltásra ítélte.

A vádlott által előzetes letartóztatásban töltött időt a szabadságvesztés büntetésbe beszámította.

Megállapította, hogy a vádlott a szabadságvesztés büntetés háromnegyed részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

VII.r. vádlottat

1 rb. bűnsegédként, folytatólagosan, különösen nagy értékre elkövetett sikkasztás büntette (1978. évi IV. törvény 317.§ (1), (2) bekezdés a), c) pont, (7) bekezdés b) pont) miatt halmazati büntetésül 2 év börtönbüntetésre, 2 év közügyektől eltiltásra és 2 év, a gazdasági társaságban vezető tisztség viselésétől, mint foglalkozástól eltiltásra ítélte.

A vádlott által előzetes letartóztatásban töltött időt a szabadságvesztés büntetésbe beszámította.

Megállapította, hogy a vádlott a szabadságvesztés büntetés háromnegyed részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

VIII.r. vádlottat

1 rb. folytatólagosan, különösen nagy értékre elkövetett sikkasztás büntette (1978. évi IV. törvény 317.§ (1), (2) bekezdés a), c) pont, (7) bekezdés b) pont) miatt 2 év börtönbüntetésre és 5 év, a gazdasági társaságban vezető tisztség viselésétől, mint foglalkozástól eltiltásra ítélte.

A szabadságvesztés büntetés végrehajtását 5 év próbaidőre felfüggesztette.

A vádlott által előzetes letartóztatásban töltött időt a szabadságvesztés büntetésbe beszámította.

Megállapította, hogy a vádlott a szabadságvesztés büntetés háromnegyed részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

IX.r. vádlottat

1 rb. folytatólagosan, különösen nagy értékre elkövetett sikkasztás büntette (1978. évi IV. törvény 317.§ (1), (2) bekezdés c) pont, (7) bekezdés b) pont) és 2 rb. folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétsége (1978. évi IV. törvény 276.§) miatt halmazati büntetésül 5 év börtönbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Megállapította, hogy a vádlott a szabadságvesztés büntetés háromnegyed részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

X.r. vádlottat

1 rb. folytatólagosan, jelentős értékre elkövetett sikkasztás büntette (1978. évi IV. törvény 317.§ (1), (2) bekezdés c) pont, (6) bekezdés b) pont) és 1 rb. folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétsége (1978. évi IV. törvény 276.§) miatt halmazati büntetésül 2 év börtönbüntetésre és 5 év, a gazdasági társaságban vezető tisztség viselésétől, mint foglalkozástól eltiltásra ítélte.

A szabadságvesztés büntetés végrehajtását 4 év próbaidőre felfüggesztette. Megállapította, hogy a vádlott - a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén - a szabadságvesztés háromnegyed részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

XI.r. vádlottat

1 rb. folytatólagosan, jelentős értékre elkövetett sikkasztás büntette (1978. évi IV. törvény 317.§ (1), (2) bekezdés c) pont, (6) bekezdés b) pont) és 1 rb. folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétsége (1978. évi IV. törvény 276.§) miatt halmazati büntetésül 2 év börtönbüntetésre és 5 év, a gazdasági társaságban vezető tisztség viselésétől, mint foglalkozástól eltiltásra ítélte.

A bíróság a szabadságvesztés büntetés végrehajtását 4 év próbaidőre felfüggesztette.

Megállapította, hogy a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén a vádlott a szabadságvesztés háromnegyed részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

XIV.r. vádlottat

1 rb. bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntette, (1978. évi IV. törvény 274.§ (1) bekezdés c) pont) miatt 1 évre próbára bocsátotta.

Az elsőfokú bíróság ***XII.r. vádlottal szemben*** a Btk. 372.§ (4) bekezdés a) pontja szerint minősülő és büntetendő nagyobb értékre elkövetett sikkasztás büntette miatt indult büntetőeljárást megszüntette.

A bíróság az ***Kft7. Korlátolt Felelősségű Társaság (Cg....) megszüntetését rendelte el.***

Rendelkezett a ***bűnjelként kezelt ingóságok*** megsemmisítéséről, illetőleg kiadásáról.

A nyomozás során lefoglalt és a Budapest Környéki Törvényszék Gazdasági Hivatalánál Bl.58/2012. szám alatt ***bírói letétként kezelt*** 30.000.000 Ft és a Bl.57/2012. szám alatt bírói letétként kezelt 3.532.865 Ft elkobozását rendelte el.

Kötelezte a vádlottakat az eljárás során felmerült ***bűnügyi költség*** megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítélete XIV.r. vádlottal szemben a kihirdetés napján, míg XII.r. vádlottal és az S-Brake Korlátolt Felelősségű Társasággal szemben 2014. január hó 20. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Az ítélet ellen az ügyész a tárgyaláson I.r., II.r., III.r., V.r., VI.r., VII.r., és VIII.r. vádlottak tekintetében téves minősítés miatt, a bűnszervezetben való elkövetés megállapítása és ennek megfelelően a büntetés súlyosítása, míg IV.r., IX.r., X.r. és XI.r. vádlott tekintetében a büntetés súlyosítása érdekében jelentett be fellebbezést.

I.r. vádlott a tárgyalótermet a rendelkező rész kihirdetését követően - egészségi állapotára hivatkozva - elhagyta. A tanács elnöke a távozását fellebbezésnek tekintette.

I.r. vádlott védője a tényállás téves megállapítása, téves jogi következtetés és téves jogi minősítés miatt, elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért jelentett be fellebbezést.

II.r. vádlott felmentésért, ***a védője*** elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért jelentett be fellebbezést.

III.r. vádlott és védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

IV.r. vádlott védője a nyilatkozattételre 3 nap gondolkodási időt tartott fenn.

V.r. vádlott és védője felmentésért jelentett be fellebbezést.

VI.r. vádlott védője a tényállás téves megállapítása miatt felmentésért jelentett be fellebbezést.

VII.r. vádlott és védője felmentésért jelentettek be fellebbezést.

VIII.r. vádlott védője a nyilatkozattételre 3 nap gondolkodási időt tartott fenn.

IX.r. vádlott felmentésért, ***a védője*** a tényállás téves megállapítása, téves jogi minősítés és téves jogi következtetés miatt elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért jelentett be fellebbezést.

X.r. vádlott és védője felmentésért jelentettek be fellebbezést.

XI.r. vádlott és védője felmentésért jelentettek be fellebbezést.

IV.r. vádlott védője a törvényes határidőn belül felmentésért jelentett be fellebbezést.

A Fővárosi Főügyészség a bejelentett fellebbezést írásban is indokolta.

Ebben I.r., II.r., III.r., V.r., VI.r., VII.r. és VIII.r. vádlottaknál a bűnszervezetben elkövetés megállapításának elmaradását kifogásolta.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a váddal egyezően állapította meg, hogy I.r., III.r., V.r., VI.r. és VII.r. vádlottak egymás tevékenységéről tudva, összehangolva működtette azt a csoportot, amely az Kft7. köré szerveződött. A csoporton belüli munkamegosztás is nyomon követhető, I.r. vádlott közreműködött a cég létrehozásában, intézte a bankszámlanyitásokat, tartotta a kapcsolatot II.r. vádlottal, intézte a pénzfelvételeket; míg VII.r. vádlott például láthatóan inkább a nyilvántartásokat vezette. A dátumokból pedig az is megállapítható, hogy az alapítást követően az első utaló cég rögtön V.r. vádlott Kft8-a volt, majd ezt követte a Kft9 (VI.r. és VII.r. vádlottak), a Kft10. (tanú1), majd az Kft11. (III.r. vádlott) és a kisebb cégek, illetve a Kft10-t felváltó Kft12.

Maga az Kft7. léte, létrehozatalának módja, majd az azt követő több mint egyéves „üzemeltetése”, amely nyilvánvalóan azt a célt szolgálta, hogy a Kft-n a pénzt keresztülfolyató személyek legalább jelentős mértékű - így akár öt évi szabadságvesztéssel is büntethető - vagyon elleni bűncselekmény elkövetésére használják, szervezett jellegre utal.

A vádlottak valamennyien tisztában voltak azzal, hogy a pénzfelvételeket I.r. vádlott intézi, aki ehhez igénybe veszi II.r. vádlott szolgálatát, illetve azzal, hogy amennyiben ők maguk akarják felvenni a pénzt, úgy ebben az esetben a kártyát I.r. vádlottól el kell kérni, majd neki kell visszaadni.

A bűnszervezetben elkövetés megállapítható, ha az elkövető tisztában van azzal, hogy három vagy több személyből álló, összehangoltan működő csoportban követi el a bűncselekményt és ehhez csatlakozik.

Ezzel VIII.r. vádlott is tisztában volt, hiszen tudta, hogy a cselekmény elkövetésében tanúl, valamint egy általa személyesen nem ismert K. nevű személy is részt vesz.

Ugyanígy tudta II.r. vádlott is, hogy egy összehangoltan működő szervezett csoportban vesz részt, amelyben ott van I.r. vádlott, illetve azok, akik a cég számára folyamatosan utalják a pénzeket. Találkozott III.r. vádlottal, illetve tudta, hogy rajta kívül még legalább egy ember, tanú2, közreműködött abban, hogy a cégüket létre lehessen hozni.

A tényállással ellentétesnek tartotta azt a megállapítást, hogy a lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeképpen a vezetői, közbenső vezetői és a végrehajtói szintet nem lehetett megállapítani. Véleménye szerint önmagában az a tény, hogy a szervezet egy „fordított piramisként” működik, vagyis több szervező, és kevesebb klasszikus végrehajtó működik, nem teszi kizárttá a bűnszervezet megállapítását, ha e szervezett forma egyébként három vagy több személyből áll.

Ugyancsak ellentétesnek tartotta az ítéleti tényállással azt a megállapítást is, hogy arra sincsen megbízható adat, hogy a csoport tagjai, különösen a döntéshozók, a vezetők, rendszeresen találkoztak, értekeztek, egyeztettek volna, hiszen mindez az ítéleti tényállásból pontosan megállapítható.

Tévesnek tartotta a fentiek alapján azt a jogi következtetést, hogy a bűnszervezet sajátos ismerve, a konspiráció hiánya is azt támasztja alá, hogy a szervezet nem volt bűnszervezet. Ilyen fogalmi eleme ugyanis nincs a bűnszervezetnek.

Az elsőfokú ítéletben rögzítettek alapján is megállapíthatónak látta, hogy a vádlottak által működtetett csoport bűnszervezet volt.

Ennek megállapítását indítványozta I.r., II.r., III.r., V.r., VI.r., VII.r. és VIII.r. vádlottaknál a bűnszövetségben elkövetés helyett.

A bűnszervezetben elkövetés megállapítása miatt az ezzel érintett vádlottaknál, de ezt meghaladóan is az általa megjelölt vádlottak esetében a büntetésük súlyosítását indítványozta.

Megjegyezte, hogy az elsőfokú bíróság kétszer rendelkezett az III.r. vádlottól lefoglalt 30.000.000 Ft-ról, arra egyrészt vagyonekobzást rendelt el, másrészt elrendelte annak elkobzását is.

Elmulasztott rendelkezni a nyomozás során VII.r. vádlottól lefoglalt 667.500 Ft-ról.

Elmulasztott rendelkezni

I.r. vádlottnak a Kft1-ben (Cg....) meglévő tulajdonosi üzletrésze;

III.r. vádlottnak a ... belterület ... hrszú ingatlanon (természetben ... szám alatti kivett lakóház, udvar megjelölésű) fennálló 1/1 tulajdoni hányada,

V.r. vádlottnak a ... belterület ... hrsz-ú ingatlanon (természetben ... szám alatti garázs megjelölésű ingatlanon) fennálló 1/1 tulajdoni hányada, a ... belterület ... hrsz-ú ingatlanon (természetben ... szám lakás megjelölésű ingatlan) fennálló 1/1 tulajdoni hányada, a Kft2-ben (Cg....) meglévő tulajdonosi üzletrésze, a Kft3-ben (Cg....) meglévő tulajdonosi üzletrésze és a Kft4-ben (Cg....) meglévő tulajdonosi üzletrésze,

VII.r. vádlottnak a Kft5-ben (Cg....) meglévő tulajdonosi üzletrésze,

valamint a Btk.77/B.§.(1) bekezdés c/ pontja szerint IX.r. vádlottnak a Kft6-ban (Cg. ...) tulajdonosi üzletrésze vonatkozásában, melyek zár alá vételét a Budakörnyéki Bíróság nyomozási bírāja a 13.Bny.41/2011/2. számú végzésével rendelte el.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.612/2012/3. számú átíratában az ügyészi fellebbezést kiegészítésekkel tartotta fenn, míg a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposaknak.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, melynek keretében széleskörű bizonyítást vett fel. A bizonyítékokat egyenként és összességükben is értékelte, melynek alapján II.r. és VIII.r. vádlottak beismerése és az egyéb, e vallomásokat alátámasztó bizonyítékok alapján a többi vádlott tagadása mellett a vádiratban foglaltakkal lényegében egyezően állapította meg a történeti tényállást.

Megjegyezte - a tényállás szerkesztési hiányosságaként - hogy a 28. és 29. oldal fordított sorrendben került az ítéletbe, továbbá a 27. oldalt követő táblázatok az említett két oldal indokolatlanul, zavaró módon szakítja félbe, és a táblázatok csak a 29. oldal után folytatódnak, amelyek azonban fordított időrendben közlik az adatokat.

Ezzel a megjegyzéssel egyébként a tényállást megalapozottnak, a Be.351.§.(2) bekezdésében írt hibától mentesnek tartotta.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségének is részletesen eleget tett, meggyőzően indokolta, hogy miért nem fogadta el a vádlottak védekezését.

A megalapozott tényállást a felmentés érdekében támadó fellebbezések, figyelemmel a felülmérlegelés tilalmára, a másodfokú eljárásban nem vezethetnek eredményre.

Az elsőfokú bíróság a I/1-9. és II. számú tényállásból okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére, és helyesen minősítette I.r., III.r., IX.r., X.r. és XI.r. vádlottak közbizalom elleni bűncselekményeit, továbbá IV.r., valamint IX.r., X.r. és XI.r. vádlott vagyon elleni deliktumait, továbbá II.r. vádlott közokirat-hamisítását.

A sikkasztás büntette vonatkozásában azonban részben tévesnek tartotta I.r., II.r., III.r., V.r., VI.r., VII. és VIII.r. vádlottak cselekményeinek, míg a magánokirat-hamisítás vétségének vonatkozásában II.r. vádlott cselekményének értékelését.

Az irányadó tényállás szerint I.r., III.r., V.r., VI.r., VII.r. és VIII.r. vádlottak között szoros baráti, illetőleg jó ismerősi kapcsolat állt fenn. A szervezett csoport működését a munkamegosztás összehangolása jellemezte.

Helyesen állapította meg az indokolás, hogy a vádlottak egy jól szervezett, munkamegosztáson alapuló elkövetési formát valósítottak meg.

A bünszervezetben elkövetés megállapíthatósága kapcsán egyezően érvelt a Fővárosi Főügyészség írásbeli átiratában foglaltakkal.

Megállapíthatónak látta, hogy az említett vádlottak olyan, hosszabb időre szervezett, több mint három személyből álló, összehangoltan működő csoport tagjai voltak, amelynek célja ötévi vagy ezt meghaladó tartamú szabadságvesztéssel büntetendő szándékos bűncselekmények elkövetése volt, ezért jogellenes magatartásukat bünszervezetben valósították meg.

Tévesnek tartotta az elsőfokú bíróságnak azon érvelését, hogy a vezetői, közbeeső vezetői és végrehajtói szintet nem lehetett megállapítani, ezért nem beszélhetünk bünszervezetről.

Véleményes szerint az ilyen magas szinten szervezett, összehangolt csoport működése egyrészt feltételezi az irányítói és végrehajtó szintet, másrészt a tényállás és az indokolás egyes, általa idézett részei maguk is tartalmazzák az egyes vádlottak szerepét, ezen belül kezdeményező, vezető, koordináló és végrehajtó magatartásokat.

Megjegyezte, hogy véleménye szerint a bünszervezet megállapításának egyébként sem nélkülözhetetlen feltétele, egyes vádlottakra bontva, az irányító és végrehajtói cselekvőség meghatározhatósága.

A II. tényállás szerint I.r. vádlott az általa ismeretlen módon megtudott Kft13. azonosító adatait átadta IX.r. vádlottnak, aki ezen adatok birtokában, több alkalommal, összesen 56.858.208 Ft-ot utalt át e fiktív cég bankszámlájára.

Mindezek alapján IX.r. vádlott folytatólagosan, különösen nagy értékre, üzletszerűen elkövetett sikkasztás büntetettét valósította meg, melyhez I.r. vádlott szándékosan segítséget nyújtott, ezáltal bűnszegédi minőségben, különösen nagy értékre követte el ezt a bűncselekményt, amelyhez folytatólagos egységként hozzáadódik a IX.r. vádlott által az Kft7-hez nyolc részletben átutalt 15.976.320 Ft. (I/6. tényállás)

Megjegyezte, hogy II.r. vádlott, aki az Kft7. ügyvezetője volt, csak ez utóbbi jelentős értékű átutaláshoz nyújtott segítséget.

Ennek megfelelően I.r. vádlott nem 4 rb., hanem 5 rb. különösen nagy értékre elkövetett sikkasztást valósított meg.

Az I/9. tényállás alapján XII.r. vádlott a Kft14. ügyvezetőjeként egy alkalommal 2.520.000 Ft-ot utalt át az Kft7. számára (ítélet 26. oldal 6. bekezdése).

A jelenleg hatályos 2012. évi C. törvény 459.§.(6) bekezdés b/ pontja alapján az érték ötszázezer-egy és ötmillió Ft között nagyobb, míg az elkövetéskor hatályban volt Btk.138/A.§.c/ pontja szerint a kétmillió Ft-ot meghaladó érték jelentős volt.

Tekintettel arra, hogy az elbíráláskor az elkövetőre nézve kedvezőbb rendelkezést kell alkalmazni, ezért e cselekmény I.r. és II.r. vádlottak esetében nem jelentős, hanem nagyobb értékre elkövetettnek minősül.

Az I/9. tényállás azt is tartalmazza, hogy az Kft7. nevében kiállított 1 db. valótlán számlát a cég részéről II.r. vádlott írta alá. A fiktív számlát a Kft14. ügyvezetője -XII.r. vádlott - befogadta, és azok alapján teljesítette az átutalásokat.

Mindezek alapján II.r. vádlott nemcsak az Kft11. (I/1. tényállás), a Kft15. (I/7. tényállás), és az Kft16. (I/8. tényállás) vonatkozásában írt alá valótlán tartalmú számlákat, hanem a Kft14. részére is, így a 3 rb. folytatólagosan, bűnszegédként elkövetett magánokirat-hamisítás mellett további 1 rb. bűnszegédként elkövetett közbizalom elleni bűncselekményt is megvalósított.

Megjegyezte, hogy a büntethetőséget megszüntető ok miatt a XII.r. vádlottal szemben az eljárás megszüntetésének a részesség megállapíthatósága szempontjából nincs jelentősége.

Igaz ez abban az esetben is, ha a magánokirat-hamisítást a vádirat minősítése egyik vádlott esetében sem tartalmazta, mivel ezt a cselekményt a vádirat és az ítélet is a tényállás részévé tette. (vadirat 32. oldal 3. bek., ítélet 26. oldal utolsó előtti bek.)

A Btk.2.§. alkalmazása kapcsán annak a véleményének adott hangot, hogy valamennyi bűncselekmény törvényi büntetési tételkerete az elkövetéskor és az elbíráláskor is azonos volt.

A bűnszervezetben elkövetéssel érintett vádlottak esetében sem kedvezőbbek a jelenlegi Btk. rendelkezései. A feltételes szabadságra bocsátás pedig a bűnszervezet mellett az elkövetéskor is kizárt volt, és jelenleg is az.

Azonban I.r. és II.r. vádlottak vagyon elleni cselekményei jelenleg részben enyhébben minősülnek, így az ő vonatkozásukban a jelenleg hatályos Btk-t indítványozta alkalmazni. III.r., V.r., VI.r., VII.r. és VIII.r. vádlottaknál az elkövetéskor hatályban volt Btk. rendelkezéseit tartotta alkalmazandónak.

A bűnszervezetben elkövetéssel nem érintett IV.r., IX.r., X.r. és XI.r. vádlottak esetében - a feltételes szabadságra bocsátás kedvezőbb szabályozása miatt - a jelenleg hatályos büntető törvény alkalmazását indítványozta.

A büntetés kiszabása körében azt indítványozta alapul venni, hogy I.r., II.r., III.r., V.r., VI.r., VII.r. és VIII.r. vádlottak bűnszervezet tagjaként követték el a cselekményeiket, így a büntetési tételkeret I.r. és II.r. vádlottaknál 5-25 évig, a többi érintett terhelt vonatkozásában pedig 5-20 évig terjedő szabadságvesztés.

Megjegyezte, hogy ugyan I.r. és II.r. vádlottaknál jelenleg ugyan kedvezőtlenebb a kiszabható büntetési tétel, a felső határhoz közeli tartamú szabadságvesztés kiszabása azonban fel sem merülhet, ezért a Btk.2.§. szempontjából nem releváns.

I.r. és VI.r. vádlottaknál nem került kellő súllyal értékelésre a kezdeményező szerepük, valamint a kettőt meghaladó halmazat, továbbá valamennyi érintett vádlott tekintetében hiányolta a folytatólagos elkövetés kellő értékelését.

Mindezen bűnösségi körülmények alapján I.r., III.r. és VI. vádlottak esetében a törvényi büntetési tétel alsó határát csak kevéssel meghaladó, valamint V.r. vádlott esetében a törvényi minimumban meghatározott büntetési tartamot eltúlzottan enyhének tartotta.

Nem látta indokoltnak VII.r. vádlott esetében az enyhítő szakasz alkalmazását, amelyet egyébként az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában fel sem hívott.

I.r. vádlott tekintetében a Btk.37.§.(2) bb/ pontja, III.r., V.r., VI.r. és VII.r. vádlottak esetében pedig az 1978. évi IV. törvény 42.§.(3) bekezdése értelmében indítványozta a végrehajtási fokozat fegyházban történő meghatározását.

A szabadságvesztés büntetések súlyosításával együtt arányosan felemelni indítványozta a vádlottakkal szemben kiszabott közügyektől eltiltás tartamát is.

Indítványozta annak megállapítását, hogy I.r. vádlott a Btk.38.§.(4) bekezdés c/ pontja, III.r., V.r., VI.r. és VII.r. vádlottak pedig az 1978. évi IV. törvény 47.§.(4) bekezdés b/ pontja értelmében nem bocsáthatók feltételes szabadságra.

A beszámítási képességében korlátozott II.r. és VIII.r. vádlottaknál úgy ítélte meg, hogy helye van az előzőekben hivatkozott „enyhítő” szakasz alkalmazásának.

II.r. vádlottnál azonban a sokszoros halmazat, a csaknem valamennyi cselekményhez szándékosan segítséget nyújtó magatartása szükségessé teszi ezen belül a szabadságvesztés mértékének súlyosítását. A terhelt személyi körülményei miatt ugyanakkor indokoltnak látta a Btk.35.§.(2) bekezdése alapján egyel enyhébb, azaz börtön végrehajtási fokozat meghatározását. A bünszervezetben részvétel miatt indítványozta annak megállapítását is, hogy nem bocsátható feltételes szabadságra.

VIII.r. vádlottnál, aki szintén bünszervezetben követte el a cselekményét - mivel az 1978. évi IV. törvény 91.§.(1) bekezdés b/ pontja alapján a szabadságvesztés végrehajtása nem függeszthető fel - indítványozta a felfüggesztő rendelkezés mellőzését.

Úgy ítélte meg, hogy VIII.r. vádlott személyi körülményei indokolják egyrészt egyel enyhébb végrehajtási fokozat megállapítását, valamint a kiszabható legenyhébb büntetési tartamot. E vádlott esetében is indítványozta annak megállapítását, hogy feltételes szabadságra nem bocsátható. E mellett közügyektől eltiltás kiszabására is indítványt tett.

IX.r. vádlott ugyan nem bünszervezet tagjaként követte el a bűncselekményeket, de két fiktív céget is felhasználva, folytatólagosan, különösen nagy értékre követte el a kettőnél több halmazatot, így a törvényi büntetési tétel alsó határában megállapított börtönbüntetését eltúlzottan enyhének tartotta, így annak, és ezzel arányosan a közügyektől eltiltás tartamának a felemelését indítványozta és foglalkozástól eltiltás alkalmazására is indítványt tett.

IV.r. vádlottnál arra utalt, hogy vagyon elleni cselekménye csak 1 Ft híján minősül enyhébben.

X.r. és XI.r. vádlottak esetében a folytatólagos és halmazati elkövetés megfelelő súlyú értékelését kifogásolta.

A fenti három vádlott esetében a börtönbüntetésük felfüggesztését nem látta indokoltnak, és végrehajtandó szabadságvesztés kiszabását indítványozta, közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazásával.

Indítványozta IV.r., IX.r., X.r. és XI.r. vádlottaknál annak megállapítását, hogy a Btk.38.§.(2) bekezdés a/ pontja alapján a feltételes szabadságra bocsátásuk legkorábbi időpontja a büntetés kétharmad részének kitöltését követő nap.

A tényállás alapján megállapíthatónak látta, hogy II.r. vádlott készpénz-felvételenként - a felvett összeg nagyságához képest - 20.000-100.000 Ft közötti összeget kapott I.r. vádlottól (ítélet 27. oldal 2. bekezdés), és azt is, hogy összesen 520 esetben vett fel készpénzt az Kft7. bank1-nél és bank2-nél vezetett pénzforgalmi számláiról. Így - 20.000 Ft-al számolva - legalább 10.000.040 Ft (helyesen 10.400.000 Ft) összeget vett át I.r. vádlottól, amelyre a Btk.74.§.(1) bekezdés a/ pontja alapján vagyoneklobzást kell elrendelni.

III.r. vádlottra vonatkozóan utalt arra, hogy a tényállás szerint nemcsak 30.000.000 Ft-ot kapott vissza I.r. vádlottól, hanem legalább 5.000.450 Ft-ot közvetlenül az Kft7 bank2 által kibocsátott bankkártyájával fel is vett. (ítélet 28. oldal és 29. oldal első bekezdés).

Ezért a vagyoneklobzást a az 1978. évi IV. törvény 77/B.§.(1) bekezdés a/ pontja értelmében összesen 35.000.450 Ft-ra kell elrendelni.

VI.r. vádlotthoz a tényállás szerint legalább 3.680.000 Ft került közvetlenül vissza, mivel az Kft7. bank1 által kibocsátott bankkártyájával ilyen összegben ő vett fel készpénzt (ítélet 29. oldal 3. bekezdés). Vele szemben így 3.680.000 Ft vagyonekhozás elrendelését indítványozta.

VII.r. vádlott esetében azt látta megállapíthatónak, hogy legalább 795.000 Ft került vissza hozzá közvetlenül (ítélet 30. oldal 2. bekezdés) melyre szintén vagyonekhozást indítványozott.

Helytelennek minősítette az elsőfokú bíróságnak a bírói letétként kezelt 33.532.865 Ft elkobzásáról szóló rendelkezését, mivel azzal kapcsolatban I.r. és III.r. vádlottal összefüggésben vagyonekhozásnak van helye.

Kifogásolta I.r., III.r., V.r., VII. és IX.r. vádlott vagyontárgyai zár alá vételét érintő rendelkezés elmaradását.

Álláspontja szerint az említett vádlottak a vagyontárgyakat a bünszervezetben való részvétel ideje alatt szerezték, ezért azok az 1978. évi IV. törvény 77/B.§.(1) bekezdés b/ pontja alapján - I.r. vádlott esetében a Btk.74.§.(1) bekezdés b/ pontja értelmében - vagyonekhozás alá esnek.

IX.r. vádlott zár alá vett vagyontárgya pedig a bűncselekmény elkövetéséből eredő vagyon helyébe lépett, ezért a Btk.74.§.(1) bekezdés d/ pontja alapján arra is vagyonekhozás elrendelését indítványozta.

Az ítélet egyéb rendelkezéseit a törvénynek megfelelőeknek tartotta.

Indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéletábrla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be.372.§.(1) bekezdése alapján ***változtassa meg,*** és

I.r. vádlott cselekményeit 5 rb. a Btk. 372.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés bc) pontjára tekintettel a (6) bekezdés b) pontja szerint minősülő folytatólagosan, bűnsegédként, különösen nagy értékre, üzletszerűen elkövetett sikkasztás büntettének, 3 rb. a Btk. 372.§ (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő folytatólagosan, bűnsegédként, jelentős értékre, üzletszerűen elkövetett sikkasztás büntettének, továbbá 1 rb. a Btk. 372.§ (1) bekezdésébe ütköző, de a (3) bekezdés a) pontja szerint minősülő bűnsegédként elkövetett sikkasztás büntettének,

II.r. vádlott cselekményeit 4 rb. a Btk. 372.§ (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés bc) pontjára tekintettel a (6) bekezdés b) pontja szerint minősülő folytatólagosan, bűnsegédként, különösen nagy értékre, üzletszerűen elkövetett sikkasztás büntettének, 4 rb. a Btk. 372.§ (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő folytatólagosan, bűnsegédként, jelentős értékre, üzletszerűen elkövetett sikkasztás büntettének, továbbá 1 rb. a Btk. 372.§ (1)bekezdésébe ütköző, de a (3) bekezdés a) pontja szerint minősülő bűnsegédként elkövetett sikkasztás büntettének, valamint 1 rb. a Btk. 342.§ (1) bekezdés c) pontjába ütköző és aszerint minősülő bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntettének, továbbá 4 rb. - három esetben folytatólagosan elkövetett - a Btk. 345.§-ába ütköző és aszerint minősülő hamis magánokirat felhasználása vétségének,

IV.r. vádlott cselekményét 1 rb. a Btk. 372. § (1) bekezdésébe ütköző, de a 84) bekezdés a) pontja szerint minősülő jelentős értékre elkövetett sikkasztás büntettének,

IX.r. vádlott magatartását 1 rb. a Btk. 372.§ (1) bekezdésébe ütköző, a (2) bekezdés bc) pontjára tekintettel, a (6) bekezdés b) pontja szerint minősülő folytatólagosan, különösen nagy értékre, üzletszerűen elkövetett sikkasztás büntettének és 2 rb. a Btk. 345.§-ába ütköző és aszerint minősülő folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségének,

X.r. és XI.r. vádlott cselekményeit pedig 1-1 rb. a Btk. 372.§ (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés bc) pontjára tekintettel az (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő folytatólagosan, jelentős

értékre, üzletszerűen elkövetett sikkasztás büntettének és 1-1 rb. a Btk. 345.§-ba ütköző és aszerint minősülő hamis magánokirat felhasználása vétségének minősítse.

Állapítsa meg, hogy a vagyon elleni bűncselekményeket I.r. és II.r. vádlott a Btk. 495.§ (1) bekezdés 1. pontja, míg III., V.r., IV.r., VII.r. és VIII.r. vádlott az 1978. évi IV. törvény 137.§ 8. pontja szerint bűnszervezetben valósították meg.

I.r. vádlottal szemben a Btk. 37.§ (2) bekezdés bb) pontja, III.r., V.r., VI.r. és VII.r. vádlottal szemben pedig az 1978. évi IV. törvény 42.§ (3) bekezdése alapján a kiszabott szabadságvesztést fegyház fokozatban rendelje végrehajtani és azok tartamát - a VII.r. vádlott esetében az 1978. évi IV. törvény 87.§ (2) bekezdés b) pont mellőzésével - súlyosítsa,

I.r. vádlottal szemben a Btk. 61.§ és 62.§-a, III.r., V.r., VI.r., VII.r. és VIII.r. vádlottal szemben pedig az 1978. évi IV. törvény 62.§ és 63.§ értelmében mellékbüntetésként kiszabott közügyektől eltiltás mértékét, a főbüntetéssel arányosan emelje fel,

Állapítsa meg, hogy az I.r. vádlott a Btk. 38.§ (4) bekezdés c) pontja, a III. és V-VIII.r. vádlott az 1978. évi IV. törvény 47.§ (4) bekezdés d) pontja alapján nem bocsátható feltételes szabadságra.

II.r. vádlott szabadságvesztés büntetését - figyelemmel a Btk. 37.§ (2) bekezdés bb) pontjára - a Btk. 35.§ (2) bekezdés alapján börtön végrehajtási fokozatban határozza meg és annak tartamát - a Btk. 82.§ (2) bekezdés b) pont alkalmazása mellett - súlyosítsa,

VIII.r. vádlottal szemben kiszabott börtönbüntetés végrehajtásának felfüggesztését - figyelemmel az 1978. évi IV. törvény 91.§ (1) bekezdés b) pontjára - mellőzze és a 62.§ és 63.§ alapján mellékbüntetésként tiltsa el a közügyektől.

Állapítsa meg, hogy II.r. vádlott a Btk. 38.§ (4) bekezdés c) pontja, VIII.r. vádlott 1978. évi IV. törvény 47.§ (4) bekezdés d) pontja alapján nem bocsátható feltételes szabadságra,

IX.r. vádlottnak a Btk. 43.§ a) pontja szerinti börtönbüntetését és azzal arányosan a Btk. 61-62.§ szerinti közügyektől eltiltás tartamát súlyosítsa, valamint a Btk. 52. § (1) bekezdés b) pontja és 54.§ b) pontja alapján tiltsa el a gazdasági társaságban vezető tisztség viselésétől, mint foglalkozástól.

IV.r., X.r. és XI.r. vádlottakkal szemben a kiszabott börtönbüntetés végrehajtásának felfüggesztését mellőzze és őket a Btk. 61-62.§ alapján tiltsa el a közügyektől.

Állapítsa meg, hogy IV.r., X.r., és XI.r. vádlott a Btk. 38.§ (2) bekezdés a) pontja alapján, a felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtás esetén, a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsáthatóak legkorábban feltételes szabadságra.

II.r. vádlott esetében a Btk. 74.§ (1) bekezdés a) pontja alapján 10.000.040 Ft, III.r. vádlott vonatkozásában az 1978. évi IV. törvény 77/B.§ (1) bekezdés a) pontja alapján 35.450.000 Ft, továbbá VI.r. vádlott tekintetében 3.680.000 Ft, valamint VII.r. vádlott esetében 795.000 Ft vagyoneklobzást rendeljen el.

Mellőzze a bírói letétként kezelt 33.532.685 Ft elkobzását.

I.r. vádlott esetében a Btk. 74.§ (1) bekezdés b) pontja alapján III.r, V.r., VII.r. vádlott tekintetében az 1978. évi IV. törvény 77/B.§ (1) bekezdés d) pontja alapján, míg IX.r. vádlottnál a 77/B.§ (1) bekezdés d) pontja értelmében, rendelje el a Budakörnyéki Bíróság 13.Bny.41/2011/2. számú végzésével fogatosított zár alá vétellel érintett vagyontárgyak vagyonekobzását, egyebekben pedig az ítéletet hagyja helyben.

I.r. vádlott védője a fellebbezését írásban is megindokolta.

Ebben elsődlegesen a vádlott felmentését, másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását indítványozta.

Elsődlegesen arra mutatott rá, hogy az elsőfokú bíróság önálló, értékelő tevékenységét teszi kétségessé az a tény, hogy az elsőfokú bíróság szó szerint átemelte ítéletébe a vád szövegét. Ettől csak annyiban tért el, hogy a bünszervezetben történő elkövetésre utaló fordulatokat mellőzte.

Sérelmezte azt is, hogy a bizonyítékok értékelése körében az indokolás több ponton is az ügyész vádbeszédet ismétli. Ilyen aggályosnak minősített szövegazonosságokat mutatott ki az ítélet IV. fejezetében is.

Mindezek pedig - álláspontja szerint - súlyosan sértik az eljárási feladatok megoszlásának büntetőeljárási alapelvét. A tényállást mindkét eljárási szereplőnek önállóan kell megállapítani, így ez az ítélet egyenesen a bíróság pártatlanságába vetett bizalmat ingatja meg.

Szerinte a fentiek már önmagukban is megalapozzák az elsőfokú ítélet felülbírálatra való teljes alkalmatlanságát, ezért annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását indítványozta.

Az ítélet megváltoztatására vonatkozó indítványa kapcsán azzal érvelt, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítékok értékelése, mérlegelése során törvénysértően járt el amikor a tényállást nagymértékben II.r. vádlott nyomozás során tett beismerő vallomására alapította.

Arra hivatkozott, hogy a kérdéses gyanúsított kihallgatás törvénysértő volt, mert a nyomozó hatóság a Be.183.§.(2) bekezdését megsértve nem alkalmazott hatósági tanút az eljárási cselekmény során. Ekként a terhelt eljárási jogai lényeges korlátozást szenvedtek, ugyanis nem győződhetett meg arról, hogy az általa előadottak helyesen kerültek-e rögzítésre a jegyzőkönyvben.

II.r. vádlott súlyos látássérült voltát, és azt, hogy betegsége miatt a gyanúsított kihallgatásáról készült jegyzőkönyvet nem volt képes elolvasni, igazságügyi orvosszakértő állapította meg.

A nyomozó hatóság kétségkívül tudatában volt a terhelt betegségének, állapotának, ennek ellenére mellőzte a hatósági tanú kötelező alkalmazását. A hatósági tanú jelenlétét a védő jelenléte nem helyettesítheti.

Hangsúlyozta, hogy II.r. vádlottnak az eljárás későbbi szakában megtett - és az eljárási szabályoknak már mindenben megfelelő - vallomásában már nem terhelte I.r. vádlottat bűncselekmény elkövetésével.

Ezért indítványozta II.r. vádlott nyomozati szakban tett vallomásának a bizonyítékok köréből történő kirekesztését a Be.78.§.(4) bekezdése alapján.

Kérte a tényállás módosítása körében tanú3 vallomásának a figyelembe vételét is, miszerint I.r. vádlottal közösen kívánták működtetni személy-és vagyonvédelmi szolgáltatásokra a Kft1-t.

Az elsőfokú bíróság ugyanis nem adta indokát a tanú vallomása kirekesztésének, a védő pedig elfogadhatatlannak tartotta azt az indokot, hogy azért rekesztette ki az okirati bizonyítékok közül a Kft1. és az Kft7. között létrejött szerződést, mivel az csak 2012-ben került az eljárásban becsatolásra. Annak sem látta relevanciáját, hogy I.r. vádlott személyi védelmet a szükséges hatósági engedélyek nélkül, esetlegesen megfelelő képesítés nélkül látott el.

E körben helytelennek tartotta tanú4 és tanú5 banki alkalmazottak vallomásának bírói értékelését is. Ők ugyanis úgy nyilatkoztak, hogy javasolni szokták, hogy nagyobb összegű készpénzfelvétel esetén ne egyedül jöjjenek. Így pedig nem életszerűtlen, hogy az idősebb életkorú II.r. vádlott helyett I.r. vádlott tett el okiratokat megőrzésre.

Felhívta a figyelmet arra is, hogy I.r. vádlott védekezését támasztják alá a vádlottársak is a K1 vagy K2 L. nevű személy vonatkozásában. A teljes mértékben egybehangzó terhelti nyilatkozatok alapján ugyanis kirajzolódik ezen személy kiemelkedő jelentősége az ügy szempontjából.

Elfogadhatatlannak tartotta azt a bírói okfejtést, amely apróbb eltérésekből kiindulva arra következtet, hogy nem állapítható meg, hogy ez a személy létezett-e egyáltalán.

Arra hivatkozott, hogy a főbb ismertetőjegyek körében a terhelti nyilatkozatok lényegében teljesen megegyeztek.

Az ítélet indokolása kiemelte, hogy tanú6 írásbeli vallomásában már K. L.-ként szerepelt L1, annak ellenére, hogy a K3 családnév csak a magyarra fordítás során jelent meg. Ukrán nyelven, az eredeti kézzel írott okiratban mint K1. L. szerepel.

Utalt arra, hogy tanú6 tanúkénti kihallgatására vonatkozó védői indítványt az elsőfokú bíróság érdemi indokolás nélkül utasította el.

Azt pedig, hogy a L1 nevű személy kiléte nem volt megállapítható, a nyomozó hatóság hibájaként értékelte.

Mindezek alapján indítványozta az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás módosítását és I.r. vádlott felmentését.

A hatályon kívül helyezés indokoltsága körében azt fejtette ki, hogy a rendelkezésre álló bizonyítási eszközök felvetik az eltérő jogi minősítés lehetőségét is, nevezetesen a vagyon elleni bűncselekmény helyett adócsalás megalapozott gyanúját.

Összevetette a két bűncselekmény törvényi tényállását, és ezzel kapcsolatban arra utalt, hogy nem vitás, hogy a társaság vagyona az alapítójától elkülönül. A sikkasztás tényállása a más általi rábízást követeli meg. Az ügyvezető mint a társaság vagyonával rendelkezni jogosult személy nyilvánvalóan az, akire a jogi személy vagyonát rábízták.

Kérdésként vetette fel, hogy megvalósul-e a más általi rábízás, ha az alapító és az ügyvezető személye egybeesik?

Más a megítélése a cselekménynek, amennyiben az ügyvezetőn kívül más alapító is szerepel a cégben, adott esetben közeli hozzátartozó. Ilyen esetben szerinte a cselekmény társadalomra veszélyessége minimális.

A vagyon elleni bűncselekmény megvalósulását cáfolja, hogy a vádlottak életkörülményeiben, anyagi viszonyaiban nem következtek be jelentős változások. Semmilyen bizonyíték nincs arra, hogy a vádlottak jelentős összegű készpénzt tulajdonítottak volna el.

Rámutatott arra is, hogy az ügyben szereplő cégek ügyvezetői részére visszautalt összegek sorsát az eljárás során nem tisztázták. Ennek hiányában pedig nem lehet igazoltnak tekinteni az ügyvezetők eltulajdonítási szándékát.

Köztudomásúnak mondta azt, hogy az ügyben szereplő cégek, amelyek ügyvezetőinek visszajuttatták az átutalt pénzt, tényleges gazdasági tevékenységet végeztek.

Annak megállapítása szakértői vizsgálatot igényelt volna, hogy gazdasági teljesítményükre tekintettel milyen mértékben kerülhetett sor az ügyvezetők részére visszaszármaztatott pénz felhasználására a cégek tényleges gazdasági tevékenységének fedezése körében. Ez a bizonyítás pedig elkerülhetetlenné teszi - a védői álláspont szerint - az eljárás megismétlését.

E körben kiemelte a Kft17. által épített lakóparkot, és elképzelhetetlennek tartotta egy ekkora beruházás szerződészerű kivitelezését úgy, hogy az abban részt vevő cégek vagyonát az ügyvezetők elsikkasztják.

Amennyiben pedig a megtörtént gazdasági események ellenértéke kiegyenlítésre került az ügyvezetők részéről, úgy nem merülhet fel semmilyen vagyon elleni bűncselekmény lehetősége.

A gazdasági realitásokhoz sokkal közelebb állónak tartotta az esetleges adóelkerülési célzatot, természetesen lényegesen alacsonyabb elkövetési érték vonatkozásában.

Az elsőfokú ítélet is rögzítette, hogy az Kft7. számlájáról felvett pénzből kiegyenlítésre került a Kft17. építkezésén felhasznált nyílászárók vételára, ami pedig önmagában kizárja bármilyen vagyon elleni bűncselekmény elkövetését.

Bizonyítás lefolytatását igényelte volna annak megállapítása, hogy milyen összegű adózatlan jövedelem keletkezett az ügyvezetőknek esetlegesen visszaszármaztatott pénzből.

Az Kft7. tényleges működéséről több tanú vallomására hivatkozott, melyekből megállapítható volt, hogy a cég a Kft18. elnevezés alatt vendéglátó ipari egységet üzemeltetett. Ezt az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta.

Az Kft7. valódi gazdasági tevékenységét támasztotta alá a XII.r. vádlott vonatkozásában megállapított tényállás is.

Utalt még arra is, hogy az Kft7. teljesítette az adóbevallási kötelezettségeit is, a cég tényleges működése tehát ez alapján is megállapítható.

Vitatta annak megállapíthatóságát, hogy e cég megalapítása vonatkozásában I.r. vádlottnak bármilyen kezdeményező szerepe lett volna.

Az ismeretlenül maradt K1. L. és tanú7 szerepének tisztázása nélkül sem a cégalapítás, sem a bankszámla nyitás körülményei nem tisztázottak kellően ahhoz, hogy I.r. vádlott kezdeményező szerepét a bíróság megállapítsa.

Az elsőfokú bíróság az általa tényként kezelt feltételezésekből nem következtethetett volna helytállóan arra, hogy a II.r. vádlott által megkötött bankszámla szerződések nyomán megkapott bankkártyák I.r. vádlotthoz kerültek, és azokat csak alkalmasszerűen juttatta vissza II.r. vádlottnak. Sem a bankkártyákat, sem az ítéletben megjelölt hívószámú mobiltelefonokat nem találták meg I.r. vádlottnál.

Azt sem tartotta megalapozott következtetésnek, hogy III.r., VI.r., IX.r. és XII.r. vádlottak is I.r. vádlottól szereztek volna tudomást az Kft7. létezéséről és bankszámláiról, mivel az ezzel kapcsolatos bizonyítékok nem alkotnak zárt logikai láncot.

A II. tényállásnál oly mértékben tartotta felderítetlennek az eseménysort, hogy abból álláspontja szerint semmilyen következtetés nem vonható le a vádlottak bűnösségére.

Kiemelte, hogy ebben a körben felderítetlenül maradt S. E., aki a Kft13. bankszámlája felett rendelkezésre jogosult személy volt.

A bűnszervezet kérdésében osztotta az elsőfokú bíróság okfejtését, azt csupán kiegészítette azzal, hogy a bűnszervezet megállapíthatósága olyan minőségi többletet kíván meg, más társas elkövetési alakzatokhoz képest, amely jelen ügyben nem merült fel. Hiányzott ugyanis a vezetők és végrehajtók közötti elkülönülés, a szervezetségnek a bűnszövetséghez képest magasabb szintje és nem volt tettenérhető a konspiratív jelleg sem.

Álláspontját úgy foglalta össze, hogy az elsőfokú bíróság ítélete - a vádirattal való teljes szövegazonosságra figyelemmel - nem tekinthető a bíróság önálló értékelési és mérlegelési tevékenysége eredményének. Ezen túl az ítélet súlyos belső ellentmondásoktól szenved, melyek önmagukban is megkérdőjelezzik az ítéleti tényállás és a jogi minősítés helyességét. Az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok súlyos megsértésével beszerzett bizonyítékot is beemelt a bizonyítékok körébe, és annak kiemelt szerepet tulajdonított. Nem kellően felderített és alátámasztott állításokat tett, és ezekből újabb tényekre következtetett, így a tényállás lényegi pontjai pusztán feltételezések szintjén állnak.

V.r. vádlott védője ugyancsak írásban indokolta a fellebbezését.

Kifogásolta, hogy a vád és az ítélet is elfogadta azt a leegyszerűsítést, hogy egy egyszerű vagyon elleni bűncselekmény jött létre, holott minden szereplő gazdasági társaság vagy ahhoz szorosan kötődő személy.

Nem osztotta sem azt az ügyészi álláspontot, hogy V.r. vádlott magatartása már akkor aggályos volt, amikor pénzt utalt át egy másik gazdasági társaság részére, de azt a bírósági álláspontot sem, ami megállapította, hogy mindezt azért került sor, hogy az átutalások után felvett készpénz hozzá visszakerüljön.

Felhívta a Legfelsőbb Bíróság Bfv.II.1.1163/2006/5. számú határozatát, amely kifejtette, hogy a vagyonjogi vonatkozású ügyletek büntetőjogi jogellenességének megállapításához a sértett valamely vagyonjogi sérelmének bekövetkezése szükséges.

Az elsőfokú bíróság ítélete pusztán a vád alapján, és nem tudni, hogy milyen bizonyítékokra alapozva jelentette ki, hogy az Kft7. semmilyen gazdasági tevékenységet nem folytatott és létrehozásának egyetlen célja az volt, hogy az ügyben szereplő gazdasági társaságok „keresztül folyassák” rajta a bevételeiket.

Ennek cáfolatára csatolta az Kft7. cégtörténetét tartalmazó elektronikus okiratot, melyből megállapítható, hogy 2008. évre vonatkozóan több mint 41 millió Ft bevétele volt, holott csak szeptemberben alakult. Kétségtelennek tartotta, hogy a további évekre nem volt ilyen pénzügyi modul, de ez szerinte abból is származhatott, hogy a társaság vezetői előzetes letartóztatásba kerültek.

Hivatkozott még a Kft8. cégtörténetére is, amelyből ugyancsak megállapítható, hogy - az ítélettel ellentétben - nem titkolta el a bevételeit, hiszen 2008. évre, július végétől 27 millió bevétele volt. 2009-re hasonló elszámolásra azért nem került sor, mert a társaság átvételét követően tanú8 nem adott be adóbevallást.

Valótlannak minősítette azt az ítéleti megállapítást, hogy a Kft8-nak mint cégnek a vagyona az átutalt pénzüsszegekkel csökkent volna.

Ez egyébként - szerinte - gazdasági képtelenség is lenne, hiszen ha igaznak fogadjuk el, hogy a Kft8. nyílászárókat adott el a Kft17. beruházásaihoz, úgy azt is figyelembe kell venni, hogy a

nyílászárókért neki is fizetnie kellett, azaz csak a profit lehet a Kft8. vagyona, nem pedig az ügylet bruttó összege.

Hivatkozott XII.r. vádlott vallomására, miszerint ő is nyílászárókat vásárolt az Kft7-től. Akkor pedig V.r. vádlott miért ne tehetett volna ugyanezt.

Megállapíthatónak látta azt is, hogy az Kft7-nek az Kft19. szállította az ablakokat.

E cég ügyvezetőjének - tanú9-nek - a tanúkenti meghallgatása iránt bizonyítási indítványt is előterjesztett, és csatolta az ügylettel összefüggő számlák és egyéb iratok másolatát.

Ugyancsak csatolta a Kft8. 2009. évre vonatkozó áfa bevallásait, hogy igazolja az adófizetési kötelezettségek teljesítését. Ilyen nagy összegű bevallás megtétele mellett kizártnak tartotta, hogy bármilyen összeg elsikkasztására lehetőség lett volna.

Csatolta az Új Magyarország program keretében elnyert 300 millió Ft támogatási projektről szóló igazolást, amelynek megvalósítása éppen emiatt az ügy miatt maradt el. Nem állt tehát érdekükben, hogy a gazdálkodásuk ne legyen rendben.

Kifogásolta annak figyelmen kívül hagyását is, hogy az elnyert projekt azért sem tudott elindulni, mert 80 millió Ft saját erőt kellett volna igazolniuk. Ha elkövette volna a bűncselekményt, akkor az önerő igazolásának nem lett volna akadálya.

Csatolta a Kft20. cégtörténetét, melyből megállapítható, hogy 2009. február 26-ig ez a társaság - amely I.r. vádlott cége volt -Kft21. néven volt nyilvántartva, ahol a cégnévnek jelentőséget tulajdonított.

Ezen adatok cáfolatával adós maradt az elsőfokú bíróság ítélete, pedig beszerezte az Adóhivataltól a Kft8. ellenőrzésére vonatkozó anyagokat, melyből az is megállapítható volt, hogy nemcsak a Kft17-tel álltak kapcsolatban, hanem az Kft22-vel is, akinek szintén jelentős összegben értékesítettek nyílászárókat.

Ők az Kft22. felé kiállított szállítóleveleket csatolták, nem a Kft17. felé történt szállításokat tartalmazókat, így nem csoda, ha az elsőfokú bíróság nem talált egyezőséget közöttük.

Azt is tévesnek tartotta, hogy az általuk becsatolt szállítólevél aláírása ne lett volna azonosítható, hiszen jól látható, hogy az átvevő az Kft22 volt.

Hivatkozott arra is, hogy az elsőfokú bíróság ítélete kiemelt jelentőséget tulajdonított a házkutatásnál talált adóügyi iratnak, mely szerint a korábbi cégük, a Kft23. székhelye ugyanaz lett mint tanú8 címe, ugyanakkor nem foglalkozott azzal, hogy V.r. vádlott 2009. március 20. napja óta nem volt tisztségviselője és tagja sem a Kft23-nak, és hogy annak új tulajdonosa tanú10 lett.

Mindezekből logikusan az következik, hogy a Kft23. új címét az új tulajdonos határozta meg, de tanú10 tanúként nem lett kihallgatva.

A cégnyilvántartás adataiból megállapítható lett volna, hogy V.r. vádlottnak nem volt köze a Kft23. székhelyváltozásához, és hogy a céghez kapcsolódó személyekkel vagy cégekkel neki nem is volt kapcsolata, míg tanú10-nek igen. Tanú10 használta is a megvett céget, tehát nem volt fiktív a társaság eladása.

A Kft8. kapcsolati hálójából azt is megállapíthatónak látta, hogy tanú8 a társasággal üzleti tevékenységet folytatott, és kapcsolatai nem is egyeznek V.r. vádlott kapcsolataival. Így tehát tanú8 hazudott, amikor azt állította, hogy csak kézbesítési megbízottként járt el.

Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság ítélete arra hivatkozott, hogy tanú11-től nem kértek a cég átadásához iratokat, és hogy ebből az következik, hogy az eladás fiktív volt, és hogy emellett az alakilag helytelen számlák alkalmazását is felrótta az elsőfokú bíróság. Ezzel szemben - állítása

szerint - tanú11 nem tett olyan vallomást, amelyet az ítélet tartalmaz, miszerint hiányos lett volna a könyvelésük, éppen ellenkezőleg, arról számolt be, hogy minden pontosan került könyvelésre. Ez alapján túlzónak jellemezte azt az ítéleti megállapítást, hogy a könyvelő által elmondottakból az következne, hogy a Kft8. eladása fiktív volt.

Érthetetlennek tartotta azt a megállapítást is, hogy amennyiben nem ismert a társaság könyvelési anyaga, akkor honnan lehet tudni, hogy nem volt külföldi partnerük, és ezt hogyan erősíti a nyomozás során bevont revizor?

Tanú12 vallomásával kapcsolatban arra utalt, hogy nevezett nem volt vezető tisztségviselő, így nem is rendelkezhetett megbízható információkkal a beszerzési forrásaikról.

Tanú13 - aki meghallgatásra sem került - írásbeli vallomásának is csak azon részeit emelte ki az elsőfokú bíróság, amelyekre a vád is hivatkozik, miszerint mindenkit ismertek, baráti szinten, ami nem fedi a valóságot. A tanú a nyomozati vallomásában ugyanis azt is kijelentette, hogy V.r. vádlott nem tartozott a baráti társaságukhoz.

A Kft17 részéről kihallgatott tanúk vallomását is egyoldalúan értékelte a bíróság, és csak olyan dolgokat említ, ami rossz fényt vet V.r. vádlottra. Azzal viszont nem foglalkozott, hogy a beruházás valóban megvalósult, hogy a hitelező bank a folyósítás előtt minden számlát, iratot ellenőrzött, sőt helyszíni bejárások is voltak. Így pedig fiktív számlák szerepeltetése, vagy el nem végzett munkák lehetősége kizárt volt.

Egyetlen vallomás sem vonta kétségbe, hogy a Kft8. az ügyben szereplő munkákat elvégezte, az ellenértéket megkapta, illetve, hogy a beépített nyílászárók értéke a beszállító felé kiegyenlítést nyert, még ha az esetlegesen ismeretlenül is maradt. Még az ítélet is elismeri, hogy (48. oldal 4. bek.), hogy ismeretlen forrásból és ismeretlen módon, de beszerezték a nyílászárókat, így azokat ki is kellett fizetniük.

Légből kapottnak nevezte azt a következtetést, hogy V.r. vádlott egy gépjármű adásvétellel vagyont mentett volna ki, ezt nem bizonyította az igazságügyi informatikai szakértői vélemény sem.

V.r. vádlott valóban kapcsolatban állt I.r. vádlottal, így kerülhettek hozzá adatok a gazdasági tevékenységükről, akár egy számlakép formájában is. de ez még nem igazolja a sikkasztás megállapíthatóságát.

Érthetetlennek tartotta azt az elsőbírői következtetést, ami a nemleges házkutatás eredményéből azt szűrte le, hogy ha nincsenek számlák, akkor nem is volt gazdasági esemény.

Ennek cáfolatára 3 db számlamásolatot is becsatolt a Kft20, a Kft18 és az Kft21 vonatkozásában.

Hivatkozott arra is, hogy korábban már igazolták, hogy a Kft17. által a Kft8 részére az bank2 kivonata alapján igazoltan átutalt 15.686.341 Ft jelentős részét az Kft7 részére utalták tovább, és ez az összeg egyébként sem kerülhetett V.r. vádlotthoz, hiszen ő ebben az időpontban ország1-ben tartózkodott.

A vádlottnál tartott házkutatáskor lefoglalt okiratokat nem tartotta bizonyító erejűnek, hiszen a számlaforgalom igazolta a gazdasági együttműködést és cáfolta, hogy az Kft7-nek ne lett volna gazdasági tevékenysége.

Ezt követően azt fejtegette, hogy ha egyáltalán megvalósult bűncselekmény, akkor az vagyon elleni, vagy gazdasági bűncselekmény (adócsalás) lehet-e.

Álláspontja szerint a vádlotti magatartás csak a Btk.310.§-ában meghatározott adócsalás megállapítására lehetett volna alkalmas, erre azonban bizonyítás nem folyt.

Az adóhatósági iratokból megállapíthatónak látta, hogy a kérdéses összegeket V. r. vádlott hiánytalanul bekönyvelte a társaság könyveibe és az adókat be is fizette.

Arra viszont semmilyen bizonyítékot nem látott, hogy a vádlott a kérdéses pénzből bármilyen összeget felvett volna és azzal sajátjaként rendelkezett.

Nem következett be semmilyen érdeksérelem sem.

Felvetette azt is, hogy nincs is sértettje a sikkasztásnak, hiszen az vagy a Kft. vagy a tulajdonos lehetne, aki viszont jelen esetben a vádlottal azonos.

A vádlott által felvett pénzzel kapcsolatban megjegyezte azt is, hogyha a pusztán elszámolásra átvett pénzzel nem számol el, az önmagában bűncselekményt nem követhet el (EBH.2007/1678. eseti döntés). A sikkasztás megállapításához azonban ezen ténynél több kell, vagy a megszerzett összeg eltulajdonítása, vagy azzal sajátként történő rendelkezés. Ilyen magatartás azonban nem nyert bizonyítást.

A bűnszervezet megállapítása ellen is érvelt a 4/2005.BJE határozatot idézve, és hangsúlyozta, hogy egyetlen adat sem merült fel arra, hogy V.r. vádlott tudta volna azt a tényt, hogy ő egy bűnszervezet tagja, vagy, hogy annak bármilyen segítője lenne, illetve azokhoz tudatosan csatlakozott volna.

V.r. vádlott üzleti kapcsolatban állt I.r. vádlottal, de az ügyben szereplő többi személyt nem ismerte, így a „csoport” egyéb tevékenységére rálátása sem volt, és ez nem is nyert bizonyítást az eljárás során.

Mindezek alapján a vádlott felmentését indítványozta.

VI.r. és VII.r. vádlottak védője írásban is indokolta a fellebbezését.

Ebben elsődlegesen a vádlottak felmentését, másodlagosan a büntetésük enyhítését indítványozta.

Az elsőfokú bíróság ítéletét megalapozatlannak, részben hiányosnak, részben helytelen ténybeli és jogi következtetéseken nyugvónak jellemezte, mely alapján aggálytalan ítéleti tényállás megállapítására nem lett volna lehetőség, és így téves jogi következtetést vont le az elsőfokú bíróság és téves az általa megállapított minősítés is.

Az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta azt a lényeges körülményt, és ezt a tényállásban sem szerepeltette, hogy a Kft. 2005. április 27. megalapításától a mai napig üzletrész tulajdonosai 50-50 %-ban VI.r. és VII.r. vádlottak.

A gazdasági társaság vagyoni tulajdonát a taggyűlés, mint legfőbb döntéshozó szerv testesíti meg.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság téves jogi minősítést állapított meg a vádlottak által elkövetett cselekmény vonatkozásában.

Arra mutatott rá, hogy sikkasztás sem a saját, sem pedig a közös tulajdonban lévő dolgokra nem követhető el.

A Kft. vagyonába tartozó dolgok a tagok által a társaság rendelkezésére bocsátott vagyoni hozzájárulások, illetve a társaság által szerzett bevételeknek azon része, amely nem került osztalékként a tagok részére visszafizetésre.

A jogi személy ügyvitelét és képviselét - tehát a vagyonnal való rendelkezést is - az ügyvezető a tagok akaratából és aszerint látja el.

Az elsőfokú bíróság abból indult ki, hogy VI.r. és VII.r. vádlottak elvonták a társaság vagyonát úgy, hogy arról a társaság nem tudott és nem járult hozzá.

Ezt a megállapítást iratellenesnek tartotta, mert a társaság a tagokból áll, és ezek nem mások, mint éppen a két vádlott.

Az ügyvezető tehát a tagok akaratát közvetítette, nem volt célja a vagyon elvonása.

Tévesnek és leegyszerűsítettnek tartotta azt az elsőbírői álláspontot, mely szerint az Kft7. valós szolgáltatást nem végzett, az ellenszolgáltatás megjelölésű átutalások fiktív ügyletre utaltak, így VI.r. vádlott az átutalással sikkasztást követett el.

Az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta azt a körülményt, hogy a Kft24. mint önálló jogi személy önmagában - az ügyvezető közbenjárása és minimum két tag nélkül - nem létezhet. Ebből következően a Kft. és annak tagjai szorosan összefüggnek egymással. A vádlottak üzletész tulajdona testesíti meg a céget. Így az okozott kár valójában a tulajdonosok kára, akik jelen esetben a két vádlottal azonosak, vagyis egyben ők az eljárás sértettjei is.

Jelen esetben azt sem lehet mondani, hogy a cégnek lett volna olyan tulajdonosa, tagja, aki nem bírt tudomással az eljárásról.

Azt is tényként rögzíthetőnek tartotta, hogy VI.r. vádlott ügyvezető bírt a taggyűlés, azaz a társaság felhatalmazásával.

A vádlottakat nem vezette jogtalan eltulajdonítási szándék sem, hiszen a gazdasági társaság saját tulajdonuk volt, illetve egymás tulajdonrészére sem irányult ilyen törekvés.

A fentiek alapján különösen azért is vitathatónak tartotta az ítéleti minősítést, mert az elkövető és a sértett ugyanaz a személy.

Vitathatónak tartotta továbbá azt is, hogy a bevételnek a cég pénzforgalmi számlájától eltérő helyre való átutalásával vajon megszűnt-e a cég rendelkezési joga a konkrét pénzösszeg felett, hiszen a rendelkezésre álló adatok szerint a Kft24-t képviselő VI.r. vádlott ügyvezetőként rendszeresen hozzáfért bankkártyával ehhez a bankszámlához is. Nem csupán oda átutalt, hanem fel is vett pénzt, sőt az erre nem jogosult VII.r. vádlottat is meghatalmazta.

A cég részéről tehát - ha nem is a saját pénzforgalmi számláján - biztosított volt a hozzáférés. Így tehát egy pénzügyi/banki szabálytalan pénzkezelés megfelelt-e a jogtalan eltulajdonítás kritériumának? Különösen akkor, ha a megállapított tényállás szerint a cég pénze visszakérült VI.r. vádlotthoz.

Az sem bizonyosodott be, hogy az elsikkasztottnak minősített összegeket a vádlottak a saját céljaikra fordították volna. A vádlottak akár készpénzben is teljesíthették az elvégzett munkákat.

Elmaradt e körben a vádlottak tudattartalmának megvizsgálása.

Kérdésként vetette fel, hogy mi szüksége lett volna a vádlottaknak arra, hogy a pénzt, ami egyébként is az övék lett volna, elsikkasszák?

Szerinte az Kft7. bankszámlája csupán több cég közös bankszámlájának tekinthető, ami ugyan pénzügyi szempontból szabálytalan, de nem vonhat maga után büntetőjogi következményt.

Azt is fejtegette, hogy a Kft24 működő cég volt, amelynek 2009. évi 800 millió Ft-os forgalmából csak 180 millió Ft jelent meg az Kft7. számláján.

Nem tartotta kizárhatónak, sőt valószínűsítette, hogy ebből a pénzből a Kft24-nek ténylegesen munkát végző alvállalkozókat fizettek ki. Ez esetben viszont a bírói gyakorlat szerint nem követhettek el sikkasztást, ennek megállapítására nem áll rendelkezésre elég bizonyíték.

Arra sem merült fel adat, hogy ezt a pénzösszeget a vádlottak a saját bankszámlájukon helyezték volna el.

Kifogásolta azt is, hogy az elsőfokú bíróság helytelenül az összes átutalt pénzüsszeget vette alapul a sikkasztás minősítésénél, nem számolva azzal, hogy abból mennyit fordítottak ténylegesen céges kiadásokra. Ennek levonásával a bűncselekmény alapja csak az osztalékadóval megegyező mértékű összeg lehetne.

A szánék és a jogtalanság körében több eseti döntésre is felhívta a figyelmet (BH.1997/471. és az Szolnoki Városi Bíróság, valamint az Egri Városi Bíróság konkrét ügyekben hozott határozatai. Ezekből azt emelte ki, hogy vizsgálni kellett volna, hogy a felvett pénzt a saját, vagy a cég működési körében használták-e fel.

Az elsőfokú bíróság - véleménye szerint - nem tett eleget az indokolási kötelezettségének sem, bár nem is tudta volna magyarázatát adni, hogy a két vádlottnak mi érdeke fűződhetett volna a „saját vagyonuk elsikkasztásához”?

Azt nem tartotta kizárhatónak, hogy a vádlottak jogosan vagy jogtalanul vették ki előzetesen az őket megillető osztalékukat. Így nem állapítható meg, hogy kár keletkezett volna a Kft24-nél, maximum az ügyvezető számviteli és adózási szabálysértése merülhet fel a sikkasztás helyett. Sőt az adóbevallás hiányában legfeljebb adócsalás, számviteli rend megsértésének kísérlete a felmerülő büntetőjogi tényállás.

VII.r. vádlottnál azért sem látta megvalósulni a sikkasztást, mert ő nem volt ügyvezetője a Kft24-nek, így pedig hiányzik a rábízás mint tényállási elem.

Az, hogy a bankszámláról ő maga is vett fel, vagy fizetett be pénzt, csak megbízottként tehetett, és a megbízás teljesítéséért a Ptk. szerint tartozik felelősséggel.

Álláspontja szerint nem volt vitatott, hogy a Kft24. ténylegesen működő cég volt, havi áfa-bevallással, és az elkövetéssel érintett 2009-es évre csak a megindult büntetőeljárásra figyelemmel nem nyújtott be adóbevallást, az évközi bevallásokat azonban pontosan benyújtották és kifizették.

Azt az elsőfokú bíróság is elismerte, hogy ténylegesen elvégzett munkák voltak, és azokat valamiből ki kellett fizetni.

Ha el is lehetne fogadni azt a feltételezést, hogy a vádlottakhoz visszajutott valamekkora összeg, akkor azt számszerűsíteni kellett volna, mert ez alapján kellett volna minősíteni a cselekményt.

Logikusnak tartotta azt a lehetőséget, hogy VI.r. és VII.r. vádlottak az adófizetés elkerülése végett jártak el azokban az esetekben, amikor bizonyíthatóan nem volt teljesítés az átutalások mögött. A számla befogadásával, az átutalással csökkentették a társaságot terhelő befizetendő áfa és társasági adó összegét. Mivel azonban nem került sor adóbevallásra, így nem lehet tudni, hogy jelen ügyben milyen adóbevallásra és milyen tartalommal került volna sor és, hogy ezáltal a vádlottak milyen cselekményt követtek volna el.

Indítványozta azt is, hogy a másodfokú bíróság ne állapítsa meg a bünszervezetben elkövetést, mert annak feltételei - alá-fölérendeltség, összehangoltan működő csoport, a szervezett jelleg hiánya - nem állnak fenn.

Az enyhítés körében azzal érvelt, hogy a vádlottak büntetlen előéletűek, egyikük három eltartásra szorulóóról gondoskodik és bűnsegédként került felelősségre vonásra, az időmúlás neki fel nem róható volt. Így büntetésük eltúlzott, jelentős enyhítése indokolt, a legalább részbeni felfüggesztésre is lehetőséget látott.

IX.r. vádlott védője szintén írásban is csatolta a fellebbezés indokolását.

Ebben elsődlegesen arra mutatott rá, hogy IX.r. vádlott sem ismerősi, sem baráti kapcsolatban nem állt a többi vádlottal. Ilyen körülmények között pedig nehezen elképzelhető, hogy a bíróság szerint „a bűncselekmények elkövetésére specializálódott vádlottak” egy ismeretlen személyt az általuk működtetett körbe beengednének, és jelentős rizikót vállalva felfednék előtte egy jelentős sorozat-bűncselekmény elkövetésének lehetőségét, módot adva a részvételre.

Felhívta az ítélet 23. oldal megállapítását, mely szerint IX.r. vádlott ismeretlen módon I.r. vádlotton keresztül szerzett tudomást az Kft7. létezéséről. Mivel ennek semmilyen objektív alapja nincs, így ez alkalmatlan volt ítéleti tényállás megállapítására.

Megjegyezte, hogy az ítélet 39. oldala maga állapította meg, hogy I.r. vádlott nem szavahihető, így felvetette, hogy akkor miként lehet arra alapozni IX.r. vádlottat érintő bármilyen következtetést.

Hangsúlyozta, hogy IX.r. vádlott végig, következetesen tagadta a bűnösségét.

Állította, hogy a Kft25-nek nem volt és nincs is köze a Kft13-hoz. A Kft25. alvállalkozóként vette igénybe a Kft13-t, más személyi vagy tevékenységi kapcsolat köztük nem volt.

Az elhunyt XIII.r. vádlott nem tett vallomást IX.r. vádlottra, a fényképes felismertetés során nem ismerte fel. Ugyanígy még csak említést sem tett róla vallomásában XIV.r. vádlott sem.

Arra sem merült fel bizonyíték, hogy IX.r. vádlott a Kft13.-ról tudomással bírt volna. A Kft25. ténylegesen működő cég volt. Ezt az elsőfokú bíróság sem vonta kétségbe.

A cég által végzett munkák (távközlési, csatornázási ágazatban) olyanok voltak, amelyek el nem végzése, hibás teljesítése miatt a megrendelők tömegesen jelentettek volna be panaszt, de ilyen nem fordult elő.

Az Kft7. és a Kft13. felé csak a leszámlázott munkadíj került kifizetésre.

Az elvégzett munkák igazolásának meghatározott rendje volt, amelyhez hozzátartozott a megrendelő által kiállított teljesítésigazolás is.

2009-ben a Kft25. 35 alvállalkozót és 22 beszállítót vett igénybe.

IX.r. vádlottnak nem volt kötelessége a cégével szerződést kötő személyek személyazonosságára valódiságának ellenőrzése.

Arra sem merült fel adat, hogy IX.r. vádlott ismerte volna II.r. vádlott eredeti aláírását, vagy akár magát II.r. vádlottat, és így tudomással bírt volna arról, hogy a szerződéseken és a számlákon szereplő aláírások nem a névtulajdonostól származnak.

Semmilyen bizonyíték nem támasztja alá, hogy IX.r. vádlott az Kft7. megalakítása vagy működése körében bármilyen ismerettel rendelkezett volna.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem tulajdonított kellő jelentőséget annak, hogy a vállalkozási szerződések, nyolc darab számla és a teljesítésigazolások a Kft25. könyvelőjétől kerültek lefoglalásra, pedig ez IX.r. vádlott szabályszerű eljárását támasztotta alá.

A Kft25. alkalmazottai - tanú14 és tanú15 - vallomása alapján megállapítható, hogy a szerződésben foglalt munkák elvégzésre kerültek.

Az elsőfokú bíróság rögzítette ugyan a tényt, hogy a két alvállalkozót a Kft25. műszaki igazgatója tanú16 „szerezte” tanú17 - egy másik cég vezetője - útján, aki az azóta elhunyt tanú18 nevű

személyre hivatkozott, de nem válaszolta meg azt a kérdést, hogy ezekről a „kaotikus” viszonyokról IX.r. vádlott rendelkezett-e ismerettel?

Feltette azt a kérdést, hogy ha nem IX.r. vádlott szervezte be az alvállalkozókat, és sem a vádirat sem a bíróság szerint nem vett részt az Kft7. ügyeiben, akkor miért terheli őt felelősség.

Nem vitatta, hogy számlákon helyenként rosszul szerepel a cég neve, és elírásra került az ügyvezető neve is, de - álláspontja szerint - ebből, más adat nélkül nem következik az, hogy IX.r. vádlottnak bármit is tudnia kellett volna az Kft7. fiktív voltáról, különösen, ha a rájuk bízott munkát elvégezték.

Önmagában az a tény, hogy nem jegyezték be a céget, de folyamatban van a bejegyzése, nem akadály a működésnek és számla kibocsátásának.

Az elsőfokú bíróság szerinte önmagának ellentmondóan szögezte le az ítélet 66. oldalán, hogy a munkát ténylegesen végző személyeknek nem volt közülük az Kft7-hez, majd azt, hogy IX.r. vádlott az Kft7. számlájára utalt pénzt. Ebből az következik, hogy a kétségtelenül elvégzett munkáért a munkavégzők nem kapták meg az ellenértéket, és szó nélkül hagyták, hogy harmadik személy vegye fel a járandóságukat.

A Kft13-hoz utalt pénz felvétele és további sorsa vonatkozásában ismeretlen, IX.r. vádlotthoz nem köthető személy merült fel. Így nem tartotta megalapozottnak azt, hogy a pénz további sorsa vonatkozásában bizonyíték nélkül, elmarasztaló következtetést vont le IX.r. vádlottra az elsőfokú bíróság.

Tanú19 sem tett IX.r. vádlottra semmilyen érdemi nyilatkozatot.

Tény, hogy I.r. vádlottnak a Kft13. minden irata, adata a rendelkezésére állt, ugyanakkor IX.r. vádlottal való kapcsolata semmilyen módon nem került alátámasztásra.

Ellenmondásosnak minősítette az ítélet 67. oldalán található azt a következtetést, mely szerint a fiktív cégek részéről nem volt olyan valós szolgáltatás, melyet a cég vagyonából kellett volna kielégíteni, hiszen korábban maga állapította meg, hogy az érintett munkák elvégzésre kerültek.

Aggályosnak tartotta azt is, hogy a bíróság két olyan vádlott (XIV.r. és XIII.r.) vallomására hivatkozik, akik IX.r. vádlottra semmilyen adatot nem szolgáltatottak.

Nem vette figyelembe az elsőfokú bíróság azt a tény sem, hogy az utalásokat a cégnél üzlettársa, tanú16 végezte.

Mindezek alapján - álláspontja szerint - IX.r. vádlottra nincs terhelő vallomás, okirati vagy egyéb bizonyíték sem. Nem állt kapcsolatban, ismeretségben a többi vádlottal. Nem jutott vissza hozzá a kifizetett pénz.

Nem adott választ az elsőfokú bíróság ítélete arra sem, hogy IX.r. vádlottnak - aki egyébként a Kft25. tulajdonosa is, tehát saját magát is megkárosította volna - miért állt volna érdekében a bűncselekmény elkövetése.

Tévesnek tartotta a helytelen tényállás alapján megállapított jogi minősítést is.

A sikkasztás tekintetében azt látta megállapíthatónak, hogy IX.r. vádlott elvégzett munkákat fizetett ki mint ügyvezető. Nem merült fel bizonyíték arra, hogy az átutalt pénz vagy annak egy része visszakerült volna hozzá. Nem kötődik a pénzt felvevő személyekhez. Így tehát az általa vezetett cég ügykörében járt el, amikor a kifizetésekről rendelkezett. Nem sértette a Kft25. vagyoni érdekét, nála magánál vagyoni előny nem mutatkozott. A tényleges munkavégzés kifizetése nem sérthet vagyoni érdeket.

Hivatkozott a BH.1997/471. számú eseti döntésére, ahol a bíróság kifejezetten azért mentette fel a terheltet a sikkasztás vádja alól, mert nem a saját javára, hanem a cég üzletkörében járt el.

Arra is hivatkozott, hogy túlszámlázás gyanúja sem merült fel.

Megjegyezte ismét - a vádlott elkövetői minőségével összefüggésben - hogy a vádbeli összegek átutalását ténylegesen nem IX.r. vádlott végezte, hanem üzlettársa, tanúl6, így a vádlott meg sem valósíthatta azt a magtartást, amit az ítélet a terhére rótt. Ezt a körülményt egyébként az elsőfokú bíróság nem is vonta mérlegelési körébe.

Utalt arra a minősítés kapcsán, hogy ha azt lehetett volna bizonyítani, hogy a Kft25. számára alvállalkozóként nem a számlán szereplő cég és alkalmazottai végezték el a munkálatokat, de az ítéleti tényállásban szereplő cégek nevében állították ki a számlát és kérték a kifizetést, akkor magánokirat-hamisítás merülhetett volna fel.

Álláspontja szerint az adócsalás fel sem merülhet, hiszen IX.r. vádlott a számviteli és pénzügyi előírásoknak eleget téve minden, az adóbevalláshoz releváns adatot eljuttatott a könyvelőhöz.

Mindezek alapján - álláspontja szerint - az elsőfokú bíróság helytelen tényállást állapított meg, téves következtetéseket vont le és indokolási kötelezettségének sem tett eleget.

Így elsődlegesen bűncselekmény, másodlagosan bizonyíték hiányában indítványozta a vádlott felmentését.

X.r. és XI.r. vádlott védője fellebbezéséhez írásbeli indokolást csatolt.

Ebben az elsőfokú bíróság ítéletét megalapozatlannak jellemezte, mert a tényállást hiányos bizonyítási eljárást követően pontatlanul, helytelen ténybeli és jogi következtetésekkel állapította meg.

Kifogásolta és alaptalannak tartotta a 2012. április 3-án előterjesztett bizonyítási indítványuk elutasítását (a beszállító cégek képviselőit kérték tanúként kihallgatni). Az alapján ugyanis megállapítható lett volna az ügyletek valós tartalma.

Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság is megállapította, hogy XI.r. vádlott esetében valós áruforgalom zajlott. Ezeket a valós áruforgalmakat ki kellett volna venni a vádból, ennek ellenére az egész forgalmat XI.r. vádlott terhére írta.

Kifogásolta azt az elsőbírői indokolást, miszerint semmi nem indokolta, hogy a külföldi üzleti partnerek által kiállított számlák kifizetése ne közvetlenül az érintett Kft. számlájáról történjen, hanem egy harmadik cég számlájáról felvett pénzből.

Ezzel a törvényszék lényegében a közvetítő kereskedelmet tartja büntetendőnek.

Arra is hivatkozott, hogy a revizori jelentés alapján 10.193,86 Euro átutalása és az áru beérkezése igazolt volt.

A több esetben tanúvallomásokkal kívánták igazolni a forgalmat, amit viszont az elsőfokú bíróság elutasított. Megemlített egy külföldi szállítást is, ami az Kft7. számlájáról lett fizetve. Ez ügyben is kérték tanú meghallgatását.

A cselekmény minősítését is iratellenesnek tartotta, az igazolt utalással kifizetett forgalmat ugyanis le kellett volna vonni. Így a minősítés az (5) bekezdés b/ pontjára változna.

Ellentmondásosnak találta azt a bírósági érvelést, miszerint nem vitatja a tevékenység valós voltát, de azt irrelevánsnak tartja.

Arra is rámutatott, hogy ha az Kft7. a neki átutalt pénzt továbbutalta - nem vitathatóan - francia, illetve olasz beszállítóknak, akkor tevékenysége nem lehetett fiktív és X.r. és XI.r. vádlottak nem követhettek el sikkasztást.

Vitatta a sikkasztás törvényi tényállási elemeinek megállapíthatóságát is, így a dolog idegenségét, a jogtalan eltulajdonítás vagy sajátkénti rendelkezés megállapíthatóságát.

Tevékenységükkel legfeljebb adócsalás büntettét követhették volna el, azonban szakvélemény hiányában ebben nem lehet állást foglalni.

Indítványozta ismét a korábbi bizonyítási indítványa szerint a beszállítók tanúkénti meghallgatását.

Mindkét vádlott felmentésére tett indítványt.

I.r. vádlott védője a másodfokú nyilvános ülésen lényegében az írásbeli beadványával egyezően tartotta meg a perbeszédét, azt csak annyiban egészítette ki a sikkasztás megállapíthatóság kapcsán, hogy jogi álláspontja alátámasztására felhívta a BH.1999/441., a BH. 2006/181. és a BH.2009/41. számú eseti döntéseket.

Azt emelte ki, hogy a sajátkénti rendelkezés akkor állapítható meg, ha az a sértett érdekét sértő módon történik, míg nem valóul meg a sikkasztás, ha az összeget az elkövető a társaság tényleges és elismert tartozásaira fordítja.

A felelősség megállapítása esetére az új Btk. rendelkezéseit kedvezőbbnek tartotta, és enyhítő körülményként az eljárás elhúzódását hívta fel. A bűnsegédi magatartás miatt a kétszeres enyhítés lehetőségére is utalt.

I.r. vádlott egyetértett a védője által elmondottakkal. Személyi körülményeivel kapcsolatban elmondta, hogy jelenleg is ügyvezetőként dolgozik a Kft29-nél, havi nettó jövedelme 150.000 Ft.

II.r. vádlott védője a perbeszédében a fellebbezését fenntartotta. Elsődlegesen a vádlott felmentését, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítését indítványozta.

Azt fejtette ki, hogy az elsőfokú bíróság tévesen értékelte II.r. vádlott ügyben betöltött szerepét. Csatlakozott I.r. vádlott védőjéhez abban a kérdésben, amit a hatósági tanú alkalmazásával összefüggően kifejtett.

Egyetértett a bűnszervezet kérdésében az elsőfokú bíróság álláspontjával, és itt is osztotta I.r. vádlott védője által kifejtetteket.

Az enyhítés körében arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság nem értékelte kellően a vádlott személyi körülményeit.

II.r. vádlott felszólalásában csatlakozott a védője által elmondottakhoz, és személyi körülményeiben annyi változást jelzett, hogy élettársa 2014. október 5. napján elhunyt.

III.r. védője a nyilvános ülésen tartott perbeszédében elsődlegesen a vádlott felmentését, másodlagosan a büntetés enyhítését indítványozta.

A vádlott felmentésére azért látott lehetőséget, mert a tényállást megalapozatlannak tartotta, ugyanakkor a helyes tényállás másodfokú megállapítására lehetőséget látott.

Kiemelte, hogy az Kft11. működő gazdasági társaság volt, valós megrendelőktől valós megbízásokat kapott, amelyeket teljesített, és a megbízási és vállalkozási díjakat a megrendelők banki átutalással megfizették.

Az elsőfokú bíróság a bankszámlán kezelt pénzt tévesen tulajdonította az Kft11. által III.r. vádlott birtokába adott ingó dolognak. Tévesen következtetett ebből a tényből arra, hogy az összegek Kft7. számlájára történt többszöri átutalással az ügyvezető vádlott sikkasztást valósított volna meg.

Elsődlegesen arra hivatkozott, hogy a kft. pénzforgalmi számláján kezelt pénz nem felel meg a sikkasztás törvényi tényállásában meghatározott, az elkövetőre bízott, birtokába adott ingó dolog fogalmának. Ezzel összefüggésben utalt az 1/2005. BPJE. határozatban foglaltakra.

Másodlagosan arra is hivatkozott, hogy a gazdasági társaság ügyvezetőjeként betöltött munkakör és a hozzá rendelt tevékenység cselekvőségben nem felel meg a sikkasztás törvényi tényállásának. Nem lehet ugyanis szó tulajdonosi jogosítványok elvonásáról, hiszen az ügyvezető közvetlenül a gazdasági társaságtól, közvetve pedig annak tulajdonosaitól - részben tehát önmagától - kapta a jogosultságait, amelyek feljogosították a társaság érdekkörében való teljes körű eljárásra.

Harmadsorban arra hívta fel a figyelmet, hogy a sértett Kft11. a 2009. január 12-én történt alapításakor 500.000 Ft saját tőkével rendelkezett, mely összeget III.r. vádlott és felesége bocsátották az ily módon elkülönült vagyonú, önálló társaság rendelkezésére. A társaság tagjai ezen pénzösszeg kezelésével bízták meg az ügyvezetőt, felhatalmazva arra, hogy ezen összeg terhére a cég gazdasági tevékenységét szervezze meg, kötelezettségeket vállaljon, megbízásokat adjon harmadik személyeknek és a gazdasági események során adódó fizetési és szerződési kötelezettségeinek tegyen eleget.

A vádlotti cég az Kft7-tel vállalkozási szerződést kötött és megbízási szerződéseinek teljesítését részben ezen - jogsértően működő és gazdálkodó - cég szolgáltatásainak igénybevételével szervezte meg. Ez azonban nem azonosítható azzal az ítéleti megállapítással, hogy nem is léteztek ilyen szolgáltatások.

Mindezek alapján tehát- álláspontja szerint -III.r. vádlott ügyvezetői jogkörében végzett tevékenysége nem felel meg a sikkasztás törvényi tényállásában foglalt elkövetési magatartásnak, a rábízott idegen dolog jogtalan eltulajdonításának vagy azzal sajátjakénti rendelkezésnek.

A Kft. mint sértett vagyonát csökkentő elvonás az átutalással érintett pénzösszeg nagyságrenddel kisebb hányadát érintheti (pl. nyereség, adó), azonban ennek összegszerű megállapítása nem lehetséges az erre vonatkozóan feltáratlan tényállás mellett.

A vádlott az ügyvezetői megbízása alatt a társaság bevallási és költségvetési befizetési kötelezettségét teljesítette, kiegyenlítettlen hitelezői követelése nem volt.

Nem vizsgálta az elsőfokú bíróság a teljesítések esetében az azzal kapcsolatos költségeket sem. Irracionálisnak nevezte, hogy az alvállalkozónak történt átutalások teljes összegét tekintette a bíróság a sikkasztás - eltulajdonítás - tárgyának. Nem lehet tehát számításon kívül hagyni a társaság

tartozásait, amelyek akkor is valósan felmerültek, ha az alvállalkozói számlák részben valótlan tartalmúnak bizonyultak.

Tény, hogy humán munkaerő alkalmazását tételesen bizonyító, részletes védekezést a vádlott nem adott elő, az azonban tőle az önvádra kötelezés tilalma miatt nem is volt elvárható, hogy felfedje az adóelkerülést célzó „fekete munkaerő” alkalmazását. Nyilvánvaló tény viszont az, hogy nagy értékű vállalkozói szolgáltatást semmilyen gazdasági társaság nem képes 0 Ft ráfordítással, humán erőforrás foglalkoztatása nélkül létrehozni.

Az elsőfokú bíróság tehát helytelen ténybeli következtetéssel jutott arra az álláspontra, hogy az Kft11. számlájára utalt vállalkozói díjak teljes összege a gazdasági társaságot megillető saját vagyon, amit nem csökkent vele szembenálló követelés.

Részben iratellenesnek tartotta a tényállást, felsorolva az ilyennek minősített részeket.

Mind I. r., mind pedig III.r. vádlott úgy nyilatkoztak, hogy korábban - az Kft7 megalapítása előtt nem ismerték egymást és II.r. vádlotton keresztül kerültek ismeretségbe. Arra nem látott adatot, hogy III.r. vádlott I.r. vádlottól tudta volna meg, hogy melyek az Kft7. pénzforgalmi számlái.

Az ítéletben szereplő táblázatok alapján az III.r. vádlott által eszközölt pénzfelvétel 4.450.000 Ft, és nem 5.450.000 Ft.

Nem merült fel adat arra, hogy III.r. vádlott ismerte volna V.r. vádlottat, és a vádlottak legtöbbször, így bizonyítékok nem támasztják alá, hogy mások tevékenységéről tudva, velük közös bűnelkövetői csoportot működtetett.

A 2009. december 16-án az Kft7. bankszámlájáról levett 30.000.000 Ft-ot I.r. vádlott nem adta át III.r. vádlottnak, és az ezt követően felvett 3.500.000 Ft átadásában sem a tettenérés akadályozta meg. A vádlottak erről a szentendrei eseményről nem cáfol, egyező előadást tettek, tettenérés pedig semmilyen büntető törvényi tényállásnak megfelelő cselekvésre vonatkozóan nem történt.

Arra is hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság elrendelte az Kft7. számlájáról a I.r. és II.r. vádlottak által felvett és bűnügyi letétben lévő 30.000.000 Ft elkobzását és III.r. vádlottat is 30.000.000 Ft vagyonelkobzásra ítélte. Ezért a Btk.77.§.(6) bekezdésére hivatkozva a vagyonelkobzás mellőzését indítványozta.

Bejelentette azt is, hogy a vádlott 3 kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, csatolta a születési anyakönyvi kivonatokat is.

III.r. vádlott felszólalásában a fellebbezését fenntartva előadta, hogy a cége arra szerződött, hogy vállalkozásokat reklámozzon, és ennek költségei is voltak.

Személyi körülményeivel kapcsolatban elmondta, hogy 3 kiskorú gyermeke van, jelenleg alkalmi munkákat végez, melyből havi 50.000 Ft a jövedelme. Felesége gyeden van, havi 52.500 Ft a jövedelme.

IV.r. vádlott védője a perbeszédében a bejelentett fellebbezést fenntartotta.

A cselekmény sikkasztáskénti minősítése kapcsán csatlakozott I.r. és IX.r. védője által kifejtettekhez.

Maga is megalapozatlannak jellemezte az elsőfokú bíróság ítéletét, és azt is kifogásolta, hogy a bíróság szó szerint a vádat vette át tényállásként.

Megállapíthatónak tartotta, hogy IV.r. vádlott átutalta egy beérkező számla ellenértékét egy szlovák bankba. Ekkor már kétségtelenül 50 %-os tulajdonos volt.

Felmerül viszont a kérdés, vajon tudott-e arról, hogy a számla mögött nem volt valós gazdasági esemény?

Álláspontja szerint nem lehetett megállapítani, hogy visszakerült volna az ügyvezetőkhez a megállapított összeg. Az eltulajdonítást fogalmilag kizártnak tartotta.

Elsődlegesen a vádlott felmentését, másodlagosan a büntetés enyhítését indítványozta. Megjegyezte, hogy szerinte túl szigorú az ügyvezetői tisztségtől eltiltás is.

V.r. vádlott védője a perbeszédében a fellebbezését és annak írásban benyújtott indokolását is fenntartotta.

Azt annyiban egészített ki, hogy az adóhatóság is megállapította, hogy a társaság elszámolt a bevételeivel.

Semmivel nem nyert bizonyítást az, hogy a 100.000.000 Ft-ból egy fillér is visszajutott volna V.r. vádlotthoz.

Mindezekre tekintettel a vádlott felmentését indítványozta.

V.r. vádlott felszólalásában arról beszélt, hogy ő mind a mai napig nem érti, hogy mivel is vádolják őt, hiszen ő csak a teljesítés után utalt tovább pénzt az Kft7-nek.

Személyi körülményeivel kapcsolatban elmondta, hogy időközben házasságot kötött H. O.-val, aki dekoratőrként havi 250.000 Ft jövedelemmel rendelkezik, de jelenleg terhes, 2015. február 15-re van kiírva szülésre. Lakáshitel tartozása fennáll, de azt szülei fizetik helyette.

VI. és VII.r. vádlottak védője perbeszédében az írásbeli beadványában foglaltakkal egyezően szólalt fel. Az anyagi jogszabálysértés körében kifejtettek tekintetében csatlakozott I. r. vádlott védőjének álláspontjához.

Elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását, másodlagosan a kiszabott büntetések enyhítését kérte.

VI.r. vádlott felszólalásában csatlakozott a védője által elmondottakhoz. Arra hivatkozott, hogy a kft9. a mai napig az övé és a testvéréé, így nem volt értelme a sikkasztásnak. Vitatta, hogy bárkit is megkárosítottak volna. A pénz átutalása közös döntés volt, a pénz visszakerült hozzájuk, azt a cégre fordították, a kiadásokra, az alvállalkozók kifizetésére. Közösén döntöttek a testvérével a pénz felhasználásáról.

Személyi körülményeivel kapcsolatban elmondta, hogy jelenleg a Kft26. értékesítési vezetője, havi jövedelme 230.000 Ft.

VII.r. vádlott is csatlakozott a védője és a testvére által elmondottakhoz.

Kiemelte, hogy a testvérével ketten voltak a Kft9. tulajdonosai, így hogyan is tudtak volna bárkit megkárosítani?

A bankszámlára utalás közös akaratuk volt, és a pénz visszakerült hozzájuk, azt működési költségekre és az alvállalkozók kifizetésére fordították.

Mivel a Kft. működési körébe tartozó döntések nincsenek meghatározott formához kötve, ketten közösén, szóban hoztak döntést.

Tagadta, hogy a sikkasztást elkövették volna, hiszen akkor a cég működésképtelenné vált volna.

Hogy mire is irányult ez a cselekmény voltaképpen, arra nem kívánt nyilatkozni.

Személyi körülményeiről azt mondta el, hogy a Kft27-nél dolgozik értékesítőként, havi jövedelme 150.000 Ft. Feleségétől válófélben van.

VIII.r. vádlott védője perbeszédében elsődlegesen azt indítványozta, hogy a másodfokú bíróság ne adjon helyt az ügyészi indítványnak, és ne súlyosítsa a vádlott büntetését.

Utalt arra is, hogy a vádlott súlyos fokban korlátozott volt, és erre tekintettel elsődlegesen a felmentésére tett indítványt büntethetőséget kizáró okból.

Ennek eredménytelensége esetén lehetőséget látott a büntetés enyhítésére is, méltányosabb joghátrány alkalmazására.

VIII.r. vádlott felszólalásában csatlakozott a védője által előadottakhoz, és elmondta azt is, hogy napi szinten kell gyógyszereket szednie, alkalmi munkákat végez, melyből havi 20-30.000 Ft jövedelemre tesz szert. Beszélt - az erkölcsi bizonyítványában foglaltak szerint - az újabb, az ítéletben nem szereplő elítéléseiről.

IX.r. vádlott védője a perbeszédében az írásbeli beadványában foglaltakkal egyezően szólalt fel. Elsődlegesen az az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását, másodlagosan a vádlott felmentését, harmadlagosan a büntetés enyhítését kérte.

Beccsatolta tanú16-nak, a Kft25. 50 %-os tulajdonosának nyilatkozatát, és hozzá az bank1 tranzakció igazolását, miszerint IX.r. vádlott 2014. november 25. napján a Kft25. számlájára átutalt 72.834.528 Ft-ot.

Ezt kérte az esetleges büntetés kiszabás során enyhítőként értékelni.

Enyhítőként kérte értékelni még a vádlott büntetlen előéletét, és azt, hogy az elkövetési érték az alsó határ közelében van.

IX.r. vádlott felszólalásában mindenben egyetértett a védője által előadottakkal és elmondta azt is, hogy hitelből fizette be a cégnek a fenti összeget, melynek havi törlesztő részletét még nem tudja megmondani.

X.r. és XI.r. vádlottak védője a fellebbezését fenntartotta és az írásbeli beadványában írtakkal egyezően szólalt fel.

Csatlakozott I.r., valamint VI.r. és VII.r. vádlott perbeszédében kifejtettekhez.

Elsődlegesen bűncselekmény hiányában a vádlottak felmentésére tett indítványt, másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását kérte.

X.r. vádlott felszólalásában a védője által előadottakhoz csatlakozott. Személyi körülményei annyiban változtak, hogy jelenleg a Kft28-nál dolgozik napi 4 órában, havi 50.000 Ft munkabérért.

XI.r. vádlott a felszólalásában arra hivatkozott, hogy lehetséges, hogy az Kft7. nem csinált mindent szabályosan, de ez még nem jelenti azt, hogy minden ügylete fiktív volt. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság ebből indult ki.

Az elsőfokú bíróság sem vitatta az Kft.16 és a Kft.15 áruforgalmát, hogy az legális volt.

Hiányosan említette csak meg az ügyészség az áruk külföldről történt megvásárlásának dokumentumait, és meg sem említette, hogy az Kft7. számlájáról történt utalás egy szállítványozó cégnek.

Hiányolta ezen szállítmányozó, továbbá a külföldi és hazai beszállítók meghallgatását, akiknek részben saját számlájáról utalt az Kft7., másik részben is nyilvánvalóan kifizette, hiszen senki sem indított ellene felszámolási eljárást.

A vádiratban talált ellentmondásokat sorolt fel:

A 25. oldal 25. sora hangsúlyozta, hogy valós gazdasági tevékenység nem történt, de később a 82. oldal VI. pont nem vitatja a valós gazdasági tevékenységet.

A 26. oldal 12. sora azt írta, hogy az egyes átutalások hivatkozásokat nem tartalmaznak, holott minden utalásnál ott volt a számlahivatkozás.

Az 57. oldal első bekezdéséhez fontosnak tartotta hozzáfűzni, hogy két külföldi cég számláját is csatolták, a G.F. és az cég1 számláját. Ezen kívül az Kft7. bankszámlakivonatából kiderül, hogy utalták is a számlaösszeget a két külföldi cégnek. Az egyikhez egy magyar speditőr szállítási számlája is tartozik, amelyet szintén utalt az kft7., és ez igazolja az áru külföldről történt beszállítását. Az iratok közé csak a G.F. cég proforma számlája került, amely nem szigorú számadású dokumentum, és a bíróság erre hivatkozott, és nem vizsgálta a valóságos számla adatait. A valós számlát a külföldi cég ügyvezetője kívánta bemutatni, de azt jóval később küldte csak meg, így az már nem kerülhetett a peranyagba. A hivatalos számla kibocsátása és dátuma nincs ellentmondásban az Kft7. névváltoztatási időpontjával mint ahogy ezt a vád állítja (58. oldal utolsó bek.).

A 4. bekezdésben lévő dátumok a Kft15 alapítási és bejegyzési dátumai, illetve a számlák kiállítási dátumai között ellenmondásokat vélte az ügyészség felfedezni, miközben csak összekeverte a szövegezésben a 2005. és 2009. dátumokat.

A 72. oldal 4. bekezdéséhez azt a megjegyzést fűzte, hogy neki egy vonalas és egy fax-szám volt kapcsolatként az Kft6-hez, ezen küldték a rendeltet. Ezt közölte is a nyomozókkal.

A 74. oldal 1. bekezdéséhez, miszerint a pénz egy része visszakérült az utalóhoz, más részének sorsa ismeretlen, azt fűzte hozzá, hogy a pénz sorsa nem ismeretlen, hiszen az el lett utalva a külföldi cégeknek, ki lett fizetve a hazai beszerzésű áru.

Kifogásolta a bizonyítási indítványuk elutasítását is, hiszen ha igazolódik, hogy az ügyfelek szállítottak, akkor jogosan utalták el a pénzt, amiből az Kft7. tovább fizetett, akkor senki sem sikkasztott el pénzt, és senki sem fogadott be valótlán számlákat.

Az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását indítványozta.

A 2015 február 4. napján megtartott nyilvános ülésen jelenlévő II. r., VIII.r., X.r. és XI r vádlottak az utolsó szó jogán nem kívántak felszólalni.

A másodfokú bíróság a vádlotti és védői fellebbezésekkel megtámadott elsőfokú ítéletet a Be. 348. § (1) és a Be. 349. § (1) bekezdése alapján, az azt megelőző bírósági eljárással együtt, a fellebbezéssel érintett vádlottak vonatkozásában bírálta felül.

Ennek során megállapította, hogy a Budapest Környéki Törvényszék a Be. 75. § (1) bekezdésében megfogalmazott ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett. 22 tárgyalási napon, az igen szerteágazó és nagy terjedelmű ügy felderítése során minden körülményre kiterjedő, igen részletes bizonyítást

folytatott le, melynek során valamennyi, az ügy elbírálásához szükséges bizonyítékot beszerzett, a beszerzett okirati bizonyítékokat is tárgyalás anyagává tette, és eljárása során valamennyi perrendi szabályt is betartotta.

A kihallgatott vádlottak és tanúk figyelmeztetése megfelelt az eljárásjogi törvény rendelkezéseinek.

Törvényesen járt el, amikor IV.r. vádlott esetében a Be. 279. § (3), (4) bekezdésének megfelelően lehetőséget látott a tárgyalásnak a vádlott távollétében történő megtartására.

Az ügyészség a vádiratban 40 db tanú vallomásának felolvasására tett indítványt a Be. 217. § (3) bekezdés h) pontja szerint.

Az elsőfokú bíróság ennek megfelelően ezen vallomások jó részét a Be. 296. § (1) bekezdés a) pontja alapján felolvasással tette a tárgyalás anyagává.

Szinte teljes körűen helyt adott a védelem és az ügyési oldal bizonyítási indítványainak is.

Így VI.r. vádlott védőjének indítványára tanúként meghallgatta a 2012. szeptember 27. tárgyaláson tanú²⁰, a 2012. november 19. tárgyaláson tanú²¹, tanú²². Tanú²³ betegsége miatt a védő elegendőnek találta a nyomozati vallomásának felolvasását is.

Az ügyészség tanú¹⁴ és tanú¹⁵ tanúkenti kihallgatását indítványozta, melyre sor is került a 2013. február 25., illetve a 2013. március 28. tárgyalásokon.

I.r. vádlott védője 2013. április 11. napján indítványozta tanú³ tanúkenti kihallgatását, amelyet az elsőfokú bíróság szintén teljesített 2013. május 13. napján.

Védői indítványra került sor II.r. vádlott esetében igazságügyi orvosszakértő kirendelésére 2012. november 19. napján. Ugyancsak a védő indítványozta II.r. vádlottra vonatkozóan a ... Rendelőintézet megkeresését a kórelőzmények beszerzése végett, amely szintén teljesítésre került. Arra is lehetőséget biztosított az elsőfokú bíróság, hogy II.r. vádlott védője 2013. január 9-én pótkérdéseket tehessen fel a kirendelt orvosszakértőnek. Teljesítésre került 2013. január 22. napján.

Védői indítványra beszerzésre kerültek a Kft²⁴. és a Kft⁸. adófolyószámla kivonatai, a Kft⁸. adóvizsgálati anyaga, a jegyzőkönyvek és a határozat.

I.r. vádlott védője indítványozta a II.r. vádlott ügyében eljáró orvosszakértők tárgyalási megidézését és meghallgatását. Ennek az elsőfokú bíróság helyt adott és a 2013. március 28-i tárgyaláson kihallgatta szakértő¹ és szakértő² igazságügyi orvosszakértőket.

Ugyanakkor a 2013. február 25. tárgyaláson elutasította az X. r. és XI.r. vádlott védője által a 2012. június 11. napján előterjesztett bizonyítási indítványt. Ennek okairól az elsőfokú ítélet 82. oldalán adott számot a Be.258.§.(3) bekezdés f/ pontjában írtaknak megfelelően.

Az elsőfokú bíróság a 2013. július 8. napján tartott tárgyaláson kihirdetett I. számú végzésével (179. sorsz. tjkv.) elutasította II.r. vádlott védőjének a vádlott igazságügyi orvosszakértői vizsgálatára vonatkozó bizonyítási indítványát, melyet a 2013. június 17. tárgyaláson terjesztett elő.

Az elutasítás okait az elsőfokú bíróság nem fejtette ki az ítélete indokolásában, úgy ahogy azt a Be.258.§.(3) bekezdés f/ pontja előírja.

Ezt egyébként fellebbezési támadás nem érte, és rögzíthető, hogy a védő arra hivatkozással kérte a vádlott orvosszakértői megvizsgálását, mert véleménye szerint „védekezését önállóan most egyelőre nem képes ellátni”.

Megállapítható, hogy a vádlottról a nyomozás során készült elmeorvosszakértői vélemény, melynek megállapításait az ítélet 9. oldal 2. bekezdése tartalmazza. Nem volt tehát olyan ok, ami egy újabb elmeorvosszakértői vizsgálatot megalapozhatott volna.

I.r. vádlott védője a fellebbezése írásbeli indoklásában kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság indoklás nélkül elutasította tanú6 kihallgatására vonatkozó védői indítványt.

Ezzel összefüggésben a másodfokú bíróság az alábbiakat látta szükségesnek leszögezni:

VI.r. vádlott védője csatolta be a 2013. február 25-i tárgyaláson a tanú6-tal összefüggő, közjegyzőileg hitelesített, lefordított iratokat.

Ezek ismertetését követően az alábbi nyilatkozatot tette: "A magyar nyelvű fordításban az ukrán K1 K3-ként szerepel. Amennyiben a bíróság azt szükségesnek látja, jogsegélyegyezménnyel tanúkénti kihallgatását tudnám indítványozni."

I.r. vádlott védője, tehát ebben a körben nem tett bizonyítási indítványt, és VI.r. vádlott védője is lényegében a bíróság belátására bízta a tanú esetleges személyes meghallgatását. Ebből következően pedig a bíróságnak - aki nem látta indokoltnak a személyes meghallgatást - nem kellett döntenie a bizonyítási indítvány elutasításáról, és azt ítéletében nem is kellett azt indokolnia.

A másodfokú nyilvános ülésen I.r. védője indítványt terjesztett elő ismét tanú6 tanúkénti meghallgatására, aki K2 /K3/ L létezésére és az Kft7-tel való kapcsolatára tudna nyilatkozni. Ezzel igazolást nyerhetne, hogy az Kft7 tényleges mozgatója ez a "L1" néven ismert személy volt.

A másodfokú bíróság a bizonyítási indítványt elutasította, mivel álláspontja szerint e tanúnak a létezése jelen ügy érdemi elbírálása tekintetében relevanciával nem bír. Kétségtelen, hogy a vádlottak valamennyien utaltak egy L. nevezetű személyre, akivel I.r. vádlott tartotta a kapcsolatot, és aki az Kft7-t, annak üzleti kapcsolatait a háttérből irányította.

Ugyanakkor megállapítható, hogy ez a személy a vádlottak többségével kapcsolatot nem tartott fenn, az állítólagos üzleti tárgyalásokon nem volt jelen, a pénz átutalásában és azok felvételében nem vett részt, csakúgy, mint a meghallgatni indítványozott tanú6 sem.

E tanú arra tudott volna nyilatkozni, hogy őt ez a L1. nevezetű személy munkával látta el, mely munkát az Kft7-nek végzett, ám ebből a feltárt egyéb bizonyítékok ellenében semmiképp nem lenne megállapítható, hogy az Kft7 ténylegesen működő gazdasági társaság volt.

V.r. vádlott védője tanú9 tanúkénti megidézését és meghallgatását indítványozta annak igazolására, hogy a Kft19 nyílászárókat adott el az Kft7-nek, vagyis a Kft8 ténylegesen és legálisan vette azokat át a Kft7-től és adta tovább a megrendelőinek. Fiktív üzletről tehát szó sem lehet.

Az ítélet tábla ezt a bizonyítási indítványt is elutasította.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a nyílászárók tényleges eladásának esetleges ténye önmagában semmiképpen sem igazolhat olyan nagyságrendű gazdasági kapcsolatot, amely a pénzátutalásokat - azok számát és összegét is figyelembe véve - indokoltá tenné annak megállapítását, hogy a Kft7 ténylegesen működő gazdasági társaság volt, ugyanis az ügylet legalitását igazoló okiratok, könyvelési anyagok nem voltak fellelhetők, Ezzel kapcsolatosan az elsőfokú ítélet 47. és 48. oldalán kifejtett érvekkel a másodfokú bíróság egyetértett.

X. r. és XI. r. vádlottak védője a másodfokú eljárásban újból előterjesztette az elsőfokú eljárásban egyszer már előterjesztett bizonyítási indítványait.

Ezt a másodfokú bíróság is elutasította, mert egyetértett az elsőfokú bíróság ítélete 82. oldal VI. fejezetében leírt indokokkal.

Az elsőfokú bíróság a releváns okiratokat is a tárgyalás anyagává tette, az írásszakértői véleményt, a revizori jelentést is felolvasta, levetítette az ATM kamera-felvételeket is.

Minden olyan bizonyítást lefolytatott, ami elbírálása, a helyes ténybeli és jogi megítélése szempontjából szükséges volt.

Nem osztotta a másodfokú bíróság a vád szószerinti átvételét sérelmező védői érveléseket.

Szemben a védői állásponttal ugyanis az elsőfokú bíróság a tényállás felderítési kötelezettségének teljes körűen eleget tett.

A lefolytatott bizonyítás alapján a vád szerinti tényállás akár szó szerinti megállapítása nem valósít meg semmilyen hatályon kívül helyezési okot és nem alkalmas a bíróság függetlenségének kétségbe vonására sem.

Nem tartotta elfogadhatónak a másodfokú bíróság I. r. vádlott védőjének, de a hozzá csatlakozó más védőknek sem, II. r. vádlott első két nyomozati vallomásának - eljárási szabálysértés miatti - elvetésére irányuló indokait.

A Be. 183. § (2) bekezdése szerint az (1) bekezdésben felsorolt eljárási cselekményeknél, ha az érintett személy írni-olvasni nem tud..., hivatalból, vagy a gyanúsított, a védője ... indítványára hatósági tanút alkalmaz.

Ez a kötelezettség a hatóságot csak akkor terheli, ha a gyanúsított írni-olvasni nem tudó állapotával tisztában van.

Nem kérhető számon viszont e kötelezettség elmulasztása, ha a gyanúsított állapotáról nem volt tudomása.

Fel kell hívja az ítélet tábla a 158. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 5. oldalán található, II. r. vádlottól származó nyilatkozatot:

„Amikor az első vallomást tettem a ... Rendőrségen, akkor nem volt nálam szemüveg, és nem is olvasták fel a vallomásomat.

Nem mondtam a nyomozónak, hogy nem látok szemüveg nélkül, csak annyit mondtam, hogy nem jól látok a szememmel.

Amikor az ügyvédem eljött, akkor olvasták fel a vallomásomat, ami akkor már alá volt írva.

Nem mondtam az ügyvédemnek, hogy nem is tudom, hogy mit írtam alá, mert nem láttam.

A következő kihallgatásomon nem vontam vissza az előző vallomásomat."

Ehhez még hozzá kell tenni azt is, hogy a nyomozási bíró előtt is fenntartotta II. r. vádlott a nyomozás során tett fenti vallomását.

Mindezek alapján törvényesen került értékelésre II. r. vádlott első két gyanúsítottai vallomása.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás jórészt megalapozott, mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében foglalt hibáktól és hiányosságoktól, az az iratok tartalma és a nyilvános ülésen elhangzottak alapján a Be.352.§.(1) bekezdés a/ pontja szerint az alábbi kiegészítésre szorul:

- Az ítélet 8. oldal 1. bekezdését ki kell egészíteni a vád pontos, vádlottankénti megjelölésével, figyelemmel a Be.258.§.(3) bekezdés a/ pontjára.

A **Pest Megyei Főügyészség** a 2012. február 9. napján kelt **Nf.130/2011/72-I. számú vádiratában** a vádlottakat az alábbi bűncselekményekkel vádolta:

I.r. vádlottat 4 rb. folytatólagosan, üzletszerűen, bűnsegédként, különösen nagy értékre, üzletszerűen elkövetett sikkasztás büntettségével (1978. évi IV. törvény 317. § (1), (7) bekezdés b) pont) és 5 rb. folytatólagosan, üzletszerűen, bűnsegédként, jelentős értékre elkövetett sikkasztás büntettségével (1978. évi IV. törvény 317. § (1), (6) bekezdés b) pont), amely vagyoni elleni bűncselekményeket a

vádlott bűnszervezetben követett el, valamint 1 rb. közokirat-hamisítás büntetével, mint közvetett tettes (1978. évi IV. törvény 274. § (1) bekezdés c) pont),

II.r. vádlottat 4 rb. folytatólagosan, üzletszerűen, bűnsegédként, különösen nagy értékre, üzletszerűen elkövetett sikkasztás büntetével (1978. évi IV. törvény 317. § (1), (7) bekezdés b) pont) és 5 rb. folytatólagosan, üzletszerűen, bűnsegédként, jelentős értékre elkövetett sikkasztás büntetével (1978. évi IV. törvény 317. § (1), (6) bekezdés b) pont), amely vagyoni elleni bűncselekményeket a vádlott bűnszervezetben követett el, valamint 1 rb. közokirat-hamisítás büntetével, mint bűnsegédként (1978. évi IV. törvény 274. § (1) bekezdés c) pont) és 3 rb. folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségével, mint bűnsegédként,

III.r. vádlottat 1 rb. folytatólagosan, üzletszerűen, különösen nagy értékre elkövetett sikkasztás büntetével (1978. évi IV. törvény 317. § (1), (7) bekezdés b) pont), amelyet a vádlott bűnszervezetben követett el és 1 rb. folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségével (1978. évi IV. törvény 276. §),

IV.r. vádlottat 1 rb. jelentős értékre elkövetett sikkasztás büntetével (1978. évi IV. törvény 317. § (1), (5) bekezdés a) pontja),

V.r. vádlottat 1 rb. folytatólagosan, üzletszerűen, különösen nagy értékre elkövetett sikkasztás büntetével (1978. évi IV. törvény 317. § (1), (7) bekezdés b) pontja), melyet a vádlott bűnszervezetben követett el,

VI.r. vádlottat 1 rb. folytatólagosan, üzletszerűen, különösen nagy értékre elkövetett sikkasztás büntetével (1978. évi IV. törvény 317. § (1), (7) bekezdés b) pontja) és 2 rb. folytatólagosan, üzletszerűen, bűnsegédként, jelentős értékre elkövetett sikkasztás büntetével (1978. évi IV. törvény 317. § (1) (6) bekezdés b) pontja), amely vagyoni elleni bűncselekményeket a vádlott bűnszervezetben követte el,

VII.r. vádlottat 1 rb. folytatólagosan, üzletszerűen, bűnsegédként, különösen nagy értékre elkövetett sikkasztás büntetével (1978. évi IV. törvény 317. § (1), (7) bekezdés b) pontja), amelyet a vádlott bűnszervezetben követett el,

VIII.r. vádlottat 1 rb. folytatólagosan, üzletszerűen, különösen nagy értékre elkövetett sikkasztás büntetével (1978. évi IV. törvény 317. § (1), (7) bekezdés b) pontja), melyet a vádlott bűnszervezetben követett el,

IX.r. vádlottat 1 rb. folytatólagosan, üzletszerűen, különösen nagy értékre elkövetett sikkasztás büntetével (1978. évi IV. törvény 317. § (1), (7) bekezdés b) pontja) és 2 rb. folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségével (1978. évi IV. törvény 276. §),

X.r. vádlottat 1 rb. folytatólagosan, üzletszerűen, jelentős értékre elkövetett sikkasztás büntetével (1978. évi IV. törvény 317. § (1), (6) bekezdés b) pontja) és 1 rb. folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségével (1978. évi IV. törvény 276. §),

XI.r. vádlottat 1 rb. folytatólagosan, üzletszerűen, jelentős értékre elkövetett sikkasztás büntetével (1978. évi IV. törvény 317. § (1), (6) bekezdés b) pontja) és 1 rb. folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségével (1978. évi IV. törvény 276. §).

- A 8. oldal 7. bekezdését I.r. vádlott személyi körülményeinél - a nyilvános ülésen tett nyilatkozata alapján - azzal módosítja, hogy jelenleg is ügyvezetőként dolgozik a Kft29-nél, havi nettó jövedelme 150.000 Ft.
- A 8. oldal utolsó bekezdését II.r. vádlott személyi körülményei tekintetében a nyilvános ülésen tett nyilatkozata alapján azzal egészíti ki, hogy élettársa 2014. október 5. napján meghalt.
- Szakértő szakvéleménye alapján kiegészíti a tényállást azzal is, hogy II.r. vádlott szemkárosodásának mértéke 60 %-os, mely szervezeti szinten 50 %-os egészségkárosodásnak felel meg.

- A Pesti Központi Kerületi Bíróság a felhívott ítéletében a csalás büntette mellett 2 rb. magánokirat-hamisítás vétsége miatt is elítélte. A cselekmény elkövetésének időpontja 2008. október 8. napja volt. (a kiegészítés alapja a vádlott erkölcsi bizonyítványa volt)
- A 9. oldal 4. bekezdését III.r. vádlott személyi körülményei vonatkozásában annyiban módosítja, hogy jelenleg alkalmi munkásként dolgozik, havi jövedelme 50.000 Ft. Felesége gyeden van, jövedelme 52.500 Ft. 3 kiskorú gyermeke van (E. 2012., F. 2005., E1 2014. szeptember 1.) . A kiegészítésre a vádlotti nyilatkozat és a becsatolt okiratok alapján került sor.
- A 9. oldal 6. bekezdését V.r. vádlott nyilatkozata alapján, a személyi körülményei körében azzal pontosítja, hogy időközben házasságot kötött H. O.-val, aki dekoratőrként havi 250.000 Ft jövedelemmel rendelkezik. B. nevű gyermeke 2015. január 12. napján született. Lakáshitel tartozását a szülei fizetik.
- A 9. oldal utolsó bekezdését VI.r. vádlott személyi körülményei tekintetében azzal pontosítja a nyilvános ülésen tett nyilatkozatára figyelemmel, hogy jelenleg a Kft26. értékesítési vezetője, havi jövedelme 230.000 Ft.
- A 10. oldal 2. bekezdését VII.r. vádlott személyi körülményeivel összefüggésben azzal javítja ki, hogy jelenleg a Kft27-nél dolgozik értékesítőként, havi jövedelme 150.000 Ft. Feleségétől válófélben van.
- A 10. oldal 3. bekezdését azzal pontosítja, hogy VIII.r. vádlottnak napi szinten kell gyógyszereket szednie, alkalmi munkákat végez, melyből havi 20-30.000 Ft jövedelemre tesz szert. A kiegészítésre a vádlott nyilvános ülésen tett nyilatkozata szolgált alapul.
- Kiegészíti a személyi körülményeit azzal is, hogy a vádlottat a PKKB. a 2008. november 22. napján jogerőre emelkedett 33.P.103259/2007/4. számú határozatával minden ügycsoportra kiterjedő cselekvőképességet korlátozó gondnokság alá helyezte. (32. kötet 63. oldal.)
- A 10. oldal 4. bekezdését követően rögzíti a vádlott erkölcsi bizonyítványa alapján a további elítéléseit is az alábbiak szerint:
 - A Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2013. május 30. napján jogerőre emelkedett 10.B.36.532/2009/47. számú ítéletével a 2008. december 6. napján elkövetett rablás büntette, és súlyos testi sértés büntettének kísérlete, valamint a 2004. április 7. napján elkövetett 2 rb. lopás vétsége miatt 2 év - végrehajtásában 3 év próbaidőre felfüggesztett - börtönre, 60.000 Ft pénzmellékbüntetésre ítélte és elrendelte a pártfogó felügyeletét is.
 - A Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2014. február 28. napján jogerőre emelkedett 6.B.IX.12977/2013/15. számú ítéletével zaklatás vétsége miatt 1 évre próbára bocsátotta.
 - A Budapesti II. és III. Kerületi Ügyészség a 2013. július 17. napján kelt 1596/2012. számú határozatával a 2012. január 2. napján elkövetett lopás vétsége miatt megrovásban részesítette.
- Az ítélet 10. oldal 7. bekezdését X.r. vádlott személyi körülményei tekintetében azzal pontosítja, hogy jelenleg a Kft28-nál dolgozik napi 4 órában, havi 50.000 Ft munkabérért.

- Az ítélet 12. oldal második bekezdésének 3. sorában a cégszámot Cg....-re helyesbíti.
- A 12. oldal utolsó bekezdésének 3. sorában a cégszámot Cg. ...-re javítja.
- Az ítélet 14. oldal első bekezdésének végére a következő mondatot illeszti: A Kft8. bejegyzett tevékenységi köre vegyestermékű nagykereskedelem volt.
- A 15. oldal 3. bekezdés 4. sorában a bank3-nál megnyitott bankszámla számát ...-ra helyesbíti.
- A 17. oldal 3. bekezdéséből, a 17. oldal utolsó és 18. oldal 1. bekezdéséből, a 19. oldal 2. bekezdéséből, a 20. oldal 2. bekezdéséből, a 21. oldal 2. bekezdéséből, a 22. oldal 1. bekezdéséből, a 23. oldal 2. és utolsó bekezdéséből, a 24. oldal 2. és utolsó bekezdéséből, a 25. oldal 2. és utolsó bekezdéséből, a 26. oldal 4. bekezdéséből, a 32. oldal utolsó bekezdéséből, a 33. oldal 2. bekezdéséből mellőzi a „sajátjaként rendelkezett” szövegrészt és helyette a „jogtalanul eltulajdonította” szövegrészt illeszti.
- A 19. oldal utolsó bekezdésében az elkövetés kezdő időpontját 2009. január 7. napjáról 2008. december 9. napjára javítja ki a túloldalon kezdődő táblázatokba foglalt adatokra figyelemmel.
- A 23. oldal utolsó bekezdésében az elkövetési időszak végső időpontját 2009. május 29. napjára javítja ki a túloldali táblázatban foglalt átutalási adatok alapján.
- A 26. oldal 3. bekezdés első sorából a „vagy számlákra való hivatkozást” szövegrészt mellőzi. A megállapított tényállás szerint ugyanis az átutalások közlemény rovatában szerepeltek számlaszámokra történt hivatkozások.
- Az elsőfokú ítélet 32. oldalát követő táblázat végére még a következő táblázatot illeszti:

2009.12.18	212/2009.	átutalás.1 3	-10456429- 49020013	1621/2009 Szla.	2.955.500 Ft
2009.12.18	212/2009.	átutalás.1 3	-10456429- 49020013	1620/2009 Szla.	845.288 Ft
2009.12.18	212/2009.	átutalás.1 3	-10456429- 49020013	1619/2009 Szla.	2.254.063 Ft
2009.12.18	212/2009.	átutalás.1 3.	-10456429- 49020013	1753/2009 Szla.	2.025.538 Ft
2009.12.18	212/2009.	átutalás.1 3	-10456429- 49020013	1748/2009 Szla.	2.281.625 Ft
2009.12.18	212/2009.	átutalás.1 3	-10456429- 49020013	1741/2009 Szla.	1.933.588 Ft
2009.12.18	212/2009.	átutalás.1 3	-10456429- 49020013	1740/2009 Szla.	2.129.013 Ft
					összesen 56.858.280 Ft

- A 32. oldal végén megállapítja, hogy IX. r. vádlott 2014. november 25. napján 72.834.528 forintot fizetett be a Kft25. számlájára. Ez a kiegészítés az bank1 tranzakció igazolása és tanú16 nyilatkozata alapján történt.
- A 33. oldal 2. bekezdését követően a Pesti Központi Kerületi Bíróság 6.B.IX.12.977/2013/15. számú ítéletében megállapítottak szerint az alábbi tényállást is rögzíti:

VIII. r. vádlottat 2011. októberében kiengedték az igazságügyi megfigyelő és elmeorvosintézetből. A VIII. r. vádlott ekkor hazaköltözött a testvére sértett1, tanú24 és az utóbbiak két kiskorú gyermeke által lakott szám alatti lakásba. 2011. októbertől decemberéig a vádlott sértett1-et és tanú24 több alkalommal megfenyegette, hogy elvágja a torkukat, lelövi az egész családot. Több alkalommal berendezési tárgyakat is összetört a lakásban.

2001. decemberében sértett1 és családja elköltözött. Ezt követően a VIII. r. vádlott abból a célból, hogy sértett1 mindennapi életébe önkényesen beavatkozzon rendszeresen, naponta két-három alkalommal felhívta a sértettet, ha ő nem vette fel a telefont, akkor addig próbálkozott újra, míg sértett1 fel nem vette végül.

A vádlott a cselekmény elkövetésekor residuális skizofréniában szenvedett, az abból fakadó pszichés állapota súlyos fokban korlátozta abban, hogy cselekménye következményeit felismerje és e felismerésnek megfelelően cselekedjék.

Szükséges volt pár ponton pontosítani az ítélet indokolásában írtakat is:

- Az ítélet 36. oldal második bekezdésének végére a következő szövegrészt illeszti: A meghatalmazás rubrikáit kitöltő írás azonban e három vádlott egyikétől sem származhat. (szakértő3 igazságügyi írásszakértő véleménye)
- A 43. oldal utolsó előtti bekezdésének utolsó sorában a G keresztnevet G1 helyesbíti.
- Az 57. oldal 5. bekezdésében az évszámokat 2009. -re helyesbíti.

Az ekként kiegészített, illetve helyesbített ítéleti tényállás már minden tekintetben megalapozott, a vádlottak tagadásával szemben álló részében is a bizonyítékok okszerű mérlegelésén alapul, így irányműve volt a másodfokú eljárásban is.

Az elsőfokú bíróság a beszerzett bizonyítékokat igen körültekintően, részletesen, egyenként és összességében is értékelte, mérlegelte, és meggyőzően adott számot arról is, hogy mely bizonyítékot milyen körben és miért fogadott el, illetve melyeket és miért vetett el.

Az Kft7 vonatkozásában valamennyi védő támadta az elsőfokú ítélet azon ténymegállapítását, hogy a Kft7 fiktív cég volt, amely kizárólag azért jött létre, hogy az III.r., IV.r., V.r. VI.r. , VIII. r., IX.r. X.r. XI.r. által vezetett gazdasági társaságok az Kft7-n, mint egy közös számlán "átfolyassák" a társaság pénzének egy részét, azért hogy azt utóbb felvéve saját céljaikra fordíthassák.

E körben a védők kivétel nélkül arra hivatkoztak, hogy a vádlottak által vezetett valamennyi gazdasági társaság tényleges gazdálkodó tevékenységet folytatott, a működésük során az irányadó szabályokat betartották, a NAV felé a kötelezettségeiket teljesítették, így fel sem merülhet, hogy fiktív ügylet részesei voltak.

A védők érvelése szerint az Kft7 által kiállított számlák mögött valós gazdasági esemény volt, a teljesítés megtörtént az Kft7 részéről, amely cég az esetek többségében alvállalkozóként lett bevonva, így törvényesen és jogszerűen került sor valamennyi esetben a pénz átutalására is és a felelt számlák is valós teljesítést igazolnak.

Ezzel szemben a másodfokú bíróság álláspontja szerint helyesen, a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján okszerűen és logikus ténybeli következtetések útján állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az Kft7. ténylegesen nem működött, semmiféle gazdasági tevékenységet nem végzett.

Az ítélet tábla az elsőfokú ítélet 34. és 35. oldalán ezzel kapcsolatosan kiejtett érveivel, az okirati bizonyítékok és a tanúvallomások értékelésével egyetértett.

Ezek alapján helyesen vetette el az elsőfokú bíróság I.r. vallomásait és II.r. vádlott módosított - I. r. vádlottra már nem terhelő - vallomását is.

Az elsőfokú bíróság kifejtett álláspontját erősíti az a tény is, hogy amennyiben a tényállásban felsorakoztatott gazdasági események valóban megtörténtek volna, úgy nyilvánvaló, hogy az Kft7 vezetését ellátó II.r. vádlottnak nem lett volna módja idejének nagy részét a lakásán töltenie.

Márpedig tanú25 előadása szerint II. r. vádlott élete 2008. év őszétől jelentősen megváltozott.

A korábban alkalmi munkából élő II.r. vádlott ettől kezdve dolgozni nem járt, idejének nagy részét otthon töltötte és csak néha, szokatlanul jól öltözött, öltönyt öltve hagyta el a lakását.

Beszámolt e tanú arról is, hogy ettől az időponttól kezdve II. r. vádlott "munkája" lényegében alkalmanként papírok - szerződések, számlák - aláírására korlátozódott.

Ugyanakkor maga II.r. vádlott számolt be arról, hogy a cégalapítást követően a gazdasági társaság tevékenységéről, az általa aláírt okmányokról, a cég üzleti partnereiről semmiféle ismerettel nem rendelkezett, azt tette, amit neki I.r. vádlott mondott.

Jelentőséggel bír az is, hogy a Kft7 sem könyvelővel, sem könyvelési anyaggal nem rendelkezett, és a tényállásokban felsorakoztatott állítólagos gazdasági események háttérét dokumentáló teljes iratanyag a vele kapcsolatba került gazdasági társaságoknál sem volt többnyire fellelhető, amit pedig lefoglaltak az eljárás során, az többségében alakilag és tartalmilag is hiányos volt, így a gazdasági esemény tényleges végbemenetelének igazolására nem alkalmas.

I.r. vádlott védőjének hivatkozása tanú15, tanú14, tanú16 tanúk és XII. r. vádlott vallomása ezen a megállapításon mit sem változtat.

Vitathatatlan, hogy II.r. vádlott az írásszakértő által is alátámasztottan, több szerződést, és az I/1, az I/7 az I/8 és a II. tényállási pontokban leírt események során számlákat is aláírt, melyeket azonban nem ő töltött ki, ez azonban nem változtat azon a tényen, hogy sem az informatikai, sem a tanácsadási, sem a reklámozási tevékenység nem illeszkedett a Kft7. bejelentett tevékenységi körébe, ami csak "vegyes termékű nagykereskedelemre" szólt, és azon sem, hogy a cég semmiféle technikai felszereltséggel és emberi erőforrással sem rendelkezett, lényegében semmiféle tevékenység ellátásához.

Ezzel kapcsolatosan az ítélet tábla valamennyi védő érvelésére is reagálva a következőket hangsúlyozza:

Egy vállalkozás vagyoni, jövedelmi és pénzügyi helyzetében a gazdálkodás során szükségszerűen változások következnek be, melyeket gazdasági események, történések idéznek elő. Ezek az események érinthetik a vállalkozás mérlegfőösszegét, az eredményt, vagy a vagyonszerkezetét.

Lényeges azonban hangsúlyozni, hogy ezek a változások egy ténylegesen működő gazdasági társaság esetében mennyiségi- és értékadatokkal kifejezhetőek, mérhetőek, számszerűsíthetőek, és emellett megtörténtük okmányokkal, bizonylatokkal igazolható.

Erre szolgál a könyvelés, ami a gazdasági esemény meghatározott szabályok szerinti rögzítését jelenti, erre szolgálnak a számviteli törvényben lefektetett szabályok, a számla kiállítására, a pénzkezelésre, az események háttér dokumentálásra vonatkozó jogszabályi előírások is.

Kiemelt jelentősége van tehát annak, hogy egy gazdasági társaság - amennyiben tényleg működik - ezekre az elvárásokra figyelemmel legyen, hiszen ezek hiányában a gazdasági esemény megtörténtét, annak szabályosságát igazolni nem tudja.

Fokozottan ügyelni kell többek között arra, hogy a gazdasági eseményről kiállított számla alakilag és tartalmilag is hiteles legyen, a háttérbizonylatok, szerződések, teljesítési igazolások szállítólevelek pedig rendelkezésre álljanak. Az alaki és tartalmi hitelesség pedig az ÁFA tv-ben rögzített szigorú feltételekhez kötött.

Lényeges eleme többek között, hogy a számlán szereplő gazdasági esemény azok között a szereplők között zajljék le, akik a számlán feltüntetésre kerültek, emellett fokozott jelentősége van a kiállítás és a teljesítés időpontjának is.

Utal még a másodfokú bíróság arra is, hogy bár a felelősség minden esetben a számla kibocsátóját terheli, azonban a "tőle elvárható ésszerű körütekintés" a számla befogadójától is elvárható követelmény és ebbe tartozik annak vizsgálata a megrendelő részéről, hogy a számla kibocsátója rendelkezik-e a szerződésben megjelölt esemény teljesítéséhez szükséges személyi és tárgyi feltételekkel vagy sem.

Mindezek rögzítése azért lényeges, mert valamennyi ügyvezető vádlott és védőik is arra hivatkoztak az eljárás során, hogy az Kft7-t alvállalkozóként foglalkoztatták, és hogy az átutalt pénz az elvégzett munka ellenértéke volt.

Ugyanakkor megállapítható, hogy valamennyien ismerettségi -, baráti körön belül értesültek az Kft7 megalakításáról, így tisztában kellett legyenek azzal is, hogy a Kft-nek gazdasági múltja nincs, semmilyen tárgyi és személyi feltétellel nem rendelkezik informatikai, nyílászáró forgalmazási, vagy reklám, stb. feladatok ellátására. Ha pedig nem tudták, úgy kellő és elvárható körütekintés esetén erről tudomást szerezhettek volna, még mielőtt bármilyen gazdasági kapcsolatot kialakítanak a Kft-vel.

Ugyancsak valamennyi védő támadta - lényegében egymást átfedő érvekkel - a cselekmény jogi minősítését és a bünszervezet megállapíthatóságát is, mely kérdésekre a másodfokú bíróság a cselekmény jogi minősítésének értékelésekor tér ki.

Visszatérve a fenti kérdéseken kívül eső védői álláspontokra, a másodfokú bíróság a következőket hangsúlyozza:

I.r. vádlott védője hivatkozott arra, hogy I.r. vádlott II.r. vádlottal szembeni magatartását, a II.r. vádlottal egyező, azonos mozgását, a különböző helyszíneken együtt történő megjelenésüket azzal

lehet megmagyarázni, hogy I.r. vádlott biztonsági okokból kísérté II.r. vádlottat mindenhova, hiszen hosszú távon is ilyen jellegű foglalkozást kívánt üzni. I.r. vádlottnak ugyanis komolyan szándékában állt egy őrző-védő vállalkozás beindítása, amely tervének megvalósítására sor is került a Kft1. megalapításával.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint ez az érv azért nem helytálló, mert a pénzüsszegek utalására az Kft7 részre már 2008. évben és 2009. január február és március hónapjaiban is sor került elég jelentős számban és értékben, vagyis nemcsak a Kft1. megalakulását, hanem I. r. vádlottnak a L1 nevezetű személlyel állítólag 2009. év tavaszán kötött szóbeli, illetve 2009 év. augusztusában megkötött írásbeli szerződését megelőzően is, mely alkalmakkal I.r. vádlott már jelen volt II.r. vádlott társaságában a pénzfelvételeknél.

A 2012. december 3. napján késedelmesen előkerült és a bizonyítékként benyújtott 2009 év augusztusában kelt szerződés elsőfokú bíróság általi értékelésével egyetértve a másodfokú bíróság azt is hangsúlyozza, hogy mivel a pénzfelvételek 2008 év végétől folyamatosak voltak, így rögzíthető az is, hogy sem az Kft7 megalapításának, sem a létrehozása tényleges céljának az ötlete nem a "L1" nevű személytől származik, hiszen I.r. vádlott a Kft7 megalapításában részt vett, ő volt aki a Kft alapítására II.r. vádlottat rávette, az ügyvédnél is megjelent, ezt követően pedig részt vett a számlanyitási feladatokban is. Ehhez pedig a L1 nevezetű személynek még I. r. vádlott előadása szerint sem volt köze.

Az pedig nehezen képzelhető el, hogy I.r. vádlott valami homályos és távoli ígéret alapján, konkrét megállapodás és anyagi juttatás hiányában egy általa sem túl jól ismert személy kérését teljesítve, pusztán szívességből kísérgette II. vádlottat.

Nem bír tehát jelentőséggel, hogy I.r. vádlott a L1 nevezetű személlyel a szerződés megkötését megelőzően, azaz 2009. tavaszán szóbeli megállapodást kötött II. r. vádlott őrzésére vonatkozóan, és az sem, hogy tanú3 azt igazolta a meghallgatásakor, hogy I.r. vádlott a Kft1. megalapítása-, és a az őrző védő tanfolyam elvégzése előtt tudomása szerint "megbízásból" személyi testőri feladatokat látott el igazolva, hogy kizárólag ez volt az oka II.r. vádlott kísérgetésének.

Itt jegyzi meg a másodfokú bíróság azt is, hogy nem helytálló az a védői érvelés, amely tanú3 vallomásának kirekesztését sérelmezi, mivel - szemben a védő állításával - e vallomást az elsőfokú bíróság értékelte, arról az ítéletben számot is adott (35. oldal), és a mérlegelő tevékenysége során az ítéletben is megindokoltan elvetette azt.

Ez a védői kifogás tehát egyértelműen a bizonyítékok értékelését sérelmezi, amely a másodfokú eljárásba nem vezethet eredményre.

III. r. vádlott védőjének beadványára reagálva hangsúlyozza a másodfokú bíróság, hogy a 30 millió Ft lefoglalására III.r. vádlott gépkocsijában került sor, mely tény I.r. vádlott is elismerte akkor, amikor a nyom. ir. 327. oldalán tett vallomásában beszámolt arról, hogy a pénzt III.r. vádlott táskájában helyezték el. Azt a tény pedig, hogy I.r. vádlott és III.r. vádlott ismerték egymást az elsőfokú ítélet 37. és 69. oldalán felsorakoztatott bizonyítékok kellőképpen alátámasztják.

Ugyancsak hangsúlyozottan utal a fentebb kifejtettek alapján a másodfokú bíróság arra is, hogy a védelem által hivatkozott teljesítési igazolások önmagukban nem alkalmasak egy gazdasági esemény megtörténtének igazolására.

Az elsőfokú ítéletben ezzel kapcsolatosan írt érvelés (ítélet 41. oldal) minden tekintetben helytálló.

Ugyancsak a korábban kifejtettekre utalva emeli ki a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletben hivatkozott érvelésre tekintettel azt a tény, hogy a gazdasági eseményekkel kapcsolatos bizonylatokon szereplő dátumoknak kiemelt jelentősége van, mivel a valóság elvének érvényesülése csak ezáltal követhető, enélkül pedig egy gazdasági esemény hitelessége sem igazolható.

Semmiképpen nem fogadható el tehát hiteles bizonylatnak az a számla, amely nem azokat a feleket tünteti fel, akik között az ügylet valójában végbement, az a teljesítési igazolás, amely hamarabb kerül kiállításra, mint azt a megrendelő ténylegesen elvégzett munkaként visszaigazolja stb.

IV.r. vádlott tagadásával szemben az elsőfokú bíróság helyesen alapította a tényállását az ítéletben is felsorolt okirati bizonyítékokra, helyesen emelte ki, hogy a nyomozati eljárás során lefoglalt, és még könyvelésre nem került bizonylatok között egyetlenegy szerződés, így S.-szigeti céggel kötött szerződés sem volt fellelhető és ezzel ellentétesen még tanú²⁶ sem nyilatkozott.

Helyesen emelte ki azt is az elsőfokú bíróság, hogy IV.r. vádlottnak nyilvánvalóan tudnia kellett a cég tartozásairól és a vele szemben fennálló követelésekről, hiszen 2009. december 7. napján vásárolta meg a gazdasági társaságot III.r. vádlottól. Ezt figyelembe véve IV.r. vádlottnak, mint a megvásárolt cég ügyvezetőjének egészen III.r. vádlott letartóztatásáig módja - és kötelessége is volt, hogy a folyamatban lévő ügyletekről tájékozódjon és meggyőződjön arról, hogy a kötelezettség fedezete rendelkezésre áll-e vagy sem. Különösen igaz ez abban az esetben, hogy ha ilyen jelentős összegű tartozás kifizetéséről van szó.

Nem elhanyagolható az a körülmény sem, hogy ezt a számlát 2009. december 23. napján állították ki, vagyis ennek a számlának a várható beérkezéséről feltételezhetően III.r. vádlottnak tájékoztatnia kellett IV.r. vádlottat.

Abban az esetben, ha pedig ez nem történt meg, például azért mert ez III.r. vádlott letartóztatását követően megkötött ügylet volt, akkor magának IV.r. vádlottnak kellett volna tudnia, hogy milyen jelentős volumenű üzletet kötött ezzel a külföldi céggel. Ilyen tartalmú vallomást azonban IV.r. vádlott az eljárás során egyáltalán nem tett.

Mindezeket értékelve és figyelemmel arra is, hogy ehhez a számlához kapcsolódóan sem szerződés, sem teljesítési igazolás és semmilyen más könyvelési anyag nem volt fellelhető, megalapozottan merül fel kétség a tekintetben, hogy ekkora összeg kifizetésére pusztán egy bemutatott számla alapján miért került sor.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a kifizetett 50.000.000 Ft-os összegre tekintettel IV.r. vádlott e vonatkozásban előterjesztett védekezése komolytalan és alappal enged következtetni arra, hogy tényleges gazdasági esemény e mögött a kifizetés mögött valójában nem volt.

Az ítélet I/2. tényállás pontjával kapcsolatosan az ítélet 43. oldalától 48. oldaláig terjedő bizonyítékok értékelésével és az elsőfokú bíróság által levont következtetésekkel a másodfokú bíróság maradéktalanul egyetértett.

V.r. vádlott védőjének érvelésére reagálva hangsúlyozza az ítélőtábla, hogy XII. r. vádlott vallomása önmagában semmiképpen nem alkalmas annak bizonyítására, hogy az Kft⁷ ténylegesen működő cég volt. Ez a vallomás mindössze annak bizonyításához elegendő, hogy XII. r. vádlott a nyílászárókért az Kft⁷ által kiállított számla alapján fizetett.

Háttérdokumentumok hiányában sem az nem volt megállapítható, hogy a nyílászárók honnan származtak, sem az, hogy azok szállítását ténylegesen melyik cég végezte el.

Ugyanakkor helyesen és az iratokkal összhangban állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a Kft8. ténylegesen működő cég volt, amely jelentős mennyiségben szállított különböző nyílászárókat a Kft17. részére.

Ugyanakkor az nem nyert bizonyítást, hogy a Kft8. ezeket a nyílászárókat az Kft7.-től vásárolta ténylegesen.

A védő által az írásban előterjesztett fellebbezéshez csatolt számlák tartalmi hiányossága, továbbá a háttérszerződések hiánya kétségesse teszi a számla hitelességét, különösen annak figyelembe vételével, hogy az Kft7. semmiféle technikai feltétellel (alkalmazott, szállítómunkás, szállítóeszköz, raktár, stb.) nem rendelkezett.

Szemben a védői beadványban írt hivatkozással tanú11 tanú arról számolt be az eljárás során, hogy ő csak alkalmi könyvelést végzett a Galux-Terr Kft. részére 2008 szeptemberétől. Elmondta, hogy 3 havonta kb. 10 db számla érkezett, melyek közül különösen a munkabérre vonatkozó számlák szenvedtek jelentősebb tartalmi hiányosságban, amely tényt szóvá is tett V.r. vádlottnak, azonban e téren változás a figyelmeztetés ellenére a későbbiekben sem történt.

Mindezek alapján a másodfokú bíróság álláspontja szerint egyáltalán nem arról volt szó tehát, amire a védelem hivatkozott, vagyis hogy a konszignáció hiányzott, hanem sokkal inkább arról, hogy a számlák tartalmi hiányossága miatt a könyvelést szabályosan végezni nem lehetett.

Végezetül megjegyzi a másodfokú bíróság azt is, hogy az a tény, mely szerint I.r. vádlott korábban alapítója és tulajdonosa volt egy nyílászárók forgalmazásával foglalkozó cégnek, semmiképpen nem igazolhatja, hogy az Kft7. is ezek beszerzésével és értékesítésével foglalkozott, hiszen maga I.r. vádlott volt az, aki mindvégig tagadta, hogy az Kft7. által kötött üzletekben részt vett.

Ugyancsak e tényállási ponthoz kapcsolódóan az elsőfokú ítélet 47. és 48. oldalán felsorolt bizonyítékok sora és azok helyes értékelése, valamint I.r. vádlott eljárás során többször változtatott vallomásának elvetése meggyőző volt a másodfokú bíróság számára.

Összességében tehát helytállóan helyezkedett a Budapest Környéki Törvényszék arra az álláspontra, hogy a Kft18 illetve az Kft7. és a Kft8. között valós gazdasági esemény nem zajlott le és nem került sor olyan szolgáltatás teljesítésére az Kft7. részéről, amelynek az ellenértékét a Kft8.-nak a cégvagyonból kellett volna kielégítenie, az Kft7. felé.

Az 1/3. tényállásban rögzítettekkel és ezzel kapcsolatosan az elsőfokú ítélet 48. oldalától az 53. oldaláig terjedő bizonyítékértékeléssel, valamint a bizonyítékokból levont következtetéssel a másodfokú bíróság minden tekintetben egyetértett.

Az elsőfokú bíróság helytállóan vetette el VI.r. vádlott azon állítását, hogy a „L1 nevű” személy az általa kölcsönzött összegek fejében, mintegy azok fedezeteként adta át a részére az Kft7. bankkártyáját.

Helyesen hangsúlyozta ezzel kapcsolatban az elsőfokú bíróság, hogy ez a vádlotti védekezés már csak azért sem foghat helyt, mert az Kft7. bankszámláihoz tartozó bankkártyákat ebben az időben I.r. és II.r. vádlott is használta a csatolt pénzfelvételi kimutatás adatai szerint.

Olyan biztosíték pedig, amely pénz felvételére olyan személyeket is feljogosít, akik a kölcsönügyletben semmilyen formában nem érintettek az üzleti életben nem képzelhető el, hisz adott esetben éppen a követelés kiegyenlítését hiúsíthatja meg.

Ez a tény pedig túl azon, hogy megcáfolta VI.r. vádlott védekezését, alkalmas volt arra is, hogy igazolja I.r. és VI.r. vádlott között a folyamatos és szoros együttműködést.

Az elsőfokú bíróság által számba vett bizonyítékok alapján megalapozottan került rögzítésre, hogy VII.r. vádlott a vallomásával ellentétben naprakészen volt tisztában a Kft24.-ben zajló eseményekkel, mellett valamennyi hozzáférési adat, bankszámlaszámok, PIN kódok, számlamásolatok, stb. is a birtokában voltak. Így alappal nem hivatkozhatott arra, hogy a Kft24. tényleges működésében egyáltalán nem vett részt és a Kft.-ben folytatott tevékenységről tudomása nem is volt. Ellenkezőleg éppen az állapítható meg, hogy nemcsak a Kft tevékenységével, hanem az üzleti kapcsolatrendszerrel is tisztában volt.

A másodfokú bíróság a VI. és VII.r. vádlottak védőjének írásbeli fellebbezésében írt további érveire a jogi értékelés körében tér majd ki azzal a megjegyzéssel, hogy szemben az írásbeli beadványban állítottakkal, egyszemélyes kft. már a cselekmény elkövetésének időpontjában is jogszerűen létezett, az osztalék felvétele pedig akkor és most is szigorú szabályokhoz kötött.

Az I/4. tényállásban foglaltak a feltárt bizonyítékok gondos és mérlegelésén és a tényekből levont helyes következtetéseken alapulnak.

Az elsőfokú bíróság megalapozottan állapította meg, hogy az Kft7. és a Kft10. között valós, okiratokkal is bizonyítható kapcsolat nem volt és azt is, hogy a Kft10. ügyvezetői tisztségét betöltő tanú1-gyel csak VI.r. vádlottnak volt igazolható és a VI.r. vádlott által is elismert kapcsolata.

Következésképpen azt is helyesen rögzítette az elsőfokú bíróság, hogy az Kft7. létéről és így a Kft folyószámlájának adatairól is nyilvánvalóan csak VI.r. vádlott által szerezhetett tudomást tanú1 az eljárás során fel nem tárt közvetlen, vagy közvetett módon.

Ugyanakkor az a tény, hogy a Kft10 által a Kft7 részére történt utalásokat követően a pénz bankban történő felvételére még aznap sor került egyértelművé teszi, hogy az utalás tényéről I.r. vádlottnak már az utalást megelőző napon is tudnia kellett, hiszen az utalt összeg nagysága miatt annak előzetes bejelentése volt szükséges.

Ebből pedig helyesen vonta le azt a következtetést az elsőfokú bíróság, hogy I. r. vádlottnak tanú1-gyel vagy közvetlenül, vagy VI.r. vádlotton keresztül kapcsolatban kellett állnia, különben a pénz felvétele az utalás napján megghiúsult volna.

Az I/5. tényállás ugyancsak a bizonyítékok okszerű mérlegelésén alapul.

Helytálló annak rögzítése, hogy a Kft12. és az Kft7. közötti valós gazdasági kapcsolatot alátámasztó bizonyítékot az eljárás nem tárt fel.

Ugyanakkor helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság VIII. r. vádlott vallomása alapján, hogy az egész ügyletet a háttérből irányító K. nevezetű személy nyilvánvalóan csak VI.r. vádlott lehetett, hiszen csak neki volt igazolt kapcsolata tanú1-gyel.

Ugyanakkor a pénzáttalásokat VIII.r. vádlott minden esetben tanú1 utasítására és jelenlétében végezte, már a cég eladását követően is és tanú27 vallomása alapján azt is meg lehetett állapítani, hogy a Kft12 üzleti ügyeit a cég eladását követően is tanú1 intézte.

A Kft. eladása tehát színlelt ügylet volt és csak azt a célt szolgálta, hogy a Kft. pénzének egy részét az Kft7 számlájára utalással eltulajdonítsák.

Azt is helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság az Kft7 számlájára utalt pénz felvételének időpontja alapján, - utalás és felvétel azonos napon - hogy az utalás tényéről I.r. vádlottnak már az utalást megelőzően is tudnia kellett, így kapcsolata a Kft12-vel bizonyítható volt.

Azt azonban valóban nem lehetett megállapítani, hogy ez a kapcsolat tanúl közvetlenül, vagy esetleg VI.r. vádlotton keresztül valósult-e meg, de ennek I.r. és II.r. vádlott cselekményét illetően nincs is jelentősége, hiszen mindketten tisztában voltak azzal, hogy az Kft7 és a Kft12 nem áll üzleti kapcsolatban egymással, így az összeg átutalása és annak a felvétele is jogtalan.

Az I/6. tényállásban írtakat az elsőfokú bíróság az írásszakértői véleményben foglaltak, továbbá tanú15 és tanú14, tanú28, tanú16 vallomása alapján állapította meg, szemben IX.r. és I.r. vádlott vallomásával.

Helyesen rögzítette, hogy a Kft25 ténylegesen működő cég volt, és azt is, hogy a Kft által vállalt vízőra csere és a kábeltévés munka elvégzésre került.

Ugyanakkor megalapozottan nem fogadta el, hogy a Kft7 a munkákban ténylegesen alvállalkozóként részt vett, és ezzel a megállapítással a másodfokú bíróság is egyetértett.

A Budapest Környéki Törvényszék helyesen tulajdonított jelentőséget annak a ténynek, hogy az Kft7.-tel kötött szerződésekben és az Kft7 által a Kft25. felé kiállított 8 db számlán is hibásan került feltüntetésre az Kft7. neve és annak is, hogy a számlák egy részén és az egyik szerződésen is olyan időpontban szerepel az Kft7. neve, amikor az még ezen a néven nem is létezett. Ezek egyértelműen arra utalnak, hogy a számlák nem valós teljesítés alapján lettek kiállítva, ellenkező esetben ilyen elírás nem fordulhatna elő.

A II. tényállással kapcsolatosan tanú2 vallomása és a nyomozati eljárás során lefolytatott felismertetési eljárás alapján helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a Kft13.-t ismeretlen személyek rábírására alapította meg.

A védői beadványban írtakkal szemben kétségtelen, hogy a Kft25.-nél lefoglalásra került 5 db szerződés, valamint az ugyancsak lefoglalt számlák, valamint az elsőfokú ítélet 65. oldal utolsó kettő és a 66. oldal első bekezdésében felsorakoztatott bizonyítékok és azokból levont következtetések erősen kérdőjelessé teszik hogy a Kft13. és a Kft25. között tényleges gazdasági ügylet bonyolítására került sor.

Különösen igaz ez arra figyelemmel, hogy a Kft7.-hez hasonlóan, a Kft13. sem rendelkezett sem ekkor, sem később alkalmazottakkal, tevékenységi körükbe az informatikai szolgáltatás egyáltalán nem tartozott és semmilyen nyoma nem volt annak sem, hogy ezek a gazdasági társaságok más alvállalkozókkal szerződést kötöttek volna az elvállalt feladat teljesítése végett.

Az ítélet 66. oldal 4. bekezdésében írtak szerint pedig egyértelműen rögzíthető, hogy a később átutalásra kerülő pénz összegéről I.r. vádlottnak minden esetben előre kellett tudnia, hiszen csak így tudta a banknál bejelenteni a pénzfelvétel összegét és időpontját is. Ebből egyértelműen következik, hogy I.r. vádlott szoros kapcsolatot tartott fenn a Kft13.-vel, az a tény pedig, hogy fellelhetőek voltak nála a Kft13.-hez kapcsolódó adatok, iratok, ügyfélkártyák és bankkártyák, egyértelművé teszik azt is, hogy szükségszerűen kapcsolatba kellett állnia IX.r. vádlottal is, akihez ezek az adatok elkerültek.

Más vádlotti kapcsolat híján nyilvánvaló, hogy X.r. vádlott kizárólag I.r. vádlottól szerezhetette meg mind a Kft13., mind pedig az Kft7. bankszámlaszámát és csak tőle szerezhetett információt arra vonatkozóan is, hogy a két Kft. bankszámlájára pénzt lehet utalni, úgy, hogy az később hozzá visszakerülhet.

X.r. és XI. r. védője beadványában elsődlegesen azt sérelmezte, hogy a revizori jelentésben is elfogadott, tehát valós, ténylegesen végbement áruforgalom értékét is a vádlottak terhére rótták az ügyészség és a bíróság.

Hivatkozott arra, hogy a pénzforgalom nagyobb részét bankon keresztül bonyolították le, az áruforgalom pedig a cégek által igazoltan kétségtelenül valós volt., tehát ezt a vádlottak terhére róni nem lehet.

Ezzel szemben a az elsőfokú bíróság a bankszámlakivonatokat alapján helytállóan állapította meg, hogy a Kft15. léte lényegében szükségtelen volt az áruforgalom szempontjából, a Kft-t kizárólag az Kft16 finanszírozta, így megállapítható volt, hogy lényegében az Kft16 által a Kft15 számlájára utalt pénz került tovább utalásra a külföldi szállítók, illetve a munkavállalók felé. Így megkérdőjelezhető az Kft7-tel kötött szerződés szükségessége, amelyet egyébként II.r. vádlott írt alá.

Az elsőfokú ítélet 58. oldal utolsó bekezdésétől kezdődően a 60. oldal első bekezdésének végéig terjedően az ítéletben ismertetett számlahiányosságok és névelírások, az Kft7 felé történt utalásokat megelőzően az Kft16 házipénztárába történő nagy összegű készpénzbefizetések, a szerződésnek az Kft7 létrejöttét megelőző időpontban történt megkötése egyértelműen azt igazolja, hogy az Kft7., a Kft15. és az Kft16 között a kapcsolat csak látszólagos volt, melyről VI.r. vádlott is tudott, hisz ő hozta össze mindkét Kft-t az Kft7-vel.

Az informatikai szakértői vélemény elsőfokú ítélet 60. oldalán rögzített megállapításaiból pedig egyértelműen következik, hogy VII.r. vádlott is tisztában volt az Kft7 és a Kft15. illetve az Kft16 kapcsolatával, és a közöttük zajló pénzforgalommal is.

Helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság azt is, hogy I.r. vádlott is szoros kapcsolatban állt a két céggel, hiszen az ő és II. r. vádlott közreműködése nélkül az Kft7 számlájára utalt pénz felvétele megoldhatatlan lett volna.

Összességében megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítékok mérlegelése alapján megalapozott tényállást állapított meg, helyes ténybeli következtetéseket vont le melyek egy irányba, a vádlottak bűnösségének irányába mutatnak. E tényállásból az elsőfokú bíróság okserűen következtetett a vádlottak bűnösségére is és túlnyomórészt helyesen minősítette a cselekményeket.

A cselekmények jogi minősítésével kapcsolatban szükséges hangsúlyozni, hogy valamennyi védő támadta a cselekmény sikkasztáskénti minősítését.

Álláspontjuk szerint a jelen ügyben szereplő gazdasági társaságok többnyire egyszemélyes Kft-k, vagy családi vállalkozások voltak, ahol az alapítók saját vagyonukból teremtették elő a Kft megalapításához szükséges törzstőkét. Jelen esetben a Kft vagyonának összessége az alapítók által a társaság rendelkezésére bocsátott vagyoni hozzájárulást jelentette.

Az ügyvezető pedig, mint a gazdasági társaság vagyonával rendelkezni jogosult személy, aki minden esetben az, akire a társaság a vagyonát, annak kezelését rábízta.

Ennek kapcsán a védők valamennyien azt a kérdést feszegették, hogy vajon megvalósulhat-e a sikkasztás megállapításához feltétlenül szükséges más általi rábízás,

- akkor, ha az alapító és az ügyvezető személye egybeesik;

- akkor, ha a társaság taggyűlése az ügyvezetőből és esetleg családtagjából áll.

Feltették azt a kérdést is, hogy ilyen esetben megállapítható-e a sajátjakénti rendelkezés, vagyis az, hogy az ügyvezető a tagok tudta és hozzájárulása nélkül rendelkezett a társaság vagyonáról, hiszen a társaság magából az ügyvezetőből és esetleg a hozzátartozójából állt.

Kétségbe vonták azt is, hogy a vagyon ebben a speciális esetben ténylegesen kikerült a gazdasági társaság, mint tulajdonos rendelkezése alól, vagyis hogy megvalósult a jogtalan eltulajdonítás.

A másodfokú bíróság álláspontja ezzel kapcsolatosan a következő:

Leszögezhető, hogy a gazdasági társaság önálló jogi személy, amely önálló vagyonnal rendelkezik, függetlenül attól, hogy azt ki bocsátotta a rendelkezésére.

A tulajdonosi kör ugyanis elkülönített kört képvisel, akik ha a gazdasági társaságban tisztséget is betöltenek, például ügyvezetők, akkor igényt tarthatnak juttatásra, egyéb esetben azonban csak osztalék illeti meg őket a társaság nyereséges működése esetén, szigorú feltételek teljesítése esetén.

Amint arra, a Kúria illetve korábban a Legfelsőbb Bíróság is több eseti döntésében rámutatott, a jogi személyiséggel rendelkező gazdasági társaság vagyona az alapító vagyontól elkülönül, következésképpen az az alapító számára mindenképpen idegen dolog.

A vezető tisztségviselő feladatát önállóan látja el. E minőségében csak a jogszabályoknak, a társasági szerződésnek, valamint a társaság legfőbb szerve, a taggyűlés határozatainak van alávetve, és a gazdasági társaság tagjai (részvényesei) által nem utasítható.

A vezető tisztségviselők a gazdasági társaság ügyvezetését az ilyen tisztséget betöltő személyektől általában elvárható gondossággal - és ha e törvény kivételt nem tesz -, a gazdasági társaság érdekeinek elsődlegessége alapján kötelesek ellátni.

Szükséges hangsúlyozni azt is, hogy a vezető tisztségviselő felelősséggel tartozik a társaság pénzeszközeinek kezeléséért és a pénzügyek jogszabályszerű intézéséért, amely kötelezettségek vétkes megszegéséből eredő kárért a társaság irányában a polgári jog szabályai szerint felel. (Fővárosi Ítélőtábla 16.Gf.40.023/2013/7. számú ítélete).

Jelen ügyben az ügyvezető tisztséget betöltő vádlottak megszegték a rájuk bízott vagyon, és pénz kezelésével kapcsolatos gondossági kötelezettségüket és több vonatkozó jogszabályi rendelkezést is megsértettek.

Annak ellenére utaltak ugyanis át nagyobb összegeket az Kft⁷ részére, hogy tisztában voltak azzal, hogy az Kft⁷-t az átutalt összeg jogszerűen nem illeti meg, hiszen ez a Kft. az általuk vezetett gazdasági társasággal semmiféle gazdasági kapcsolatban nem állt.

Az Kft⁷ részéről a vádlottak által vezetett gazdasági társaság felé tényleges teljesítés nem történt, gazdasági esemény nem zajlott közötük, így az Kft⁷ számlájára történő utalás jogszerűtlen volt.

E magatartás azonban III.r., IV.r., V.r., VI.r, VIII.r., IX.r., X.r. és XI.r. vádlottak részéről az érintett Kft-k vagyonának kezelésével kapcsolatban elvárható gondossági követelménynek nem felelt meg. Megsértették e vádlottak a pénzkezelésre vonatkozó számviteli törvényben írt rendelkezéseket is, hiszen a bankban vagy a folyószámláról közvetlenül felvett pénz esetében meghatározott időn belül elszámolási és bizonylatolási kötelezettségük volt a 2000. évi C. tv rendelkezései szerint, amely előírásoknak hiteles bizonylatok, számlák és háttérkiratok hiányában nem tettek és nem is tehettek eleget. Ez az előírás azokra a gazdasági társaságokra is kötelező ugyanis, ahol a pénzkezelést az ügyvezető vagy maga a tulajdonos látja el.

A vádlottak az Kft⁷ számlájára történő utalás megindításakor tudták, hogy a pénz nem illeti meg az Kft⁷-t gazdasági teljesítés hiányában.

Ezzel a magatartásukkal kivonták az általuk irányított Kft.-k tulajdonából és a rendelkezése alól az átutalt összeget, hiszen minden a Kft számlájára érkező, vagy a házipénztárba befizetett pénz a gazdasági társaság tulajdonába kerül, és ez igaz az átutalt összegekre is.

Amennyiben pedig az átutalt pénz valóban gazdasági szolgáltatás ellenértéke volt, úgy nem lett volna szükségük arra, hogy alakilag és tartalmilag is hibás, vagyis nem hiteles számlákkal, kifogásolható szerződésekkel, valótlan teljesítési igazolásokkal stb. leplezzék a pénzügyi műveletet, azt a látszatot keltve, hogy valós gazdasági esemény áll a kifizetés hátterében.

Nem fogadható el a vádlottaknak és a védőknek az az érvelése, hogy az Kft7 számlájáról felvett pénzt az általuk irányított gazdasági társaság működésére, illetve a működés során korábban keletkezett tartozások kiegyenlítésére fordították.

Ha ugyanis valóban a gazdasági társaság érdekében kívánták volna a vádlottak az Kft7 számlájáról felvett pénzt felhasználni, akkor a felvett összeggel az általuk irányított Kft felé kötelezően el kellett volna számolniuk, vagy a Kft saját számlájára, vagy pedig a házipénztárba történő befizetéssel, megfelelő bizonylatolás mellett.

Ebben az esetben azonban teljességgel szükségtelenné, érthetatlenné és megmagyarázhatatlanná válik az Kft7 közbeiktatása és a számlájára történő pénztutalás, hiszen ezt valamennyi ügyvezető vádlott közvetlenül is megtehetette volna a részére valóban szolgáltatást nyújtó gazdasági társaság számlájára történő pénztutalással is.

Erre a megoldásra nyilvánvalóan csak azért volt szükség, hogy az ügyvezető vádlottak az ekként hozzájuk került pénzt szabadon, ellenőrzés nélkül felhasználhassák.

Nyomatékosan kiemeli az ítéletábra azt is, hogy akkor, amikor az egyes vádlottak akár közvetlenül az Kft7 számlájáról, akár I.r. vádlottól pénzt vettek át, ezt nem egy gazdasági társaságot képviselő személyként, és nem is annak érdekében eljárva tették, hanem magánemberként léptek fel, hiszen a pénz felvételének, illetve átvételének ez a módja a gazdasági életben szabályozott és szokásos tartozás kiegyenlítési módnak nem felel meg, hanem azzal gyökeresen ellentétes, nélküli a gazdasági élet legalapvetőbb jogszabályban rögzített bizonylati követelményeit is.

Abban sem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor megállapította, hogy az átutalás tényével magának az Kft7-nek, a Kft13-nek, illetve IV.r. vádlott esetében a s.-szigeteki Gt-nek a tulajdonába került a számlájukra átutalt összeg, hiszen e gazdasági társaságoknak meg volt a közvetlen lehetősége arra, hogy a számlájukra érkezett összeget saját elképzelésük szerint használják fel, akár az utalást végző vádlottak akaratától függetlenül, vagy akár az akaratukkal szemben is.

Mindezek alapján megállapítható a védői érvelésekkel szemben, hogy a III.r., IV.r. V.r. VI.r., VIII.r., IX.r., X.r. és XI.r. vádlottak annak a gazdasági társaságnak a pénzét, ahol maguk töltötték be az ügyvezetői tisztséget jogtalanul eltulajdonították akkor, amikor a saját Kft-jük bankszámlájáról jogtalanul utaltak el különböző nagyságrendű összegeket az Kft7 illetve a Kft13 számlájára. Ezzel pedig e vádlottak maradéktalanul megvalósították a sikkasztás törvényi tényállását,

Hangsúlyozza az ítéletábra, hogy jelen esetben a pénz további sorsának alakulása a bűncselekmény megvalósulása szempontjából teljesen közömbös, annak megvalósulását nem érinti, hiszen a sikkasztás büntette az utalás megtörténtével befejezetté vált, egyebekben pedig megjegyzendő, hogy nem is volt vád tárgyává téve.

Az Kft7 megalapításával kapcsolatban a másodfokú bíróság álláspontja a következő:

A cégnyilvántartás közokirat, amely biztosítja a piaci szereplők közhiteles adatokkal történő tájékoztatását, hitelesen tanúsítja a benne feltüntetett adatokat, bejegyzett jogok és tények fennállását, azok változásait.

A közhiteles nyilvántartásnak, különösen a tulajdonváltozásra, a képviselőre jogosultak nevére, lakóhelyére, a cég tulajdonosi körére, az ügyvezető személyére, a cég székhelyére vonatkozó bejegyzései olyan adatoknak tekintendők, amelyek valóságát a közokirat teljes bizonyító erővel - az ellenkező bizonyításáig - igazolja.

Ezekre az adatokra nézve tehát a közokirat-hamisítás elkövethető.

Azokban az esetekben, amikor a cégbejegyzési, illetve változásbejegyzési kérelem a cégnyilvántartásba való bejegyzés érdekében a cégbíróságra benyújtásra került, a bűncselekmény kísérleti szakba jutott, ha pedig a nyilvántartásba vétel megtörtént a bűncselekmény befejezett alakzata valósult meg.

Az irányadó tényállás szerint I.r. vette rá II.r. vádlottat az Kft7 névleges megalapítására. Ennek során mindketten tisztában voltak azzal, hogy a gazdasági társaságot ténylegesen nem akarják és nem is fogják működtetni. A céget alapító II.r. vádlott tudta, hogy színlelt, a I.r. vádlott által részére átnyújtott szerződéseket fog majd aláírni, a vevőkkel sem ő fog tárgyalni, sőt velük nem is fog találkozni.

A két vádlott magatartásának eredményeként a valótlan tartalmú okiratok alapján létrejött cégalapítás, tulajdon-és személyi változások, mint valótlan adatok a cégnyilvántartásba bejegyzésre, illetve a cégbíróságra benyújtásra kerültek.

A színlelt cégalapításban részt vevő I.r. és II.r. vádlott megtevesztő cselekményük folytán jogi jelentőséggel bíró valótlan adat, tény került a közhiteles nyilvántartásba.

Az ügyvédi közreműködéssel készített, ellenjegyzett, és felhasznált okirat tartalmilag volt hamis, mert az alapját képező jogügylet - amelyen a cégbejegyzés alapult - tartalmilag volt valótlan.

Így a másodfokú bíróság álláspontja szerint I.r. vádlott felbújtóként, míg II.r. vádlott tettesként követte el a közokirat-hamisítás bűntettét, hiszen II.r. vádlott tudta, hogy a gazdasági társaság ténylegesen nem fog működni, az alapító okiratot ennek tudatában írta alá és azzal is tisztában volt, hogy az okiratot a cégbírósághoz be fogják nyújtani.

Ezt a jogi álláspontot támasztja alá a Legfelsőbb Bíróság két konkrét felülvizsgálati eljárásban elfoglalt álláspontja is (BH.2007/181. és BH.2010/318.).

Ennek megfelelően nem osztotta az ítéletábra az elsőfokú bíróság álláspontját I.r. vádlott közokirat-hamisítás bűntettének közvetett tettesi elkövetői minősítésével kapcsolatban.

Törvényes volt a magánokirat-hamisítási cselekmények minősítése, de annak rendbelisége tévesen került megállapításra II. r. vádlott esetében.

Ugyanakkor egyetértett az ítéletábra az elsőfokú bíróság álláspontjával a tekintetben, hogy jelen ügyben a bünszervezetben elkövetés nem állapítható meg.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség lényegében az elsőfokú ítélet bünszervezetben történt elkövetés megállapításának mellőzésére felsorakoztatott érveit alapul véve, az azokból levont következtetések alapján indítványozta a Btk. 459.§ (1) bekezdés 1.pontja szerinti bünszervezetben elkövetés megállapítását, mivel az elsőfokú bíróság álláspontjával szemben megállapíthatónak tartotta az irányítói, koordinálói és végrehajtói szerepkört betöltő vádlottak személyét, amely szerepekörök elkülönülése egyébként nem is feltétele a bünszervezet megállapításának.

Ugyanakkor valamennyi védő támadta ezt az ügyészi indítványt, hangsúlyozva, hogy jelen ügyben nem állapítható meg az a minőségi többlet, az a magasabb szervezetségi fok, amely a bűnszervezet megállapítását lehetővé tenné.

A másodfokú bíróság a bűnszervezetben elkövetés megállapításának mellőzésére vonatkozó ítéletben is rögzített állásponttal maradéktalanul egyetértett.

Az elsőfokú bíróság igen részletesen és irathűen vázolta fel a vádlottak között fennálló kapcsolatot, és utalt arra is az ítélet 75. oldal utolsó és 76. oldal első bekezdésében, hogy a vádlottak összehangoltan, bizonyos munkamegosztás szerint tevékenykedtek a bűncselekmény megvalósítása során.

Ugyanakkor az ítélet 76. oldal utolsó és a 77. oldal első bekezdésében felhozott érvek alapján nem látta megállapíthatónak a bűnszervezeti elkövetési módot.

A másodfokú bíróság ezekkel az érvekkel egyetértett a következők hangsúlyozása mellett:

Jelen ügyben lényegében azt kellett eldönteni, hogy a vádlottak tevékenysége a bűnszövetség megállapíthatóságán túlmutató szervezetségben történt-e meg vagy sem.

Bűnszövetség akkor létesül, ha két vagy több személy bűncselekményeket szervezeten követ el, vagy ebben megállapodik, és legalább egy bűncselekmény elkövetését megkísérlik, de nem jön létre bűnszervezet (Btk. 459.§ (1) bekezdés 1./ pontja).

A IV. Büntető Elvi Döntés iránymutatásának megfelelően kialakult bírói gyakorlat szerint a bűnszövetség lényegét - a társtettséghez képest lényegesen eltérő, és nagyobb társadalomra veszélyességet tükröző formáját - a bűncselekményeknek, vagyis egynél több bűncselekménynek a szervezett elkövetése, azaz magának a bűnözésnek a megszervezése jelenti (BJD 3879).

Ezzel szemben a bűnszervezet három, vagy több személyből álló, hosszabb időre szervezett, összehangoltan működő csoport, amelynek célja öt évi vagy ezt meghaladó szabadságvesztéssel büntetendő szándékos bűncselekmények elkövetése.

A két fogalom egybevetéséből következően a bűnszervezetben elkövetés a bűnszövetségben megvalósítást mindenkor magában foglalja, éppen ezért nem kerülhet sor azok együttesen történő megállapítására sem.

4/2005. BJE egyértelmű értelmezést ad az alanyi bűnösség és a bűnszervezet tárgyi ismérvei közötti viszonyra vonatkozóan.

Ennek lényege, hogy elsődlegesen mindig az adott, konkrét bűncselekmény elkövetését kell vizsgálni, bizonyítani, mivel ebben áll a vád tárgyi és alanyi meghatározottsága. A bűncselekmény megvalósulását, mint tárgyi körülményt kell elhelyezni egy másik tárgyi körülmény, a bűnszervezet körébe.

Azt kellett tehát megvizsgálni, hogy a tényállásban rögzített események elégségesek e annak a megállapítására, hogy a vádlottak hosszabb időre szervezett és összehangoltan működő csoportként

törekedtek öt évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett bűncselekmények elkövetésére, vagy sem.

A hosszabb időre szervezettség a szervezeti struktúra viszonylagos állandóságának követelményét juttatja kifejezésre, vagyis a bűncselekmény alkalmi elkövetése önmagában nem elégséges következtetési alap a bünszervezet megállapításához. E körben azonban nem csak a megvalósított, hanem a jövőben elkövetni szándékolt bűncselekményeket is értékelni kell.

Az irányadó tényállás alapján a másodfokú bíróság álláspontja szerint ez a hosszabb időre szervezettség nem állapítható meg.

Jelen ügyben a vádlottak az irányításuk alatt és tulajdonukban lévő gazdasági társaság működése során felgyülemlett, és a gazdasági tevékenység tovább folytatásához nem feltétlenül szükséges pénzt utalták át az Kft7 számlájára, nyilván azzal a megfontolással, hogy az így kivont pénz a további működést nem veszélyezteti.

Ugyanakkor - miután ténylegesen működő gazdasági társaságokról van szó - a vádlottak hosszabb időre előre azt nem tudhatták, hogy a Kft-k tevékenysége során mikor és milyen összeg szabadul fel ismét úgy, hogy annak kivonása a gazdasági tevékenység folytatását nem veszélyezteti.

Az eljárás során nem merült fel adat arra vonatkozóan, hogy a vádlottak által vezetett Kft-knek olyan hosszú távú és biztos jövedelmet nyújtó megrendelése, vagy gazdasági kapcsolata lett volna, amely a bűncselekmény hosszú távú és rendszeres elkövetését reálisan lehetővé tenné.

Ennek a feltételnek ugyanis a bünszervezet létrehozásakor kell fenn állnia.

Olyan adat pedig nem merült fel az eljárás során és ilyen irányban a nyomozás sem folyt, hogy a vádlottak más forrásból szerzett pénzt használtak volna fel a bűncselekmény elkövetésekor.

Az a tény, hogy a vádlottak, a cselekményeket hosszabb ideig tudták végrehajtani, a másodfokú bíróság álláspontja szerint, inkább a szerencsén és esetükben a gazdasági feltételek kedvező alakulásán múlt, de hosszú távra előre nem volt tervezhető.

A végrehajtás módja alapján is arra lehet következtetni, hogy a vádlottak a cselekményeket nem a bünszervezet megállapításához szükséges körülménnyel és a konspiráció eszközeit tudatosan használva hajtották végre. A konspirációs önszerveződés ugyanis a bünszervezet egyik lényeges ismérve.

Jelen esetben a vádlottak figyelmen kívül hagyták, hogy a nagy összegű pénzmozgást a bankok figyelik, az automatakból történő pénzfelvétel során pedig fénykép készül stb.

Mindezek alapján, kiegészítve az elsőfokú bíróság érveit, az ítélőtábla sem látta megállapíthatónak a bünszervezetben történt elkövetést.

Az üzletszerűséggel kapcsolatosan az elsőfokú ítélet 75. oldalán kifejtettekkel a másodfokú bíróság maradéktalanul egyetértett csakúgy, mint a más bűncselekmény megállapíthatóságával kapcsolatosan az ítélet 73. és 74. oldalán írt érvekkel, hiszen a nyomozás nem tárt fel olyan adatokat, amelyek más bűncselekmény megállapítását lehetővé tették volna.

Nem értett egyet a másodfokú bíróság a Btk. 2.§-nak alkalmazásával kapcsolatos elsőfokú bírósági állásponttal sem.

Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy az I/9. tényállásban írt cselekmény a ma hatályos Btk. szerint enyhébben minősül.

Tévesen utalt azonban a 2012. évi C. tv 80. § (2) bekezdésére.

Kétségtelen, hogy a cselekmények elkövetésének időpontjában a jelenleg hatályos Btk. 80. § (2) bekezdésében írt középértékes büntetéskiszabás még nem volt hatályban. A középértékre vonatkozó rendelkezést a 2010. évi LVI. törvény 1.§-a léptette hatályba 2010. július 23. napjától kezdődően.

Ennek alapján azonban nem dönthető el, hogy a vádlottak számára az elkövetéskori, vagy a jelenleg hatályos Btk. rendelkezései-e a kedvezőbbek, ugyanis a középérték szerinti büntetéskiszabás csak irányadó szabály, amelynek alkalmazása nem kötelező, attól el lehet térni.

Pusztán ennek alapján a konkrét rendelkezések vizsgálata nélkül a Btk. 2. § alkalmazásáról dönteni nem lehet.

Figyelmen kívül hagyta ugyanakkor az elsőfokú bíróság, hogy a 2012. évi C. törvény rendelkezése szerint a feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezés lényegesen kedvezőbb, amelynek - mivel a másodfokú bíróság sem állapította meg a bünszervezetben elkövetést a vádlottak terhére - ebben az esetben döntő jelentősége van.

Erre, valamint a nagyobb érték tekintetében a jelenleg kedvezőbb értékhatárookra figyelemmel a másodfokú bíróság álláspontja szerint valamennyi vádlott tekintetében a 2012. évi C. törvény rendelkezései biztosítanak kedvezőbb elbírálást.

A jelenlegi Btk. szerint a vádlottak cselekményeit a másodfokú bíróság az alábbiak szerint minősítette:

I. r. vádlott cselekményeit 5 rendbeli bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntettének {2012. évi C. törvény 372. § (1) bekezdés, (2) bekezdés ba), bc), (6) bekezdés b) pont, 6. § (2) bekezdés, 14.§ (2) bekezdés}. (tényállás I/1, I/2.,I/3.,I/5.,I/6.)

3 rendbeli bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntettének {2012. évi C. törvény 372. § (1) bekezdés, (2) bekezdés ba), bc), (5) bekezdés b) pont, 6.§ (2) bekezdés, 14.§ (2) bekezdés}. (tényállás I/4.,I/8, és II.)

bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntettének {2012. évi C. törvény 372. § (1) bekezdés, (3) bekezdés a) pont, 6.§ (2) bekezdés, 14.§ (2) bekezdés}. (tényállás I/9.)

felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntettének {2012. évi C. törvény 342. § (1) bekezdés c) pont} minősítette.

II. r. vádlott cselekményeit 4 rendbeli bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntettének {2012. évi C. törvény 372. § (1) bekezdés, (2) bekezdés ba), bc) pont, (6) bekezdés b) pont, 14.§ (2) bekezdés , 6.§ (2) bekezdés} (tényállás I/1.,I/2.,I/3.,I/5./

4 rendbeli bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntettének {2012. évi C. törvény 372. § (1) bekezdés, (2) bekezdés ba), bc) pont, (5) bekezdés b) pont, 14.§(2) és 6.§ (2) bekezdés}. (tényállás I/4.,I/6.,I/7.,I/8.)

bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntettének {2012. évi C. törvény 372. § (1) bekezdés, (3) bekezdés a) pont), 14.§ (2) bekezdés és 6.§ (2) bekezdés}. (tényállás I/9.)

közokirat-hamisítás büntettének {2012. évi C. törvény 342. § (1) bekezdés c) pont},

4 rendbeli, bűnsegédként elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségének, melyből 3 rendbeli folytatólagosan elkövetett {2012. évi C. törvény 345. §, 6. §(2) bekezdés} (tényállás I/1.,I/7.,I/8.,I/9.) minősítette.

III. r. vádlott cselekményeit folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntettének {2012. évi C. törvény 372. § (1) bekezdés, (2) bekezdés ba), bc) pont, (6) bekezdés b) pont, 6. §(2) bekezdés} (tényállás I/1.) és

folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségének {2012. évi C. törvény 345. §, 6.§ (2) bekezdés} minősítette. (tényállás I/1.)

IV. r. vádlott cselekményét sikkasztás büntettének {2012. évi C. törvény 372. § (1) bekezdés, (4) bekezdés a) pont} minősítette. (tényállás I/1.)

V. r. vádlott cselekményét folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntettének {2012. évi C. törvény 372. § (1) bekezdés, (2) bekezdés ba), bc) pont, (6) bekezdés b) pont, 6.§ (2) bekezdés} minősítette. (tényállás I/2.)

VI. r. vádlott cselekményeit folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntettének {2012. évi C. törvény 372. § (1) bekezdés, (2) bekezdés ba), bc) pont, (6) bekezdés b) pont, 6.§ (2) bekezdés}, bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntettének {2012. évi C. törvény 372. § (1) bekezdés, (2) bekezdés ba, bc) pont, (5) bekezdés b) pont, 6. § (2) és 14. § (2) bekezdés} (tényállás I/4.) és bűnsegédként folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntettének {2012. évi C. törvény 372. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bc), (5) bekezdés b) pontja, 6. § (2) bekezdés, 14. § (2) bekezdés} minősítette. (tényállás I/7.)

VII. r. vádlott cselekményét bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntettének {2012. évi C. törvény 372. § (1) bekezdés, (2) bekezdés ba, bc) pont, (6) bekezdés b) pont, 6. § (2) bekezdés, 14. § (2) bekezdés} minősítette. (tényállás I/7.)

VIII. r. vádlott cselekményét folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntettének {2012. évi C. törvény 372. § (1) bekezdés, (2) bekezdés ba), bc) pont, (6) bekezdés b) pont, 6. § (2) bekezdés} minősítette. (tényállás I/5.)

Vele szemben a Pesti Központi Kerületi Bíróság 6.B.IX.12.977/2013/15. számú ítéletével alkalmazott *próbára bocsátást megszüntette* a Btk. 66. § (1) bekezdés a) pontja alapján, és vele szemben a büntetést - halmazati büntetésként - zaklatás vétsége {1978. évi IV. törvény 176/A. § (2) bekezdés a/ pont} miatt is kiszabottnak tekintette.

IX. r. vádlott cselekményeit folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntettének {2012. évi C. törvény 372. § (1) bekezdés, (2) bc) pont, (6) bekezdés b) pont, 6. § (2) bekezdés} (tényállás I/6., és II.), és 2 rendbeli folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségének {2012. évi C. törvény 345. §} minősítette. (tényállás I/6. és II.)

X. r. vádlott cselekményeit folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntettének {2012. évi C. törvény 372. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bc) pont, (5) bekezdés b) pont, 6. § (2) bekezdés} (tényállás I/7.) és folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségének {2012. évi C. törvény 345. §, 6. § (2) bekezdés} minősítette. (tényállás I/7.)

XI. r. vádlott cselekményeit folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntettének {2012. évi C. törvény 372. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bc) pont, (5) bekezdés b) pont, 6.§ (2) bekezdés} (tényállás I/8.) és folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségének {2012. évi C. törvény 345. §, 6.§ (2) bekezdés} minősítette. (tényállás I/8.)

A büntetés kiszabása körében értékelendő körülményeket az elsőfokú bíróság túlnyomórészt helyesen sorolta fel, azonban azok kisebb korrekcióra szorult az alábbiak szerint:

További enyhítő körülményként kell figyelembe venni

II.r. vádlott vonatkozásában nagyobb nyomattal, hogy látáskárosodása 60%-os, amely összervezeti szinten 50%-os egészségkárosodásnak felel meg.

III.r. vádlott tekintetében azt a tényt, hogy 3 kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik;

V.r. vádlott vonatkozásában, hogy 1 kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik;

IX.r. vádlott tekintetében, hogy 72.834.528 Ft-ot a Kft25 részére megfizetett.

Ugyanakkor az ítélet tábla további súlyosító körülményként értékelte II.r., és VIII.r. vádlott terhére a bűnösségi kör bővülését. IV. r. vádlottnál a folytatólagosa elkövetés nem súlyosító.

A Btk. 80. § (2) bekezdése szerint határozott ideig tartó szabadságvesztés kiszabásakor a büntetési tétel középértéke irányadó. A középérték a büntetési tétel alsó és felső határa összegének a fele.

A Btk. 81. § (2) bekezdése értelmében a halmazati büntetést a bűnhalmazatban lévő bűncselekményekre megállapított büntetési nemek, illetve büntetési tételek közül a legsúlyosabbnak az alapulvételével kell kiszabni.

II. r., VII. r. vádlottak esetében már az elsőfokú bíróság is enyhítő szakasz alkalmazásával szabta ki a büntetést, X. r. és XI. r. vádlottnál a törvényi büntetési tétel alsó határának megfelelő, IV. r. vádlottnál ahhoz közelítő tartamú szabadságvesztés került kiszabásra.

A másodfokú bíróság a nagyobb számú enyhítő körülményre, az egyes vádlottak által elkövetett cselekmények tárgyi súlyára, a cselekményekben betöltött konkrét szerepükre, elkövetői minőségükre és különösen az igen jelentős időmúlásra tekintettel

- nyomatkosan figyelembe véve a belső arányosítás követelményét is -, lehetőséget látott I.r., III.r, V.r., VI.r., és IX.r. vádlottak esetében a kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamának, és ehhez igazodóan III.r., V.r., VI.r. és IX.r. vádlottak esetében a közügyektől eltiltás tartamának enyhítésére. Középértékű büntetés kiszabását valamennyi vádlott esetében eltúlzottnak súlyosnak ítélte.

VII.r. vádlott vonatkozásában a másodfokú bíróság a részesi minőségét, és a személyi körülményeit értékelve továbbra is egyetértett az enyhítő szakasz alkalmazásával, és úgy ítélte meg, hogy a két évet meg nem haladó szabadságvesztés végrehajtása próbaidőre felfüggeszthető, mert alaposan feltehető, hogy a büntetés célja annak végrehajtása nélkül is elérhető. Ezért a Btk. 82.§ (1), és (2) bekezdés b. pontja alapján kiszabott szabadságvesztést a Btk. 85.§ (1) és (2) bekezdésének alkalmazásával felfüggesztette, a felfüggesztés tartamát az általa elkövetett cselekmény tárgyi súlyához igazodva a leghosszabb tartamban határozta meg.

Hasonlóképpen egyetértett II.r. és VIII.r. vádlottak vonatkozásában a Btk. 82.§ (1) és (2) bekezdés b./pontjának alkalmazásával kiszabott szabadságvesztés tartamával, egészségi állapotára figyelemmel a Btk. 35.§ (2), míg VIII.r. vádlott esetében a súlyos fokú beszámítási képességére figyelemmel a 85. § (1) és (2) bekezdésén alapuló felfüggesztő rendelkezés alkalmazásával is.

Helyesen döntött az elsőfokú bíróság, amikor az ügyvezető tisztséget betöltött vádlottak - így II.r., III.r., IV.r., V.r., VI.r., VIII.r., X.r., és XI.r. - vonatkozásában, továbbá VII.r. vádlottal szemben is alkalmazta a gazdasági társaságban vezető tisztség viselésétől, mint foglalkozástól eltiltást büntetést az 1978. évi IV. tv 56. § (1) bekezdés b./ pontját és a (3) bekezdésének alkalmazásával.

A másodfokú bíróság e büntetést a 2012.vi C. törvény 52.§ (1) bekezdés b./ pontja és az 54.§ a./ pontja alapján tekinti az ügyvezető tisztséget betöltő vádlottak tekintetében kiszabottnak. Az eltiltás tartamának meghatározásakor a másodfokú bíróság elsődlegesen az egyes vádlottak által elkövetett

cselekmények időtartamára és a cselekmény elkövetési értékben megnyilvánuló súlyára volt figyelemmel. Ennek alapján, továbbá az egyes vádlottak javára szóló enyhítő körülmények és a belső arányosítás követelményére is figyelemmel lehetőséget látott III.r., és VI.r., vádlottak vonatkozásában az eltiltás tartamának csökkentésére.

Ugyanakkor IX.r. vádlottat ugyanezen jogszabályhely alapján eltiltotta a gazdasági társaságban vezető tisztség viselésétől, mint foglalkozástól mivel a másodfokú bíróság álláspontja szerint IX.r. vádlott, mint a Best Kft ügyvezetője, e tisztségének felhasználásával követette el a bűncselekményeket két különböző gazdasági társaság felhasználásával, így a büntetés alkalmazása esetében sem mellőzhető.

Helyesen rendelkezett az elsőfokú bíróság, amikor a bűncselekményekkel összefüggésben szerzett vagyona vagyonekobjást rendelt el.

A másodfokú bíróság a jelenleg hatályos Btk. 74.§ (1) bekezdés a./ pontja alapján tekinti azt az érintett vádlottakkal szemben kiszabottnak, azonban annak összegét az irányadó tényállás alapján III.r. vádlott tekintetében módosította, míg II.r., VI.r. és VII.r. vádlott vonatkozásában a hozzájuk került összeg erejéig alkalmazta, mivel e vádlottak vonatkozásában a vagyonekobjás elrendelését az elsőfokú bíróság elmulasztotta.

Valamennyi vádlott vonatkozásában a Btk. 38. § (1) és (2) bekezdés a) pontja alapján határozott a feltételes szabadságra bocsátás időpontjának meghatározásáról is.

Törvényesen döntött az elsőfokú bíróság a vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztések végrehajtási fokozatáról.

Az elsőfokú bíróság rendelkezésétől eltérően a másodfokú bíróság a I. r. vádlottól és III. r. vádlottól lefoglalt és az eljárás során letétként kezelt összegek vonatkozásában úgy rendelkezett, hogy azt a Be. 157. § (1) bekezdése alapján a velük szemben elrendelt vagyonekobjás, illetve a bűnügyi költség fedezeteként visszatartani rendelte.

Észlelte a másodfokú bíróság, hogy a Budapest Környéki Törvényszék elmulasztott rendelkezni a vádlottak vagyonára elrendelt zár alá vétel vonatkozásában, ezért azt pótolta és I.r. és III.r. vádlottak vonatkozásában a zár alá vétel feloldásáról rendelkezett a Be. 160. § (1) bekezdés b) pontja alapján, mivel a velük szemben elrendelt vagyonekobjásra megfelelő fedezetet nyújt az eljárás során tőlük lefoglalt és letétként kezelt készpénz, így az egyéb vagyontárgyakra elrendelt zár alá vétel további fenntartása szükségtelen.

A V.r. és IX. r. vádlott vagyonára elrendelt zár alá vételt a Be. 160. § (1) bekezdés c) pontja alapján ugyancsak megszüntette, mivel az eljárás vele szemben vagyonekobjás alkalmazása nélkül fejeződött be.

VII.r. vádlott esetében a vele szemben alkalmazott vagyonekobjás összegére tekintettel a zár alá vételt a Kft5 tekintetében fenntartotta a Be. 159. § (1) és (2) bekezdése alapján.

A másodfokú bíróság észlelte, hogy II.r. vádlott esetében a személyi igazolványának száma, III.r. vádlott esetében ugyancsak a személyazonosító okmányának száma, az anyja neve és a lakóhelye, VI.r. vádlott vonatkozásában a lakóhelye és a személyi igazolványának száma, VII.r. vádlott esetében a lakóhelye, VIII.r. vádlott vonatkozásában a személyi igazolványának a száma és esetében

a születési helye és időpontja, az anyja neve, a lakóhelye és a személyi igazolványának száma pontatlanul lett feltüntetve ezért azt helyesbítette.

Összességében a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet valamennyi vádlottat érintően a rendelkező rész szerint Be. 372.§ (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, míg az elsőfokú ítélet egyéb rendelkezéseit a Be. 372.§ (1) bekezdés alapján helybenhagyta azzal, hogy a másodfokú eljárásban II.r. és VIII.r. vádlott terhén felmerült bűnügyi költséget e két vádlott a Be. 381.§ (1) bekezdése alapján köteles az államnak megfizetni.

Budapest, 2015. év február hó 4. napján

. Magócsi István sk.
a tanács elnöke

dr. Halász Irén sk.
előadó bíró

Zólyominé dr. Törő Erzsébet sk.
bíró

A Budapest Környéki Törvényszék 11.B.17/2012/193. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 5.Bf.224/2014/16. számú ítéletében írt változtatással I. r., II. r., III. r., IV. r., V. r., VI. r., VII. r., VIII. r., IX. r., X. r. és XI. r. vádlott vonatkozásában 2015. év február hó 4. napján jogerős és - a IV. r., VII. r., VIII. r., X. r. és XI. r. vádlott vonatkozásában kiszabott szabadságvesztés kivételével - végrehajtható.

Budapest, 2015. év február hó 4. napján

. Magócsi István sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Czibere Éva
tisztviselő